

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

VÝVOJ POUŽÍVÁNÍ DOPINGU V CYKLISTICE OD POČÁTKU PO
SOUČASNOST

Diplomová práce

(magisterská)

VEDOUCÍ PRÁCE

Doc. PhDr. Marek Waic, Csc.

VYPRACOVAL

Sekanina Petr

Praha 2007

Název práce: Vývoj používání dopingů v cyklistice od počátku po současnost

Title: History and development of doping in cycling from the beginning until now

Aim of this work: To gather available information about the historical development of doping in cycling and to focus on the start and development of this present phenomenon and history of human beings by using background research of mainly foreign literature. Another aim is to map the development of doping in cycling chronologically from the beginning until now.

Method: The chronological method is used to record the development of doping in cycling from its beginning. The final aim of this method is to record the whole issue in its main features to enable us to understand its structure and tendency of development.

Outcomes: To clarify and to analyse the development of doping in cycling from its beginning and to create a detailed picture of the role and the meaning of this phenomenon of the past century and until now.

Key words: Doping, anabolic steroid, erythropoetin, history, corticoids, cycling

Děkuji vedoucímu diplomové práce Doc. PhDr. Marku Waicovi, Csc.
za odborné vedení a připomínky při zpracování této diplomové práce.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracoval
samostatně s použitím uvedené literatury.

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized initial 'J' followed by a cursive name.

Svoluji k zapůjčení své diplomové práce ke studijním účelům. Proším, aby byla vedena přesná evidence výpůjčky, neboť pramen převzaté literatury musí být řádně citován.

Příjmení a jméno	adresa číslo	OP	datum vypůjčení	poznámky
------------------	--------------	----	-----------------	----------

---

OBSAH

1. ÚVOD	8
2. CÍLE, ÚKOLY A METODY	9
3. STRUČNÝ PŘEHLED POUŽITÉ LITERATURY	10
4. HISTORIE (KOŘENY DOPINGU)	11
5. DOPING V CYKLISTICE, JEHO HISTORICKÉ DĚLĚNÍ	15
Užívané Látky v cyklistice od začátku 20. století po současnost, (Přes sto let dopingu)	15
5. 1. 1860-1950, ZAČÁTKY DOPINGU	16
Týmoví lékaři nebo šarlatáni?	17
Drogy a Pokusy	18
5. 2. 1920-1950 ODSUZOVÁNÍ DOPINGU	20
Profesionalismus-amatéri	21
5. 3. 1950-1980 AMFETAMÍNY	23
Proti své vůli.....	25
První dopingové zákony a kontroly	26
Hra kočky s myší začíná.....	28
5. 4. 1950-1980, ANABOLIKA A GLUKOKORTIKO-STEROIDY	30
Společenské diskuze o doping.....	30
Anabolika	31
Beta-2-Mimetika	32
Glukakortikoidy/Kortikosteroidy	33
Mínění a příklady	34
5. 5. OD ROKU 1980- PO SOUČASNOST, DÍL 1., DIREUTIKA	37
Možnosti dopingových kontrol a účinnost	37
Diuretika.....	38
5. 6. 1980- PO SOUČASNOST, DÍL 2., RŮSTOVÉ HORMONY, EPO	40

Je výkonnostní růst otázkou pro lékařství?	40
Růstové hormony	40
EPO-erythropoetin	42
Prokazování- EPO	44
Série záhadných smrtelných případů v cyklistice	47
Dopingová opatření v novém tisíciletí	48
6. AFÉRY A ŠOKUJÍCÍ DOPINGOVÁ ODHALENÍ.....	50
6. 1. ŠOK JMÉNEM FESTINA, OTŘES V TOUR DE FRANCE.....	50
Policie a celníci	51
Závodníky špatně vnímaný souboj.....	52
Sportovní otřes	54
Psychóza a stávka.....	57
6. 2. AFÉRA „ORERACE PUERTO“, AFÉRA, KTERÁ PROLOMILA MLČENLIVOU ZEDĚ“	62
Vybraná jména z aféry „Oprace Puerto“	62
6. 3. „MEMORIS VAN EEN WIELERVERZOGH“, ORGANIZOVANÝ DOPING V TÝMU TELEKOM.....	64
6. 4. ČÍSLO 20 A KRYCÍ JMÉNO „BELLA“	66
7. ZÁVĚR	67
8. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	68
9. PŘÍLOHY.....	71

1. ÚVOD

Téma doping je bezpochyby zajímavé téma nejen pro studenty FTVS, ale i pro širokou veřejnost. Když se člověk zamyslí nad tímto fenoménem dnešní doby, zjistí, že téma doping zahrnuje celé spektrum vědních oborů. Pro diplomovou práci jsem si vybral obor historie, která by měla zmapovat jeden ze sportů, nejvíc postižených dopingem. Jak již je uvedeno v názvu této práce uvedeno, jedná se o vývoj dopingů v cyklistice od počátku po současnost.

Na začátku této práce bych chtěl čtenáře seznámit s některými záznamy užívání povzbuzujících látek či dopingů v historii lidstva. Tato kapitola by měla čtenáři aspoň trochu osvětlit otázku, proč sportovci užívají doping a že doping není jen problémem dnešní doby. Texty v této kapitole jsem si vypůjčil od MUDr. Jana Hnízdi, který se v problematice dopingů pohybuje již několik let.

Hlavní část je zaměřena na chronologický vývoj dopingů v cyklistice od prvních amatérských cyklistických závodů až po dnešní profesionální kolotoč. Zde jsou také popsány jednotlivé zakázané podpůrné látky, užívané v jednotlivých časových obdobích. V této kapitole jsou rozebírána jednotlivá úmrtí cyklistů propojená právě s dopingem, ale také dopingová podezření a skandální odhalení.

V závěrečných kapitolách této práce je chronologicky nastíněn boj proti dopingům, ale také skandální dopingové aféry propojené právě s lékaři a s vedením profesionálních „stájí“. Závěrem bych dodal, že v přílohách se objevuje „stručná“ listina zachycující dopingová odhalení v cyklistice od roku 1940.

2. CÍLE, ÚKOLY A METODY

Cíle práce:

Cílem práce je shromáždit dostupné informace o historickém vývoji dopingu v cyklistice a pomocí rešerše zahraniční literatury se zaměřit na počátky a vývoj tohoto fenoménu dnešní doby.

Úkoly práce:

- 1) Shromáždit dostupnou literaturu týkající se dopingu a historie dopingu
- 2) Z těchto pramenů sestavit obecný přehled historie dopingu v profesionální cyklistice
- 3) Shromáždit co nejvíce zahraničních, v ČR nepublikovaných, písemných pramenů a dokumentací pojednávajících o užívání dopingu v cyklistice
- 4) Na základě získaných pramenů sestavit detailní chronologický obraz o dopingu v daném sportovním odvětví
- 5) Podrobný přehled doplnit o přílohu dopingových záznamů

Metody práce:

K zachycení vývoje dopingu v cyklistice od jeho úplného začátku je použita metoda chronologická. Konečným cílem této metody je zobrazit celek v jeho hlavních rysech tak, aby bylo možno lépe a přehledněji proniknout k jeho poznání, struktuře a vývojovým tendencím.

3. STRUČNÝ PŘEHLED POUŽITÉ LITERATURY

Sledování historie vývoje dopingu v cyklistice je velice obtížné, protože primární prameny (původní zdroje historických údajů) jsou většinou nedostupné. Proto byly použity prameny sekundární. Mnoho cenných informací bylo získáno z dostupných zahraničních literárních pramenů pojednávajících o dopingu a zahrnující tedy kapitoly jeho vývoje. Výhradním zdrojem pro hlavní části této práce se stala literatura zahraniční, ale také informace z internetu od ověřených osob. Nejstarší zmínky o dopingu jsou však získané převážně z českých prací MUDr. J. Hnízdila a J. Kössla. Starověké a antické příběhy jsou barvitě líčeny v knihách „Doping aneb zákulisí vrcholového sportu“ (Hnízdil, 2000) a „Z kapitol dějin Dopingu aneb stručná historie dopingu a boje proti němu ve sportu i v životě“ (Kössl, 1995).

V českých literárních pramenech nebyla k dispozici žádná publikace, která by se podrobněji věnovala vztahu profesionální cyklistiky a dopingu. Proto jsem pro vytvoření kapitol zabývajících se vývojem dopingu použil zahraniční literární prameny, zejména od autorů M. Mischke a R. Mutgense. Německá socioložka Monika Mischke, která se stará mimo jiné o internetové stránky www.cycling4fans.de, vypomohla také sportovnímu novináři a dopingovému expertu Ralfu Meutgensovi s jeho knihou „Doping im Radsport“. Z obou zdrojů jsem hojně čerpal. M. Mischke se o cyklistiku zajímá od roku 1997, kdy Jan Ulrich vyhrál Tour de France. Její hlavní pozornost se soustředí na historii a zákulisí tohoto sportovního odvětví.

Na závěr této práce jsou popisovány největší aféry v cyklistice. V kapitole Šok jménem Festina, ořes v Tour de France, je článek vypůjčen z knihy „Tour de France“ od Danniela Baala. Daniel Baal působil jako dlouholetý předseda Francouzského cyklistického svazu a místopředseda Mezinárodní cyklistické unie (UCI). V minulých letech pracoval v nejužším organizačním týmu Tour de France a jako pracovník pořadatelské společnosti ASO (Amaury Sport Organization) měl možnost nahlédnout hluboko do zákulisí příprav tohoto cyklistického svátku. V ostatních aférách je hojně čerpáno z německých zpravodajských magazínů, např. z Der Bildu (číslo 18, 27), který poukazuje na systematicky řízený doping v profesionálních týmech.

4. HISTORIE (KOŘENY DOPINGU)

Člověk se odjakživa snažil uměle zvyšovat svoje výkony. Nejprve pro boj, později i ve sportu. Po celou dobu dějinného vývoje je tak možné sledovat stopy různých „podpurných látek“ podobajících se současnému doping, i snahu o jejich vykořenění. Na původ samotného slova doping existuje několik teorií. Podle jedné z nich pochází z vlámského doop, což představuje tuk k mazání podešví proti promoknutí. Dochované zprávy ze 17. století hovoří o tom, že tehdejší kolonisté v Novém Amsterdamu s oblibou pili silný povzbuzující odvar z různých bylin a kořinek, který též nazvali doop. Jiné zdroje uvádějí, že původ tohoto slova pochází z angličtiny - z nářečí, kterým se hovoří v jihovýchodní části Afriky a ve kterém dop znamená druh pálenky používané jako povzbuzující prostředek při náboženských obřadech. V roce 1889 se slovo doping poprvé objevuje v anglickém slovníku, kde je definováno jako směs opia a narkotik určených pro koně. V Americe přibližně ve stejné době sloužil výraz dop či doping pro označení silného výluhu z tabáku využívaného koňskými handlíři k tomu, aby lépe prodali starého a unaveného koně. Brzy se však začalo dopovat i v přípravě koní a při závodech koní a psů. Nejčastěji používanými látkami byly kokain, atropin, strychnin, kofein, heroin, morfin a další drogy. Do Evropy se tento způsob doping dostal s americkými trenéry a jezdci závodních koní na počátku 20. století. Spolu s ním se objevily i první dopingové aféry.

Drogy provázejí člověka od nejstarších dob. Na čínské rytině ze 3. tisíciletí př.n.l. je zachycená postava císaře žvýkajícího kousek rostliny Ephedra, která obsahuje dodnes často používanou látku efedrin. Rytina má zdůraznit, že císař musí být vždy bdělý a připravený řídit svoji říši. V prehistorických dobách musel být člověk v neustálé pohotovosti, připraven bojovat o svůj život. Přestože neexistují doklady o tom, že již tehdy využíval ke zvýšení své kondice různých rostlin, lze to s vysokou pravděpodobností předpokládat, neboť již pravěký lovec pojídal srdce soupeře a pil jeho krev, aby tak získal jeho sílu a posílil vlastní pocit sebedůvěry. Řada takových zpráv pochází z cestopisů a děl etnografů zkoumající život primitivních národů. Pivo, víno a jiné alkoholické nápoje s povzbuzujícím účinkem zná lidstvo od pravěku.

Zprávy o tom, že již staří Řekové dopovali, pocházejí od Galena a Philostrata i od řady dalších autorů. Francouz R. Jeuden našel originál legendy o první „antidopingové zkoušce“, provedené v 16. století př.n.l. při hrách v Thébách, kdy

závodníci museli před startem na rozhodčího dýchnout, aby prokázali, že nepili alkohol, který byl při hrách zakázán. V antickém Řecku byla péče o závodníky na velmi vysoké odborné úrovni. O jejich přípravu se starali profesionální trenéři, z nichž jeden měl na starost fyzickou zdatnost a složení stravy, druhý pak byl odborníkem na techniku. Trenéry se stávali většinou vysoce vzdělaní lidé, jako byl například matematik Pythagoras a mnozí ze slavných antických lékařů. Známý trenér Herodicus z Megary, učitel lékaře Hippokrata, proslul především důrazem na správnou životosprávu závodníka a různými pokusy a dietami.

Normální strava Řeků byla velmi pestrá, bohatá na ovoce, zeleninu, mléčné výrobky a všechny druhy mas. Atletům však jejich trenéři doporučovali především drůbež, zápasníkům vepřové maso, boxerům maso volů a skokanům maso kozí. Vycházelo se přitom z vlastností pojídaných zvířat, tedy například síly volů či skokanských schopností koz, které měly přejít na závodníka. Mnohem vědecktější bylo složení stravy závodníka Chionise ze Sparty, který v roce 668 př.n.l. vyhrál běh na jeden stadion, přičemž v době přípravy pojídal téměř výhradně velké množství sušených fiků. K vítězství mu tak pravděpodobně dopomohl lehce stravitelný cukr fruktóza, který je ve ficích hojně obsazen. Mimořádnou slávu si v 6. století př.n.l. vydobyl zápasník Milon z Krotonu, sedminásobný vítěz Olympijských her i vítěz dalších 26 panhelenských i jiných her antického Řecka. Podle dochovaných zpráv měl Milon denně sníst v přepočtu na dnešní váhy 10 kg chleba, 10 kg masa a vypít 10 litrů vína. Legenda hovoří i tom, že dokázal zabít úderem pěstí býka, na zádech s ním absolvoval čestné kolo stadionu v Olympii, a pak jej sníst během jednoho dne.

Kromě experimentů ve stravě se však v antickém Řecku začaly objevovat látky, které měly specifickým způsobem zvýšit výkonnost závodníků. V 1. století př. n. l. napsal Plinius, že běžci na dlouhé tratě, aby se nedostali do stavu zvaného „velká a tvrdá slezina“, pili před závody odvar z přesličky (Herba equiseti), který měl snižovat prokrvení sleziny. Philostrátos v díle „O gymnastice“ uvádí, že tvrdé a bolestivé překrvení sleziny je největší překážkou v lehkosti a rychlosti závodníka. Pro zvýšení účinku odvaru z přesličky se pak do nápoje přidávaly i různé houby. Známý znalec antické atletiky H. A. Harris napsal ve svém článku o dietě řeckých atletů: „Chtěl-li závodník dosáhnout co nejlepšího výsledku, nevidím tuto možnost v dietě, ale v dopingu!“ (Hnízdil, 2000: 15-16) Vzhledem k tomu, že Řekové znali mnoho omamných látek, které používali při různých náboženských obřadech, mysteriích a

věštění, lze předpokládat i jejich využití v přípravě závodníků. Dochovaly se ostatně i zprávy o tom, že již při antických olympijských hrách docházelo k pokusům o podvody a podplácení soupeřů. Doping se stal neoddelitelnou součástí her, jeho kontrola nebyla prakticky možná. Péče o atlety přitom byla na svoji dobu na vysoké úrovni, závodníci byli prakticky neustále pod dohledem lékařů a trenérů. Skutečnost, že například Milon z Krotonu startoval na šesti po sobě následujících hrách, ukazuje, jak praví prameny, že „musel mít dokonale zajištěnou péči včetně regenerace, stravy, masáží, psychologické přípravy a podpůrných prostředků.“ (Hnizíl, 2000: 15)

Když Španělé dobyli Peru, narazili na drogu „koka“, kterou však tamní obyvatelé běžně nepoužívali a přístup k ní měli jen příslušníci nevyšší společenské kasty. Podávala se těžce pracujícím, vojákům, poslům a všem těm, od nichž byl požadován náročný fyzický výkon. „Kokada“ se proto stal výrazem pro označení délky trasy, kterou posel obvykle absolvoval na jednu dávku koky. Dobyvatel Mexika Fernando Cortéz zjistil, že jeho domorodí spolubojovníci žvýkali při tažení rostlinu Peyote. Z téhož období přicházejí i zprávy o používání výtažku z kaktusu *Lophophora Williamsi*, který má silné halucinogenní účinky. Španělský kronikář Sahagun (1499-1590) o účincích této látky píše, že ti, co ji používají, zapomínají na hlad a mají příjemné vidiny. Pod jejím vlivem dokázali indiáni celou noc tančit a zpívat, aby pak ráno propadali zoufalství, nařikali a hořce plakali. Obyvatelé Ekvádoru znali odrůdu hořce *Cashpa china yugo*, to jest rostliny, „která dovoluje běhat“, a používali ji k povzbuzení při dlouhých pochodech. Podobné drogy byly známé a používané africkými domorodci.

Z oblasti Afriky pak pochází používání „khatu“, rostliny *Catha edulis*. Ta sloužila nejen k odstranění únavy, ale byla pro domorodce především zdrojem zábavy. Po jejím použití se totiž dostavuje pocit uklidnění přecházející záhy do euforie a stupňující se často až do agresivity. Po odeznění účinku se obvykle dostavuje deprese, žízeň, ospalost a únava. Za účinky khatu je odpovědný alkaloid D-nor-izoefedrin, jemuž příbuzné látky jsou dodnes ve sportu běžně užívaným dopingem.

Z Afriky pochází zvyk užívání oříšků koly, a to především při náboženských rituálech. Jejich účinnou látkou představuje kofein, který též našel široké uplatnění v oblasti sportu. Povzbuzující drogy byly v minulosti používány ve válkách, pro zvýšení odvahy a agresivity, k odstranění strachu a pudu sebezáchovy. Všechny armády, a to při

první i druhé světové válce, využívaly před útokem alkohol, Francouzi tzv. la gnole (směs alkoholu a éteru) nebo koňak a víno, Rusové vodku, rakousko-uhersí vojáci pili obvykle rum. Existují i zprávy o tom, že za války Švédů s Nory, v roce 1718, zvyšoval jeden ze švédských oddílů svoji bojeschopnost pojidáním muchomůrek z rodu Amanita, které mají silné halucinogenní účinky. Tyto primitivní způsoby dopování vojáků pak v průběhu druhé světové války začaly nahrazovat moderní, uměle vyrobené drogy, především amfetamin, benzedrin a pervitin. První zprávy o použití amfetaminu během občanské války ve Španělsku zveřejnil španělský psychiatr Emilio Mira. Během 2. světové války bylo jen v britské armádě použito více než 72 milionů tzv. Energy-Tablets s benzedrinem, přibližně stejné množství zkonsumovali i vojáci americké armády. V té době byla publikována řada článků o tom, že Energy-Tablets jsou naprosto bezpečným a nenahraditelným prostředkem k přežití v extrémních podmínkách. Benzedrin lidem skutečně pomáhal překonat únavu, strach i žízeň, díky němu byli schopni překonat válečné útrapy. Historik Grant o benzedrinu v roce 1944 napsal: „Je oficiálně potvrzeno, že lék je nebyvalým pomocníkem, udržuje armádu v pohotovosti a činnosti. Energy-Tablets snižují pocit vyčerpání, uklidňují, zvyšují jasnost smyslů, prodlužují vytrvalost a zabraňují ospalosti.“ (Hnízdil, 2000: 14)

V britském letectvu RAF byly Energy-Tablets dlouho pokládány za naprosto bezpečné a jakákoliv varování před jejich dlouhodobým užíváním byla tvrdě odmítána. Closterman, jeden z elitních spojeneckých letců, ve svých vzpomínkách uvádí, že během patnácti dnů válečných letů zhubnul o 8kg a stal se silně podrážděným, naproti tomu zcela ztratil pocit nebezpečí a pod vlivem benzedrinu pilotoval letadlo naprosto mechanicky, v jakémsi stavu blaženosti. V německé armádě byl masově používán jiný povzbuzující prostředek s podobnými účinky jako benzedrin, a to pervitin. O jeho objev se zasloužil především Němec Hauschild a pervitin byl v letech 1939-1945 podobně jako britský methedrin používán při nočních náletech, dlouhých pochodech a vyčerpávajících akcích všeho druhu. První varovné zprávy o zneužívání těchto látek se objevily v Japonsku, kde se po skončení 2. světové války rozprodávaly velké zásoby amfetaminu, původně vyrobené pro vojáky a volně dostupné jako lék. Rozsáhlou zprávou o zneužívání amfetaminu japonskou mládeží publikoval v roce 1957 Marimoto, podobné informace se však jako lavina valit z celého světa. Tehdy se také objevily první pokusy s amfetaminem ve sportu.

5. DOPING V CYKLISTICE, JEHO HISTORICKÉ DĚLENÍ

Užívané Látky v cyklistice od začátku 20. století po současnost, (Přes sto let dopingu)

	Začátek 20.stol.	Od dvacátých do čtyřicátých let dvacátého století	Padesátá a šedesátá léta 20.stol.	Sedmdesátá a osmdesátá léta 20.stol.	Od devadesátých let po současnost
Užívané látky	alkohol, kokain, strychnin, heroin	alkohol, ether, strychnin, heroin	amfetamin (zesílení účinku s alkoholem), efedrin	anabolické steroidy, kortison (látky mírnící bolest)	EPO, výměna vlastní krve
Účinek	strychnin: zesílení svalů, kokain, heroin: odbourávání únavy a bolesti	zmírnění bolesti vlivem alkoholu a etheru	stimulační látky: člověk se cítí silný a energií nabitý, látky snižující chuť k jídlu	nárůst svalové hmoty, po vyčerpání rychlá regenerace	obohacení kyslíkové výměny krve s množením červených krvinek
Vedlejší účinky	delirium, závislost na alkoholu, svalové křeče, dýchací problémy, srdeční arytmie	delirium, duševní pomatení, závislost na alkoholu, bezvědomí, svalové křeče	vyzáblé tělo, třes, srdeční arytmie, nevypočitatelnost, agresivita, psychické poruchy, srdeční infarkt	steroidy: podrážděná kůže, náladovost, nehojivost poranění, nádorové onemocnění, impotence, porucha funkce jater, možný srdeční infarkt kortison: změna zbarvení kůže, slabost, anémie, nízký srdeční tlak, nízká tělní teplota	EPO: krev se stane viskózní (hustou), následuje ucpání cév, užívání může vést k selhání srdce výměna krve: může vést k zvýšení krevního tlaku

5. 1. 1860-1950, ZAČÁTKY DOPINGU

V novodobém profesionálním i amatérském sportu se začalo intenzivně dopovat zhruba v druhé polovině 19. století, kdy sport zaujal významné postavení v životě civilizované společnosti. V roce 1863 zdokonalili bratři Michauxové v Paříži konstrukci kola natolik, že bylo možné organizovat první cyklistické závody. Populárními se záhy staly především šestidenní závody a závody na dlouhé tratě, které však kladly vysoké nároky na fyzickou zdatnost a vytrvalost závodníků. Ti proto začali používat různé prostředky proti únavě a ke zlepšení mentální nebo tělesné výkonnosti. Eventuálně jim v tom napomáhali i zainteresovaní lékaři. Od roku 1880 se běžně užívaly směsi kokainu a morfia. V roce 1892 se v cyklistice objevují speciální koktejly na bázi alkoholu. Dále se do koktejlů dávaly přísady, které měly buď ověřenou účinnost anebo zázračnými účinky v historii. Jednalo se o alkohol, kafe, čaj, kokain, theobronin (v čokoládě) z kakaových zrn, theobronin z kola-ořechů, strychnin, nikotin, opium, digitális, nitroglycerin, ether. „První oficiální dopingový záznam je z roku 1860, kdy cyklista použil ether na trochu cukru.“ (de Mondenard, 2004: 499)

Do sedmdesátých let minulého století se ještě užíval arzen, který sloužil v cyklistice k utlumení bolesti. Následkem špatně stanovené dávky arzenu zemřel v roce 1957 mladý francouzský cyklista. Kokain se používal do mastí, vtíraných do lýtek a stehien. Kokain měl u cyklisty nabudit pocit euforie, ale hlavně měl jedinec lépe snášet námahu.

Výkony, které museli jezdcí v prvních profesionálních deseti letech vydržet, jsou z dnešního pohledu stěží uskutečnitelné. Silniční závody byly extrémně dlouhé od 600 až do 1200 km, jako při závodě Paříž-Brest-Paříž, anebo 500 km dlouhé etapy při Tour de France. Stěží snesitelné se zdály být taky požadavky na závodníky startující na šestidenních. Ti museli po šest dní, ve dne i v noci, jet bez přestávky, která by stála za zmínku. V té době bylo zcela normální, že se závodníci pokoušeli udržet svěží a v kondici se všemi známými a dosažitelnými prostředky, které jim pomohly celé to mučení překonat.

Závody, které trvaly od pondělního rána do nedělního večera, vystavily závodníky extrémním tělesným a psychickým požadavkům. V průběhu tohoto zatížení užívali závodníci rozdílné stimulační látky. Francouzi upřednostňovali kávové koktejly, které byly známé jako „Caffeinen Houdes“. Belgičtí závodníci dávali zase přednost

cukrovinkám, které před upotřebením namáčeli v éteru. Černé kafe, které závodníci při závodech pili, bylo dodatečně obohaceno o kofein a alkohol (fefermintka) a čím déle závod trval, tím byl tento nápoj více okořeněn o kokain a strychnin. Dalším používaným nápojem byl čaj, který byl bohatě zředěn s brandy. V závěrečných sprinterských dojezdech závodníci užívali nitroglycerinové kapsle, aby tak zmírnili potíže při dýchání. Při šestidenních závodech byly drogy jako kokain a heroin závodníky pobírány bez jakéhokoliv lékařského dohledu. Případy úmrtí nedaly na sebe dlouho čekat. (Hoberman, 1994: 154)

Často se stávalo, že se závodníci na konci závodu psychicky zhroutili. Důkazem je nám jednání B. Teddyho Hala, který si po dlouhém náročném závodě a následné radosti z vítězství ani neuvědomil, že ujel na kole dalších 10 km. Dalším případem je třeba Maylor Taylor, kterého při jednom z dlouhých závodů popadl amok, zahodil kolo a napadl diváky. (Hoberman, 1994: 154)

Týmovní lékaři nebo šarlatáni?

Již tenkrát nabývali týmovní lékaři důležitý význam pro závodníky, ne vždy s nejlepší reputací, a často byli označováni za šarlatány. Dráhový závodník Armand Blannchonnet zaplatil téměř životem, když mu jeho trenér Pierre Viel zvýšil dávku užívaného dopingu. Jen s velkým štěstím se ho podařilo zachránit.

První známé úmrtí v cyklistice bylo zapříčiněno požitím látek, které zvyšují výkonnost. Postiženým byl Brit Arthur Linton, který zemřel 23. července 1896 na tyfus. Domnívám se, že jeho tělo bylo tak oslabené následkem letitého užívání dopingových látek, že se jen stěží mohlo nákaze ubránit. Často se udává ještě zajímavost, že Arthur Linton se v roce 1886 fyzicky zhroutil při závodě Bordó-Paříž, ale deset let na to dokázal tento závod vyhrát. Jeho trenér byl slavný Choppy Warbuton, jenž proslul svými tajemnými koktejly. Warbuton užíval své dovednosti i jinak. Při jednom ze závodů si vsadil na hlavního konkurenta svého dalšího svěřence Jimmyho Michaela (mistra světa). Konkurenci poskytl koktejl, který měl posloužit k vítězství. Jimmy Michael zemřel pár let poté, ve svých 28 letech, na delirium tremens. Britská národní cyklistická unie nakonec neměla s Warbutonem slitování a zakázala mu jakoukoliv činnost na cyklistických velodromech ve Velké Británii. V roce 1897 tak odešel Choppy Warbuton do Německa dělat manažera Albertu Championovi. (viz. Rabenstein, 1996)

V roce 1903 vzniká nejslavnější etapový závod v historii cyklistiky - Tour de France. První spekulativní dopingová situace vzniká při 9. ročníku Tour de France, v roce 1911. Paul Duboc, vítěz čtyř etap a nebezpečný soupeř vedoucího muže v průběžném pořadí Garrigoua, ujíždí v královské etapě z Luchonu do Bayonnet. Náskok osamoceného závodníka Duboca činí 10 minut před vedoucím mužem ve žlutém trikotu. Při stoupání na Aubisque však bledý Duboc náhle upadá v křečích do příkopu a ztrácí mnoho tělesných tekutin. V cílovém městě ztrácí Duboc 4 hodiny na vítězného Garrigua. Čtyři roky po tomto incidentu, když Duboc padl na frontě v I. světové válce, zveřejňuje tisk, že Dubocovi v 9. ročníku Tour de France, za zajímavých okolností, podsunul bývalý cyklista Paul Lafourcade natolik upravený nápoj, aby nemohl ohrozit vedoucího muže průběžného pořadí. (viz. cycling4fans.de¹)

Drogy a Pokusy

Kokain a heroin patřily na přelomu století mezi 20 užívaných drog ve společnosti. Jelikož drogy nebyly tenkrát veřejně kritizovány, užívali je dělníci, umělci, intelektuálové. Proto se není čemu divit, že je profesionální sportovci začali užívat také. Ještě ve dvacátých letech 20. století bylo úplně normální, že silniční a dráhoví závodníci nosili při sobě kufříky s podpůrnými látkami. Redaktor René de Latour zveřejnil pro deník Miroir (Miroir Sprint 150/ 19. 4. 1949): „Regionald McNamara (australský závodník, specialista na šestidenní závody) opatroval při sobě malý kufříček, který otevíral pouze o samotě a to pouze tehdy, když se zatáhla plenta jeho stanu. Neboť jednoho dne mi půjčil z důvěry klíček a já musím přiznat, že ze zvědavosti jsem už nevydržel a musel jsem se jít podívat na obsah kufříku. Kufřík obsahoval kokainové tablety.“

Na konci 19. století a začátkem 20. století experimentovali sportovci a trenéři s podpůrnými látkami bez zábran. Příležitostně se připojili i vědci a pro některé případy výzkumu byli cyklisté rádi používání jako „pokusní králíci“. Třeba dráhoví cyklisté se nabízeli na srovnávací testy účinnosti stimulačních látek, ale, že tyto látky ohrožovaly

---

¹ <http://cycling4fans.de/index.php?id=346>

spravedlivý průběh závodů, to už nikoho nezajímalo. Důležitější bylo přijít na to, jak reaguje lidský organismus na stres a funkci rozdílných metod.

Zjišťoval se také účinek užití šampaňského při dojezdech v dlouhých silničních závodech tak, jako se zjišťoval účinek čistého kyslíku pro silniční nebo dráhové cyklisty. Mnohem častěji ovšem užívali dráhoví cyklisti „plynný doping“, tak se nazývala tato metoda, jelikož v dráhové cyklistice se závod přerušoval a závodník měl tak větší možnost se nadýchat čistého kyslíku. Ve dvacátých letech 20. století však začali závodníci raději užívat již vyvinutý efedrin.

Další látkou, kterou měli závodníci užívat a o které se v té době hojně mluvilo, byl spermin, hovězí extrakt- výtažek z býčích varlat. O hovězím extraktu se povídalo, že dodá sportovci silovou vytrvalost. Později ve dvacátých letech 20. století vstupuje na sportovní scénu první lidský hormon - adrenalin. Sportovci byl označován za „druhý dech“. (de Mondenard, 2004: 995)

5. 2. 1920-1950 ODSUZOVÁNÍ DOPINGU

Teprve po první světové válce se začal doping v Německu poprvé odsuzovat. K těmto závěrům se došlo víceméně ze zkušeností a uvědomění, zda-li jsou užívané látky ve sportu vůbec k užitku. Společenské odmítnutí se zakládalo na všeobecném vědění o možnostech poškození lidského organismu drogami, jako jsou alkohol a kokain. Podstata pravdy je, že tehdejší propojení vrcholového sportu s vědou pro ni nebylo až tak zajímavé. To se mění od dvacátých let 20. století, kdy přibývají vědecké výzkumy a experimenty. Tak začal prospívající čas společné práce sportovců, trenérů, lékařů a také farmaceutických firem. V roce 1920 při VII. olympijských hrách v Antverpách byl při maratónu proveden první oficiální dopingový zákaz. Při užití dopingů při závodech hrozila diskvalifikace. (viz. Hobermann, 1994)

Použití farmaceutických léků bylo v cyklistice daleko více rozšířeno a dobře známo. Nová látka, která v průběhu 30. let 20. století byla v kurzu, byl fosfát. Komerční farmaceutický produkt se nazýval Recresal a byl dalekosáhle akceptován. Recresal užívali už vojáci ve válce.

Strychnin byl často užíván, jak uvádí Hanspeter Born ve své knize *Das waren noch Zeiten* (1990): „V cyklistice mezi světovými válkami se s velkým potěšením strychnin v cyklistice užíval. Závodníci, především z Francie a Belgie, byli tím známi, že podstupovali takzvané strychninové kúry. Začínali s malými dávkami, aby si tak tělo zvyklo na jed. Při důležitých závodech pak užívali velké dávky, aby potlačili bolest. Tak se závodníci dostávali na hranice svých výkonnostních možností. Jestli závodníci opravdu jeli lépe po užití strychninu, je již jiná otázka.“

Do první poloviny 20. století neprodělal arzen po desetiletí žádný ústup ze seznamu látek užívaných cyklisty. Takto to popisuje Walter Lemke i Fausto Coppi (2007: 173): „Cyklisti často popisovali historky o dopingů, při kterých vstávaly až vlasy hrůzou. Za časů Fausta Coppiho ohromovala cyklisty pověst o zázračné droze, která vzbuzovala v závodnících ohromnou sílu. O belgických závodnících se vědělo, že do cyklistického jídelníčku doporučovali zařazovat nenásilné užívání vajec od slepic, krmené právě arzenem, aby následně mohli u sebe zvětšit dávky jeho užívání. (Lemke, 2007: 173)

Kurt Stöpel (2004) popsal ve své knize příhodu, která se stala roku 1932 při 19. etapě Tour de France. „Starosta jednoho z cílových měst Tour d'France vypráví, že zažil strašný zážitek, když malý Rebry nekontrolovatelně přijel do cíle, kde byl následný den odpočinek. Ruce vítěze královské etapy byly tak slabé, že se jen taktak mohly držet řídítek a musel být svým doprovodem podepírán. Na Rebryho byl strašný pohled, vypadal jako v horečkovém blouznění a zuřil a křičel, že ho musí pustit, že musí pokračovat dál až do Paříže. Když mu pak jeho žena podávala syna, tak ho ani nepoznal. V tom jsem věděl, že to není pohádka, když se o Backmannovi (Rebryho manažer) proslýchalo, že je největším mixérem koktejlů mezi manažery.“

Koncem dvacátých a začátkem třicátých let byla pořád intenzivnější diskuze o definici dopingu, hodně diskuzí odpovídalo právě těm dnešním. Jednalo se především o zesílení přirozených opatření proti dopingu nebo vyvinutí metod, které by postihovaly závodníky za užívání dopingu. Probíraly se otázky: Kdy je to výživná látka a kdy připravený stimulant? Je to rozhodující, jestli látka účinkuje krátkodobě nebo dlouhodobě? Kde je rozdíl účinnosti mezi terapeutickými látkami a látkami podporující výkon? Jaké jsou látky sloužící k regeneraci těla? Je příznačná látka doping, nebo jen nutný lék? (viz. cycling4fans.de²)

V praxi se bohužel tyto otázky neřešily, užívalo se všechno, co se nabízelo a slibovalo zlepšení výkonnosti. A ne každý lékař mohl odmítnout tlak trenérů a funkcionářů, kteří tento systém podporovali a chtěli dostat své svěřence opět do optimální formy. Farmaceutické firmy dělaly při závodech náborové testy na testy podpůrných látek a někteří sportovní lékaři sami propagovali reklamu na tyto podpůrné prostředky. (viz. cycling4fans.de³)

Profesionalismus-amatéri

Pro cyklistiku platily ještě jiné zákony. Na přelomu století dochází k cyklistickému třesku - začíná profesionální cyklistika. Už se nejedná jen o čestné měření sil ve smyslu Pierre de Coubertina, nýbrž o to, být za každou cenu dobrý, a tím si také zajistit slušný peněžitý obnos. Po dobu následujících let se cyklistika rozdělila na

---

^{2,3} <http://cycling4fans.de/index.php?id=346>

dva cyklistické tábory: na profesionály a amatéry. Mezi těmito dvěma spolky se vedly od začátku ostré spory.

Profesionální cyklistika v následujících desetiletích nejspíše napomohla k užívání podpůrných látek. V profesionální cyklistice chybělo vědomí, že ve sportu patří čestnost a samotný výkon k sobě. Z toho vyplývá, že profesionální cyklistika byla vždy uzavřenou společností, kde platily vlastní zákony. A když se rozhořely první diskuze o povolení dopingu, bylo hned jasné, že profesionální cyklistika má své zvláštní místo ve sportu. V roce 1927 v Berlíně, na ročním zasedání Německého lékařského spolku, bylo uvedeno toto tvrzení: „U profesionálních sportovců není problém ve sportování, nýbrž problém leží v sociálně pracovním úspěchu.“ Tak se nechával obhajovat doping v profesionálním sportu a v amatérském sportu bylo jakékoliv umělé zvyšování výkonnosti zakázáno. MOV (Mezinárodní olympijský výbor) zavádí až v roce 1938 první zákaz „dopingu pro amatéry“. (viz. cycling4fans.de⁴)

---

⁴ <http://cycling4fans.de/index.php?id=346>

5. 3. 1950-1980 AMFETAMÍNY

K nejužívanějším stimulačním látkám patřily po svém vývoji ve třicátých letech amfetaminy. Jak uvádí de Mondenard (2004: 19), Fausto Coppi měl v roce 1942 údajně pokořit světový rekord Maurice Archambarda v hodinovce za pomoci sedmi amfetaminových tablet. Užívání amfetaminu dosáhlo svého vrcholu v padesátých letech minulého století. V roce 1950, z iniciativy sdružení italských sportovních lékařů FMSI, byl schválen zákon „na ochranu zdraví a sportu“. Itálie byla první zemí, která takto proti dopingů postupovala. V tom samém roce, na základě italských zákonů, zakazuje italský cyklistický svaz doping a stanovuje pevně tresty. V roce 1952 německý spolek sportovních lékařů schválil definici o dopingů: „Užití jakýchkoliv látek, jestli účinných nebo ne, s úmyslem zvýšení výkonnosti při závodě, je označen za doping.“

Užitím amfetaminu mohli závodníci lépe potlačit únavu. To samozřejmě vedlo k posunutí hranice tělesných možností a zvýšení výkonnostních schopností. Ještě dneska patří amfetaminy mezi nejčastější užívané dopingové látky. Podle de Mondenarda (2004: 19) bývají amfetaminy užívané v průběhu závodů anebo v intenzivních tréninkových jednotkách. V roce 1962 byly v Itálii při silničním mistrovství amatérů provedeny amfetaminové kontroly. Účastníci byly předem seznámeni, že žádný trest za užití dopingů nebude. Výsledek 30 dopingových zkoušek: z 67 účastníků bylo 46,6 % pozitivních. (de Modenard, 2004: 19, citováno z cycling4fans.de)

Neznámý závodník vypovídá: „Prakticky to tak dříve vypadalo. Velký rozdíl byl, když jste viděli závodníky hodiny před závodem a těsně před závodem, nemohli jste závodníky vůbec rozpoznat. Co užijeme dnes za podpůrné látky? Matedrin? Hurá! My si tu věc už stříkneme sami, ta věc se aplikovala bez jakýchkoliv myšlenek na hygienu. 15 mg do pravého stehna, 15 mg do levého, 10 mg efedrinu do zad. S tím se následně mohlo lépe dýchat a na závěr jedna dávka solukamforu pro uvolnění svalů na dolních končetinách. Po užití těchto látek nemůžeš v noci vůbec spát. Hodiny se převaluješ zprava doleva buď v hotelu, nebo doma u své ženy.“ (Woodland, 2003, citováno z cycling4fans.de)

Věděli o tom všichni. Les Woodland cituje Willema van Wijndaela, který referoval novinářům o svém pronásledovateli ze závodů.: „Tento závodník se po dokončení závodů nacházel v otřesném stavu. Jeho svítící oči ležely hluboko zapadlé

v obličejí a jeho jazyk se stále pokoušel zvlhčit vyprahlé rty. To byly tak jasné ukazatele užívání dopingu, které žádný lékař nemohl přehlédnout. Okamžitě byl obklopen týmovými pomocníky, novináři a manažery, kteří si nechtěli nechat ujít toto představení. Někdo v tom zařval do kola: „Nestrkejte mu do pusy žádnou cigaretu, nebo by mohla nastat exploze.“ (Woodland, 2003)

V roce 1955 při etapě Tour de France s cílovým dojezdem na Mont Ventoux, se musel Charty Gaulb zřeknout týmového pomocníka, který byl ze závodu vyloučen. Tento týmový pomocník byl zodpovědný za to, co se stalo závodníkovi Jeanu Mallejacovi. Ten 10 km před cílovým vrcholem na následky silného dopingu upadl z kola a jen s velkým úsilím se ho podařilo zachránit. Bylo to první vyloučení týmového pomocníka na základě dopingu.

Při olympijských hrách v Římě v roce 1960 se na zemi po pádu při časovce družstev ocitají Knud Anemerk Jensen a Jörgen Jørgensen z dánského národního družstva. Jensen umírá v nemocnici ve svých třidvaceti letech. Dánské národní družstvo mělo užít před startem časovky družstev nabuzující látku Ronicol. Až v roce 1967 založil MOV lékařskou komisi, a tím přispěla ke koordinaci antidopingového boje. Tato komise se shodla na jedné společné definici dopingu a stanovila seznam zakázaných látkových skupin a metod. Podnět k tomuto řešení bylo právě úmrtí dánského cyklisty Knuta Enemarka Jensena při olympiádě v Římě.

V Rakousku došlo v roce 1963 ke skandálu. Celý rakouský národní tým byl z cyklistického etapového závodu okolo Rakouska odvolán. Při namátkové kontrole se nacházelo v kapsách závodníků velké množství amfetaminu a jiných stimulačních látek.

Pierre Chany uvádí ve své knize *L'Homme aux 50 Tour de France*: „Tento příběh se odehrál při časovce Prix de Forli. Večer před závodem se konala společná večeře, které jsem se účastnil také já. Dva největší favorité - Jaque Anquetil a Ercole Baldini – se tehdy dohodli. Už nevím, kdo začal první mluvit. „Každopádně,“ řekl jeden ze dvou favoritů, „víš co? My dva jsme jasně ze všech nejlepší a mohli bychom si trochu šetřit zdraví. Zítra bychom mohli vynechat amfet, myšleno amfetaminy.“ Tím byla i druhá strana srozuměna. S tím se šlo do postele. Příští den absolvovali oba závod na minerální vodu. Přesně tak, jak si dali slovo. Oba si byli jisti, že získají první a druhé místo. I bez podpůrných látek jeli velmi dobře, když jejich průměrná rychlost byla jen 1,5 km/h

pomalejší než jejich obvyklý standart.“ (Penot, Chany, 1996, citováno z cycling4fans.de⁵)

Další příběh od P. Chanyho vypovídá, že při použití podpůrných látek nešlo vždy jen o dávky terapeutické: „Nechal jsem u jednoho profesora analyzovat látku, kterou získal od závodníků. Jednalo se o metedrin (Medethrine), velmi silný amfetaminový produkt. „To je velmi nebezpečný produkt,“ řekl doktor, „po trepanaci, v případě dlouhého komatu, předepisují 5 miligramů.“ „A když někdo vezme 15 miligramů, co se stane potom?“ zeptal jsem se ho. „Dotyčný zemře.“ Jeho odpověď mě rozesmála. „To je strašné, co mi tady říkáte, neboť já obědvám třikrát týdně se známým, který užívá 15miligramů!“ Profesor se nevěřícně podíval, že si z něho nemám dělat legraci. Přece nakonec porozuměl, že ti šampióni nejsou jen tak obyčejní smrtelníci.“ (Penot, Chany, 1996, citováno z cycling4fans.de⁶)

Proti své vůli

„Hugo Koblet dostal dokonce amfetamin, který se neobešel bez vážnějších následků. Byl brán za závodníka, který odmítal užívání dopingových prostředků. I samotný Bartali vyprávěl, jak „stále odmítal něco užít“. (Born, 1990)

Při Tour de Suisse (Okolo Švýcarska) v roce 1952 se u Huga Kobleta objevila horečka následkem oslabení organismu. Všechno ukazovalo na to, že dostal pyelitidu. Diagnózu potvrdil po telefonu také rodinný lékař a naordinoval mu okamžité odstoupení ze závodů a cestu domů. Lékař závodu nebral v potaz diagnózu a společně s týmovým vedením nechal Kobleta startovat. „My ho již dostaneme na nohy“, uklidňoval veřejnost doktor závodů, „a já vám zaručuji, že se nemůže nic stát.“ Hodinu před startem dal pacientovi injekci. Týmový masér Hug vyhledal následně v papírovém koší užitou ampuli a podíval se na štítek, co vlastně doktor dal Kobletovi za injekci. Byl to nebezpečný amfetamin Akzedron.

Koblet dokončil časovku s pořádnou dávkou dopingu. Příští den musel na Siplonu odstoupit ze závodu. Když Dr. Rumor (domácí lékař) Kobleta po návratu domů

---

^{5,6} <http://cycling4fans.de/index.php?id=351>

důkladně prohlédl, zjistil u pacienta srdeční vadu. Srdeční chlopeč v aortě byla již trvale poškozena. To znamenalo, že se mu 20% vypumpované krve stále vracelo zpět do srdce. Tato kriminální dopingová injekce měla dodat Kobletovi asi pětinu jeho obvyklé výkonnostní schopnosti. Dr. Rumf se spojil v té době s lékařskými kapacitami, mimo jiné s profesorem Löfflerem, který konstatoval: „Kolegové, jízda na kole je u tohoto pána vyloučena.“ (Born, 1990)

První dopingové zákony a kontroly

V roce 1956 začíná dle pravidel německý svaz cyklistů rozlišovat dovolené a nedovolené látky. V praxi se toho však změnilo velmi málo. Manfred Donike, který byl v letech 1953-1970 sám profesionálním závodníkem a později dopingovým expertem v Německu, zastával názor, že užívání stimulačních látek ve spojení se silně účinnými narkotiky bylo v cyklistice tak rozšířeno, že v letech 1960 – 1967 nešel nikdo ze závodníků na start důležitého závodu nenadopovaný. Mnohokrát se tento doping užíval již v tréninku, kde se míchal do cyklistických láhví. (Gamper, 2000)

Pierre Chany, znalec francouzské cyklistické scény a přítel některých cyklistických hrdinů, popisuje dobu Maurice Moucherauda, profesionála v šedesátých letech. V roce 1999 mu bylo 67 let a při procesu Festina se domníval.: „Před 40 lety mohla klidně již taková kauza proběhnout pod jinými produkty a jmény.“ (Liberation, 31.10. 2000).

V roce 1962 při Tour de France muselo dvanáct jezdců vzdát pro otravu rybou. Pravda však byla taková, že závodníci se vzdali na základě špatně stanovené dávky morfinu. Po této zkušenosti lékař Tour de France Pierre Dumas a lékař závodů Tour de l’Avenir Robert Boncourt vysvětlovali na konferenci nebezpečí užívání dopingových látek. Následující den vyhrožovali závodníci stávkou.

Oba lékaři se zasloužili bojem proti dopingu o to, že francouzská vláda stanovila v roce 1965 první antidopingový zákon. Zakázané byly amfetaminy. V tom samém roce se přidávají i další země. Patří mezi ně Belgie, Itálie, Anglie. Zakázán byl doping, byly pevně stanoveny testovací zkoušky, tresty pro usvědčené závodníky a dealery. UCI zavedla antidopingové regule až v roce 1966.

Ještě v tom samém roce, kdy byly ve Francii uzákoněny antidopingové zákony, byly provedeny poprvé v historii Tour de France nenahlášené kontroly. Ještě krátce před tím byli někteří závodníci diskvalifikováni, protože se po závodě nedostavili na předem oznámenou dopingovou kontrolu. Jednalo se o vítěze Jaqueho Anquetila v závodě Lutych-Baston-Lutych a první tři závodníky Michele Dancelliho, Luciena Aimara a Rudiho Altiga ze závodu Valonský šíp. Tyto diskvalifikace byly zrušeny těsně před začátkem Tour de France. To ale nic neměnilo na tom, že se podezření u některých závodníků prohloubila. Na základě stanovených zákonů přicházejí lékaři v doprovodu zaměstnanců ministerstva v průběhu Tour de France na noční razii do pokojů závodníků. Po probuzení následovala zkouška moči. Raymond Poulidor si nechal bez problému odebrat moč, zatímco Rik Van Looy (v roce 1965 pozitivně testován na amfetamin) se nechal testovat až po vyhrožování peněžní pokutou a vězením. Následující den většina závodníků reaguje popuzeně s rozhodnutím stávkovat. Pět kilometrů po startu se peloton cyklistů zastavuje a Rik Van Looy jako mluvčí cyklistů si stěžuje „na zasahování do individuální svobody sportovce“. Závodníci pokračovali dál v etapě, až poté, co jim bylo slíbeno, že se noční razie nebudou opakovat. Pro jistotu udělal peloton příští den ještě protestní půl-etapu. Po 13. etapě přesto začaly dopingové kontroly znovu. Pozitivně bylo testováno ještě šest jezdců. (viz. cycling4fans.de⁷)

Závodníci nebyli jednotní. Například Tom Simpson byl proti odhalování dopingu s argumentem, že s dopingovou záležitostí přišla kritika, kterou si závodníci neměli zasloužit. 13. června v roce 1967 umírá tento jezdec na selhání tělesných orgánů při cílovém stoupání na Mont Ventoux. Pitevní zkouška nenechává nikoho na pochybách, že smrt Toma Simpsona byla způsobená nadměrným užitím amfetaminu s alkoholem. Už dva roky před touto Tour de France se měl údajně přiznat k dopingu v interview pro deník The people.

V roce 1967 svolala UCI po smrti Toma Simpsona jednání u kulatého stolu, kterého se účastnily profesionální týmy, závodníci, tisk, lékaři a právníci. Po tomto jednání byli etablováni antidopingoví inspektoři - „Body of antidopings Inspectors“.

---

⁷ <http://cycling4fans.de/index.php?id=351>

Hra kočky s myší začíná

Při prvních francouzských kontrolách je v roce 1966 jeden ze tří profesionálů pozitivní. V následujícím roce je to už jen 10% profesionálů. Znamená to, že je skutečně pořád méně hříšníků, nebo že se cyklisté naučili obcházet dopingové kontroly nějakým trikem? Tak začala hra kočky s myší. Na trh přicházejí stále nové amfetaminové produkty. Tyto amfetaminové produkty nejsou prokazatelné při dopingových zkouškách. Jedná se o látky Lidepran, Meratran, Ritalin. Závodníci užívají tyto látky velmi bohatě, až do té doby, když Michael Debackere v roce 1974 dokáže vyvinout test, který dokazuje přítomnost zmíněných látek v moči. Okamžitě je tak prokázáno jejich užívání třinácti jezdci. Mimo jiné se jednalo i o Waltera Godefroota (v pozdějších letech ředitele nejznámější německé profesionální stáje Deutsche Telekom, později T-Mobilu). Krátce na to se na trhu objevil nový produkt - Pemolin, který byl rychle začleněn do praxe. Opět netrvalo dlouho a byla vyvinuta metoda, jak prokázat užívání Pemolinu ve zkoušce moči. Tentokrát se mimo jiné do sítě chytili Freddy Maertens, Michel Pollentier a také „král cyklistického pelotonu“ Eddy Merckx: „Každý přece bere, dělám jen to, co ostatní,“ řekl na obhajobu. (viz. cycling4fans.de⁸)

V pelotonu se běžně užívaly jiné názvy pro podpůrné látky: např. la Mémé- název pro Mératran, le petite Lili- pro Lidepran, le cousin Rini- pro Ritalin, le Pépé- pro Tonedron. V té době se také přicházelo na možnosti, jak zničit prokazující stopy o užívání dopingu v moči. Amatérský závodník Christian Ossowski (mj. zapletený do aféry Biters) vypovídal o těchto metodách: „Celkově jsem byl třikrát na dopingové kontrole a z toho dvakrát jsem byl varován. Měl jsem trik, který jsem v praxi užil. Namočil jsem si ukazováček v mycím prostředku (stačí obyčejný jar). Když jsem vykonal potřebu přes ukazováček, zničil jsem tak všechny amfetaminové stopy v moči. Výsledná moč se pak nedala analyzovat. Já jsem to tak dělal, ale viděl jsem to dělat i ostatní. Měl jsem pro všechny případy vždy u sebe trochu mycího prostředku.“ (Bordenave, Simon, 2000)

Euforický potenciál z amfetaminu byl využíván v kombinaci s jinými látkami. Často se společně užívaly stimulační látky s glukokortikoidy. Na cyklistické scéně byl velmi oblíben koktejl Pot Belge. Na začátku se nazýval Pot de Fau, bláznivý koktejl, a obsahoval z větší části amfetaminy, dále pak heroin, kokain, etanol, kofein,

---

⁸ <http://cycling4fans.de/index.php?id=351>

acetylkodein, papaverin, efedrin, aspirin, ethencamid, fenacetin. Mezi další oblíbené koktejly patřil třeba Pot Néerlandais, kde se vyskytovalo daleko více kokainu.

V 80. letech se vynořila ve společnosti „extáze“, jako ilegální zesílená droga. Tento amfetaminový produkt dobyt později diskotéky. Extáze si našla rychle cestu i do cyklistiky. Lékárník Willy Jeandarme, lékařský poradce profesionálního týmu PDM, byl zapleten do dealerství extáze (aféra PDM). (Kvämers, 1998)

5. 4. 1950-1980, ANABOLIKA A GLUKOKORTIKO-STEROIDY

Společenské diskuze o doping

V 50. letech se začalo s velkým užíváním anabolických steroidů ve sportu.

Je to doping nebo to není doping? Je to lék nebo ne? Anabolika se dlouho nebrala jako dopingové látky, nýbrž jako legitimní nasazování léků. Teprve koncem 60. let přišla otázka, zdali sportovci, kteří museli podávat během výkonu nadměrnou sílu, mohou podat dobrý výkon i bez anabolik. V lehké atletice, ve veslování, v plavání, v silových disciplínách a v týmových hrách byla ve velkém stylu anabolika užívána. V cyklistice nebyla anabolika na začátku tak rozšířená, obrat však nastal, když do cyklistiky vstoupilo týmové vědecké zabezpečení (lékaři, maséři, školení trenéři). Jelikož užívání anabolik ovlivňuje výkonnost po několika dnech a zamezuje výskytu infekcí právě před důležitými závody, užívalo hodně sportovců injekčně anabolika před závody.

V západním Německu se v 70. letech rozhořela intenzivní společenská diskuze o povolení a nepostihování anabolik jako dopingové látky. V roce 1974 byla anabolika sice zakázána, ale mezitím věnovala sportovní medicína veškeré úsilí tomu, aby se na anabolika nepoužívaly dopingové kontroly.

Především na olympijských hrách v roce 1976 nedali atleti z NDR žádnou šanci vyniknout atletům ze „západu“. Východní Německo se v té době opíralo o dokonale propracovaný dopingový systém. Po této olympiádě se v západním Německu nacházel sport ve velkém dilematu. Na jedné straně bylo odmítání dopingů a s tím taky užívání anabolik a na druhé straně se kladla otázka, zda se může žít bez sportovních vítězství, což bylo velmi důležité pro národní hrdost a čest. Sportovní funkcionáři velmi brzo uzavřeli s politiky, sportovními lékaři, funkcionáři a sponzory takzvaný pakt: „Příkaz mlčení“. Do otevřených diskuzí o dopingů se opět vrátil klid, ale v praxi rostl dopingový problém dál. (viz. Hobermann, 1994)

Rozlišení zákona o anabolikách se v mnohém podobá dalším zákonům, které se v následující době převedly na další podpůrné produkty. Ze zákona nebylo jasné, zdali jsou anabolika naprosto k odepření, nebo jsou opravdu nepostradatelná pro regeneraci, aby nedocházelo k trvalému poškození organismu při zatížení, nebo zda mají být

užívána pouze pod lékařským dohledem. Definitivní postavení zákonů o anabolikách přijal západní německý sport jako nejspíš smluvené. (viz. Singler/Treutlein, 2000)

Anabolika

Anabolika jsou na denním pořádku v silových sportovních disciplínách, ale také ve vytrvalostních sportech patří dodnes k nejužívanějším látkám. Jsou lehce k dostání a nestojí mnoho peněz. Podle Kerna platí testosteron jako „vstupní droga“ do vrcholového sportu.

„Testosteron byl pro sportovce základní stravovací látkou buď v tabletách, nebo v injekční formě. Ráno ke snídani 10g testosteronu v prášku.“ (Berliner Kurier, 2. 1. 2000)

Dopingový expert profesor Werner Franke z Univerzity v Heidelbergu v interview pro švýcarské noviny uvedl: „Jednou jsem se ptal již mrtvého Donikeho na užívání testosteronu s názvem Adriol. Odpověděl: „Jak jsme neměli užívat doping, když jsme jeli Tour.“ Dále říkal, že závodníci se večer probouzeli a brali podpurné prášky (testosteron). Cyklisté věděli, že příští den, když si vezmou hodně tekutin, tak po etapě jejich poměr testosteronu k epitestosteronu bude ležet v legálních hranicích. Závodníci taky věděli, že kontroly jsou až po dojetí etapy.“

Užití anabolik ve správnou dobu je jen stěží možno odhalit. Teprve prostřednictvím tréninkových kontrol se dá užití anabolik potírat. (viz. Singler/Treutlein, 2001)

Obhájce dopingu Dr. Josef Assenmacher oznamuje v roce 1983: „Bez pomoci anabolik a hormonů není dnešní profesionální cyklistický program uskutečnitelný. Vstup kortikosteroidů do profesionálního sportu je neodvratitelný.“ (viz. Singler/Treutlein, 2001)

Nandrolon je dnes jeden z neznámějších anabolických přípravků. Nandrolon se před třiceti lety nazýval nandrolondecanoat a mezi sportovci dostal přezdívku „Deca“ a užíval se především pro svůj silný anabolický účinek a také pro své výborné regenerační účinky. První cyklista, kterého se podařilo odhalit na nandrolon, byl v roce 1979 Joop Zoetemelk. Tento androgenní hormon měl Zoetemelk dostat na recept od zvěrolékaře.

Dr. Gustav Raken mnoho let působil jako lékař v cyklistickém svazu Porýní-Vestfálska a vypráví o sedmdesátých letech: „V tomto období se velmi intenzivně užívala anabolika. V přípravném období se užívaly tři až čtyři depotní (s pomalým účinkem) injekce Decadurabolinu, například v období od února do května. V praxi ho používali v sériích od osmi do deseti cyklistů, kteří si tyto injekce vyzvedli těsně před odjezdem na přípravné soustředění. Tyto ampule decadurabolinu byly v krabicích přeposlány z sportovního lékařského regionu Freiburgu.“ (Ralf Meutgens, Report 6/99)

Beta-2-Mimetika

Do účinných anabolických látek patří také Beta-2-Mimetika/Beta-2-Agonisté, používají se jako pomocné látky při astmatu. Tyto anabolické skupiny jsou známé pod produkty Salbutamol, Clenbutamol, Terbutalin, ale nejvíce příbuzná látka je Clenbutamol. Zvířecí testy ukázaly, že při užití těchto látek se sice svalová hmota u jedince zvětší, ale zároveň se redukuje tělesný tuk a to vše bez mužských pohlavních změn. Tím pádem se mezi sportovci tyto látky avansují k „nejžádanějším lékům“. Ve vytrvalostních sportech (cyklistika) se dává přednost látkám, které se užívají v přípravném období. Bez tréninkových kontrol jsou tyto látky málokdy odhalitelné. Teprve až v roce 1993 stojí léky na astma v listině zakázaných látek. Od roku 1992 je možné prokázat užívání Clenbuterolu.

V roce 1997 je profesionální cyklista Djamolidine Abdoujaparov hned čtyřikrát pozitivně testován na Clenbutamol a Bromantan (Bromantan je podobná látka jako Clenbutamol). Abdoujaparov byl po třech pozitivních testech varován a po čtvrtém pozitivním testu v 6. Etapě Tour de France byl ze závodu vyloučen. Bránil se tím, že řekl: „Nevím o ničem. Nerozumím vám, nerozumím, nerozumím.“ (viz. cycling4fans.de⁹)

Clenbutamol se taky objevuje v roce 1997 v profesionálním týmu Festina a v roce 1998 měl Voet, šéf této profesionální stáje, vyzkoušet sám na sobě účinek Clenbuterolu. Byl natolik překvapen účinkem této látky, že zavádí u jeho profesionálů Clenbuterolové kůry (později aféra Festina).

---

⁹ <http://cycling4fans.de/index.php?id=350>

Glukakortikoidy/Kortikosteroidy

Glukakortikoidy jsou jen dalšími látkami, které v 60. letech dobývají dopingový trh. Nerušené užívání glukokortikoidů/kortikosteroidů (kortizon je zástupce), se brzy mohlo poznat na výjimečných výkonech sportovců. Ve vytrvalostních sportech, především v cyklistice, patřily glukakortikoidy k hojně užívaným substancím. V roce 1975 byly kortikoidy zavedeny MOV (Mezinárodní olympijský výbor) do seznamu zakázaných látek. V roce 1980 UCI následuje kroky MOV. Přesto v 80. a 90. letech patří glukokortikoidy do základní výbavy profesionálního cyklisty. Přesto nechává UCI v roce 1994 povolovat belgickou skupinu vědců, která má provést na cyklistech výzkum. Ve společné práci farmakologů, trenérů a sportovních lékařů podstoupilo 16 cyklistických profesionálů několikadenní zátěžový test s a bez kortikoidů. Obdrženy výsledek stanovil, že výhoda účinnosti této skupiny látek je především ve snížení subjektivního pocitu zatížení a že má pozitivní regenerační účinek na organismus. Při delším užívání kortikosteroidů se mohou projevit u jedince nežádoucí účinky, jako je kulatě nateklý obličej, buldočí šíje, nabírání tělesné hmotnosti. Tyto symptomy byly již známé v začátcích při zneužívání kortikoidů. Kortikoidy směly být dlouho aplikovány jen s lékařským atestem k vnějšímu a vnitřnímu užití při astmatu a alergické rinitidě. V roce 2002 UCI povoluje další užívání kortikoidů, ale jen v akutních případech při stanovení lékařské indikace (nutný lékařský atest).

Teprve v letech 1999 a 2000 se podařilo prokazovat syntetické kortikoidy přímo v moči, ale přírodní kortikoidy zůstaly ještě neodhalitelné, ačkoliv se vědělo, že se často užívají. Vedoucí dopingových analýz v laboratoři v Lausanne, Martial Saugy, prohlašuje, že atleti užívají kortikoidy už především jako důležitou potravinu.

Kortikoidy, byly/jsou především v kombinaci s amfetaminy v závodech s oblibou užívány. Například při silničních kriteriích (městské okruhy). Proměnlivé zesílení účinnosti může u jedince vyvolat euforickou náladu. Také spojení anabolik s kortikoidy se objevuje ve vytrvalostním sportu, cyklistice, užívají se v přípravných obdobích ve fázi nárůstu svalové hmoty.

Podle de Mondenarda jsou v regenerační fázi oba produkty důležité. Úplně postačují terapeutické dávky, při kterých se musí individuálně dávat pozor. To je ovšem podmíněno lékařskou obsluhou, která v tomto případě může zabránit nepříznivým vedlejším účinkům těchto látek. Možné je přímé užívání kortisonu, ale také látek

stimulujících tělesný kortison. Mezi takové látky patří například ACTH (přírodní peptidový hormon). V 70. letech měl užívat dřívější závodník, který později avansoval na vedoucího týmu, „lahodnost Dr. x“. Tak závodníci nazývali koktejl, obsahující především kortison, ACTH a testosteron.

Mínění a příklady

Profesionální cyklista Bernhard Thévenet potvrzuje: „Tři roky jsem s kortizonem dopoval a takových jako já je v cyklistice mnohém víc. Taky o Eddy Merckxovi bylo známo, že často užíval kortison.“ (de Mondenarda, 2004, citováno z cycling4fans.de¹⁰)

V šedesátých letech Jaques Anquetil, Freddy Maertens v 1986, Ludo Dirksens v roce 1999 a Luca Bramati v roce 2000 byli usvědčeni z dopingu. Při prvním týdnu Tour de France v roce 1997 užílo kortikoidy 50% závodníků, v druhém týdnu je to skoro již 80%, všichni měli lékařský atest. (viz. Singler/Treutlein, 2001)

V roce 1997 při hotelové prohlídce Tour de France se nacházejí u 80% cyklistů dávky kortisonu, které poukazují na zneužívání těchto látek. Při Tour de France v roce 1999 bylo číslo cyklistů, kteří zneužívali tyto látky stejné. Při Giro d'Italia v roce 2000 se ukázalo, že 80 závodníků je pozitivních na kortison, z toho 20 cyklistů nemělo žádný lékařský atest. (Webdo, 1.11.2000)

Michel Boyon, prezident francouzské státní antidopingové rady (CPLD), řekl v roce 2002: „My jsme přesvědčení v CPLD, že u 95% všech kortikoidních předpisů se jedná jen o alternativní lék.“ (l'Equipe online¹¹)

Při Tour de France v roce 2002 patřily kortikoidy k nejčastějším zjištěným lékům, ale pořád s lékařským atestem.

Jak se užíval doping v 60. a v 70. letech, ukazují následující citáty.:

V roce 1987 napsal de Mondenard o objevu lékaře Tour de France Pierra Dumase (později také nazývaný Monsieur antidoping), že si italský mistr Gustone Nencini injekčně aplikuje mužské hormony. Na brzké svolané schůzce tour-vedoucích

---

¹⁰ <http://cycling4fans.de/index.php?id=350>

¹¹ http://www.lequipe.fr/Cyclisme/HOME_DOPAGE_02.html

a tři lékařů se diskutovalo o etických aspektech sportovní medicíny. Jeden z přítomných lékařů Boncour podotkl: „Co se může stát Nencinimu po pěti, deseti letech? Některé z užitých léků mu můžou extrémně ublížit.“ Další z přítomných lékařů si stěžoval na Nenciniho lékaře s následujícími slovy: „Léky jím užití jsou škodlivé a nebezpečné. Tomuto závodníkovi se teď nic nestalo, ale jste si jisti, že on v příštích třech nebo čtyřech letech nebude obětí strašným vedlejším účinkům androgenu?“ Dumas viděl vývoj dopingu následovně: „Špatné je, že dopující závodníci jsou již nyní posvěceni od lékařů. Nové dopingové metody obsahují mužské hormony, anabolika a kortikoidy. Jejich nerozumné užívání může některým jedincům přivolat rakovinu. Medicína musí profylakticky pracovat a nesmí provokovat žádné smrtící nebezpečí.“ (viz. Singler/Treutlein, 2001) Gastone Nencini umřel na rakovinu v roce 1980 ve věku nedožitých 50 let.

Désiré Letort, který byl v roce 1967 čtvrtý na Tour de France a ve svých nejlepších letech byl v cyklistickém pelotonu nazýván jako „Monsieur Dopage“, vypráví, že všechno ohledně dopingu pochopil v roce 1965 při jednom z pádů v závodě Paříž-Brusel.: „Tak přibližně padesát závodníků se ocitlo na zemi. Co jsem uviděl? Injekce a dopingové látky byly roztroušeny po celé silnici. Závodníci se snažili injekce a ampule zpátky posbírat. Já jsem se choval jako ostatní, chtěl jsem v ten okamžik vědět, co berou za látky. Dopingovou látku Vidal jsem pak studoval a stal se ze mě tak trochu specialista. Některé cyklisty jsem zachránil, když se začali uprostřed noci strašně dusit. V takových případech se musel užít Déstré. Já jsem už věděl, jak postupovat....“ (L' Express 23/07/1998)

Další bývalý závodník Cees Pallenaars, který byl v 60. letech zodpovědný za profesionální tým Televizier, vypovídá o závodníkovi, který snad až příliš konzumoval dopingové látky.: „Vzal jsem ho sebou na tréninkový kemp do Španělska, kde se mladý hoch proměnil na divokého lva. Jezdil na kole jako by měl raketový pohon. Tak jsem šel za ním, abych si s ním promluvil. Když jsem se ho zeptal, jestli náhodou něco nebere, ukázal mi nakonec plnou plastovou tašku tablet.“

Jose-Manuel Fuentes, úspěšný závodník v první půlce 70. let, vyslovil tato slova.: „My jsme byli „generace maldita“, zatracená generace. My jsme měli kuffíky

s těmi věcmi, když si nebyl aspoň jednou pozitivně testován, tak jsi nebyl žádný cyklista.“ (viz. Cornillie, 2000, citováno z cycling4fans.de¹²)

De Mondenard udělil zvláštní čest jednomu z dřívějších dopingových expertů Francie, Maurice de Mauerovi, když navrhl, že by se mu měl spočítat počet dopingových afér, ve kterých figuroval sám i jako sportovní vedoucí. Podle něj byl Maurice de Mauer, vedoucí týmu BIC a Peugeot, kandidátem na zlatou medaili. V době 1970-1978 bylo z celkových 70 odkrytých případů 24 pozitivních (36%). Ostatně v roce 1977 museli po několika po sobě jdoucích dopingových aférách závodníci Rachel Dard a Bernarda Thévenet podepsat usvědčující protokol, ve kterém figurovalo i vedení týmu. Výjimkou byl Maurice de Mauer, který ujišťoval, že neměl oči za hlavou a nemohl tak kontrolovat své muže 24 hodin.

Nyní víme, že s takovou dopingovou praxí není de Mauer sám. Stejné počínání bylo a je stále běžné.

Hodně závodníků 60. a 70. let získalo později nějakou závislost. Je to možný následek zneužívání dopingových látek. Přičemž Hans Michalsky, aktivní v letech od 1971 do 1979, si myslí, že sportovci horších kategorií byli ještě hůř postiženi, jelikož neočekávali vůbec žádné dopingové kontroly. Říká: „V mých aktivních časech hrály hlavní roli mužské hormony. My jsme byli hodně kontrolováni, ale cyklisti jezdící v horších kategoriích, kteří jezdili regionální etapové závody, byli následně daleko víc zdravotně postiženi. Z takových případů znám plno lidí, kteří dnes už nežijí, nebo jsou závislí na drogách či alkoholu.“ (Ralf Meutgens, Report 6/99),

---

¹² <http://cycling4fans.de/index.php?id=350>

5. 5. OD ROKU 1980- PO SOUČASNOST, DÍL 1., DIREUTIKA

V 80. letech byly dopingové látky už mnohem více rozmanité. Biotechnologie produkuje nové medikamenty, které jsou brzy ve vrcholovém sportu užívány. Začíná triumf peptidových hormonů, růstových hormonů a koncem 90. let se k těmto látkám přidává slavný erythropoetin (EPO). Pro veřejnost je dnes EPO nejznámějším dopingovým prostředkem v cyklistice. Mezitím se však už v cyklistice užívá jiné prostředek, umělý hemoglobin.

Například ve Francii se ukazuje v aféře Perpignan, jak hluboko je doping zakořeněn a jak propleteně pracuje dopingová scéna. Státní návladní z Perpignanu v prosinci 2002 obžaloval 25 osob. Mezi obžalovanými byli cyklisti, sportovci, lékaři a pár osob pracujících v lékárnách. Z dřívějších profesionálních cyklistů se v této kauze objevují Thierry Laurent a Jérôme Laveur-Pedoux (bývalý profesionál ze stáje Festina) a Eric Magnin, trojnásobný mistr Francie v dráhové cyklistice a účastník olympijských her. Tato skupina měla s falešnými recepty zásobovat profesionální sportovní scénu a amatéry. (Liberation, 15. 5. 2003)

Možnosti dopingových kontrol a účinnost

Podle Hobermanna (1994) prokazovací metody dopingů a možnosti kontrolování cyklistů byly teoreticky již jistější a efektivnější, ale chyběla důslednost. V roce 1980 vystoupil Manfred Donike s výčitkou proti UCI. Jeho kritika zněla: „Manipulace s výsledky kontrol, nekompetentní laboratoře, manipulace, chybějící kontroly a nepotrestání usvědčených.“ V roce 1989 nebyl daleko od pravdy, když Donike řekl, že je znát odpor proti efektivním dopingovým kontrolám. Tento odpor však přichází ze strany lékařů, trenérů a svazových funkcionářů. (citováno z cycling4fans.de¹³)

Roger Legeay (manžer týmu GAN) musel v procesu Festina přiznat, že se kontrolní praxe staly v posledních dvaceti letech neprůhlednými. Jean-Christophe Currit (profesionál z cyklistické stáje GAN) přiznává v roce 1999: „... FFC (Francouzský cyklistický svaz) nemluví moc o dopingů. Já se chci dnes přiznat, že jsem byl pozitivně

---

¹³ <http://cycling4fans.de/index.php?id=349>

testován na amfetamin při závodě světového poháru Paříž-Brusel. Lidi ze svazu (FFC) se svěřili mému kamarádovi Pascalu Hervému, že mě nachytali na dopingovém testu. Ale oni tu aféru zatajili, ale ne kvůli mně, nýbrž kvůli Legeayovi, který uzavřel zrovna tříletý kontrakt s GAN.“ (Liberation, citováno z cycling4fans.de¹⁴)

Jean Christophe Currit vysvětluje v dubnu roku 1999 pro časopis Paris-Match co bylo třeba udělat, aby dopingová zkouška nebyla rozpoznána: „Musela se udělat formální chyba - např. špatně adresovaná poštovní zásilka, odlepování etikety na odběru, ztráta odběru zkoušky A i B. Jednalo se především o selhání lidského faktoru, ale i to mělo svojí cenu. V roce 1995 to stálo mezi 40000 až 60000 FF (francouzský frank).“ (Roussel, 2001, citováno z cycling4fans.de)

Laurent Brochard měl hned dvakrát štěstí. Poprvé v roce 1991 při závodě Circuit Franco-Belge byl jako leader závodů denně kontrolován. V jednom z těchto dnů byl pozitivně testován na nandrolon, ale následující den byl test negativní. Jak se později ukázalo, problém byl se zacházením testu. Proč byl Brochart zproštěn viny? Nebo měl Brochard orálně užít obsah injekce, jak Mondenard otevřeně uvádí? S orálním užitím injekčního obsahu se měly šance na prokazatelnost nandrolonu snížit, přesto pořád měly zůstat prokazatelné šance až jeden den. V roce 1997 se Brochard stal mistrem světa v San Sebastianu a byl pozitivně testován na lidokain, ale mohl zpětně doložit lékařský atest, což plně odporovalo pravidlům. Hein Verbruggen (prezident-UCI) k tomu uvádí jen toto: „Když chce lékař podvádět, může to dělat před i po závodě.“ Verbruggen měl už jednou vyhrožovat v hádce jednomu ze sportovních vedoucích: „Když budu chtít, mám tu možnost, udělat třeba jednoho z vašich závodníků pozitivního na doping.“ (Roussel, 2001, citováno z cycling4fans.de¹⁵)

Diuretika

S přibývajícimi dopingovými kontrolami se užívání dopingových látek stále více přesouvá do přípravných období. Velký obrat nastává, když na trh pouští farmaceutka - látky, které jsou schopny v závodech zakrýt doping. Začíná tak doba diuretik. Diuretika jsou odvodňující látky, které užívají lidé s onemocněním arthrititis

---

^{14, 14} <http://cycling4fans.de/index.php?id=349>

urica (dna). Užívaný produkt se nazývá probenicid a podle některých zdrojů se užíval pět dní před zahájením závodu. MOV vyslovil odpovídající zákaz v roce 1988. V cyklistice to trvalo o trochu déle, během té doby vzniká při Tour de France v roce 1988 ostře diskutovaný skandál. Při této Tour de France je v evidenci přibližně 18 dopingových případů. Mezi odhalenými závodníky na Probenicid je i nositel žlutého trikotu Pedro Delgado. Pedro Delgado nemůže být potrestán, jelikož užitý produkt nebyl ještě na zakázané dopingové listině UCI. Teprve 15 dní poté jsou diuretika v srpnu 1988 přijata do dopingové listiny UCI. Pedru Delgadovi nestálo už nic v cestě získat vítězství na Tour de France, zatímco Stefano Garzelli v roce 2002 musel opustit Giro d'Italia, potom co bylo známo, že jeho moč byla pozitivně testována na Probenicid. Je třeba ještě dodat, že UCI v roce 1991 škrtná diuretika ze své listiny zakázaných látek. „Nebyly považovány za dopingové látky!“ A v roce 1998 UCI opět začleňuje diuretika do své listiny zakázaných látek, ale to vše až po aféře Festina. Stala se snad nějaká chyba?

Vývoj boje proti dopingů vedl, nejen cyklistiku, k popírání výsledků. Jen konsekvntní tréninkové kontroly mohly něco změnit. V roce 1990 uzavírá 11 zemí, včetně USA, Německa a Ruska, pakt o tréninkových kontrolách. (L'Equipe, 22.4. 1994)

5. 6. 1980- PO SOUČASNOST, DÍL 2., RŮSTOVÉ HORMONY, EPO

Je výkonnostní růst otázkou pro lékařství?

Úspěch cyklistů byl závislý především na zkušenostech a dovednostech týmových vedoucích a masérů, kteří svým uměním a důvěrou působili na cyklisty. Tito lidé však většinou neměli lékařské vzdělání. Vědomosti, které kombinace a účinnosti látek použít a kdy, jak a proč látky působí, se zakládaly na zkušenostech přebraných z experimentů pod názvem „hodně pomůže hodně“.

Lékařství se podílelo již dříve na této hře. Právě v posledních dvaceti letech enormně vzrostlo působení sportovního lékařství v profesionálních týmech a někteří lékaři dostávali honorář za to, když jejich cyklističtí klienti získali UCI body (body do světového poháru).

V Itálii byly v 80. a 90. letech v praxi dělány dlouhodobé programové testy především na cyklistech. Tyto testy měly obsahovat tréninkové plány při užívání doplňkové stravy a léků. Vyzkoušena byla účinnost všech známých látek. Tak kvetla italská cyklistika, ale taky rozruch kolem vydobytých výsledků.

Na základě tohoto systematického lékařského vývoje se začíná, nejen v cyklistice, užívat EPO. Dá se říct, že za užíváním EPO stojí lékaři Francesco Conconi a Michele Ferrari. V roce 1994 prohlašuje Ferrari na základě této podstaty pro deník L'Equipe: „Kdybych já byl závodníkem a existoval by neprokazatelný produkt, který zlepšuje výkonnost, užíval bych ho.“ (L'Equipe, 22.4. 1994)

Růstové hormony

Růstové hormony (HGH, Human Growth Hormon) patří od 80. let ke standardně užívaným látkám v cyklistice. Ten, kdo si ho chce a může dovolit, dosahuje met nejvyšších. Především vytrvalostní sporty jako cyklistika profitují z účinků růstových hormonů - snížení tukové tkáně a zkrácení doby regenerace. Kdo potřebuje anabolika zastřít, potřebuje k tomu mix od HGH a EPO, ale do těchto „koktejlů“ se přimíchávají také kortikosteroidy. Když jsou správně nastaveny dávky (zapotřebí je lékař) nestojí už nic v cestě k optimálnímu zvýšení výkonnosti. (Kern, 2002)

V 90. letech dosahují HGH v cyklistice vrcholu. Znamé jsou již případy přiznání závodníků, týmových vedoucích a lékařů. Proces Festina v Lille je důkazem, že užívání HGH bylo v cyklistice úplně běžné.

Jef d'Hont, týmový pracovník a masér Michela Pollentiera, Freddyho Martense, Joopa Zoetemelky, který počátkem 90. let pracoval týmu Gewiss-Ballan, v letech 1996 a 1997 v týmu Telekom a v roce 1998 v týmu la Francaise de Jeux (FDJ), zanechává mnohokrát za sebou v hotelech průkazné stopy o užívání dopingu. Přes něho se mělo objednávat EPO. V roce 1998, po silniční klasice Gent-Welwegen, zanechává za sebou opět průkazné stopy v koši od FDJ - užití injekce a ampule od EPO a Synacthenu (Synacthen je glukokortikoid, který je již dlouhou dobu užíván v cyklistice.) Voet (lékař z týmu Festina) mluvil již v 80. letech o týmovém pomocníkovi s přezdívkou „Monsieur Synacthen“. K těmto látkám se ještě našlo balení Fragninu (lék k ředění krve). Dále se nacházejí zápisky o aplikaci zakázaných látek, mimo jiné IG-F (jeden z růstových hormonů). (viz. dokument z dánské televize z 13. 1. 1999, autorem se stal masér z Gewiss-Ballan, citováno z Cycling4fans.de¹⁶)

Růstové hormony byly nalezeny i v domě Franka Vandenbrouka (belgický profesionál a reprezentant v silniční cyklistice, vítěz několika Světových pohárů). Při cestě do Austrálie byly též u cyklisty Stefana Steinwega nalezeny růstové hormony. Ovšem nejznámější případ odhalení růstových hormonů je ten, kdy francouzští celníci 27. července 2002 nacházejí na francouzsko-švýcarských hranicích růstové hormony a další zakázané látky v autě paní Rumšasové. Edita Rumšasová se vracela do Itálie z Tour de France po návštěvě svého manžela Raimondase Rumšase, vítěze Závodu míru. Litevský závodník, v roce 2002 působící ve stáji Lampre, skončil toho roku na Tour d'France v celkové klasifikaci na stupních vítězů jako třetí za vítězným Armstrongem a Španělem Belokim. Litevský závodník byl negativně testován po všech provedených dopingových testech na Tour de France. Jeho manželka Edita Rumšasová byla vyšetřována pro „držení a nápomoc při používání dopingu“ a následně vzata do vazby. Edita Rumšasová zůstala ve vězení tři měsíce a její manžel se do Francie nikdy nevrátil. Litevský jezdec zůstal oficiálně na třetím místě celkového pořadí, neboť po skončení závodu může pořadí měnit pouze UCI. V roce 2003 byl Reimondas Rumšas na Giru d'Italia pozitivně testován na EPO (viz. přílohy, viz. Baal, 2004: 120-140)

---

¹⁶ <http://cycling4fans.de/index.php?id=348>

V srpnu 2004 byly na olympijských hrách v Aténách poprvé provedeny testy na růstové hormony (10% všech odebraných zkoušek bylo provedeno na HGH).

EPO-erythropoetin

První zprávy o zneužívání EPO přicházejí z Holandska a Belgie. V roce 1989 bylo EPO oficiálně zavedeno na trh. Tento medikament se objevuje už v Le Monde (29. 1. 1988 Singler/Treutlein, 2000) a po zkušební fázi mizí veřejnosti z očí. To je vysvětlení, proč mohlo na konci 90. let dojít k tolika smrtelným případům. V roce 1989 umírají cyklisté Gerd Oosterbosch (Belgie) a A. Brinkmann (Německo), v roce 1990 Johannes Draaijer (Holandsko). Pár let na to se už mluví o 20 cyklistech a 7 orientačních běžcích, kteří nejspíš museli užít „nepřiměřenou“ dávku erythropoetinu a přijít tak o život.

Dánský doktor Sören Kragbach je v roce 2000 obviněn z prostředkování erythropoetinu sportovcům. Toto obvinění Kragbach popírá s tím, že v roce 1989 švédský lékařský koncern vstoupil do Dánské cyklistické unie s prosbou testovat erythropoetin u vybraných jedinců, což mělo být odmítnuto. Následně měl tento koncern spolupracovat s běžci ze Švédského lyžařského svazu. Proto byli v té době švédští běžci nejlepší. (Cyclingnews.com¹⁷)

Podle Kerna (2002) je erythropoetin (EPO) peptidový hormon, který je zapotřebí, když tělo potřebuje zvýšit produkci červených krvinek (erytrocytů). Tělo ho přirodně produkuje v ledvinách a erytrocyty jsou zase zodpovědné za transport kyslíku ke svalům. Mezi jednu z přírodních cest, jak zvýšit produkci erytrocytů v krvi, je až čtyřtýdenní pobyt ve vysokohorském prostředí. Erythropoetin je účinný medikament, užívaný při zdravotních potížích ledvin, jenž pomáhá pacientům, kteří onemocněli rakovinou, zvládnout chemoterapii. Geneticko-technologické vytvoření erythropoetinu bylo možné v roce 1983 až po genetickým klonování lidského erythropoetinu. Teprve po letitém vyvíjení se mohlo začít s terapeutickým nasazením erythropoetinu a v roce 1987 se EPO dostalo do sportovního prostředí.

---

¹⁷ <http://www.cyclingnews.com/archiveindex.php?id=archives#2000>

Ve 20. letech minulého století byl již znám pozitivní efekt transportu kyslíku do svalové tkáně při vytrvalostních sportech. Teprve okolo roku 1950 se začalo s krevním dopingem experimentovat. Účelem bylo zvýšení počtu červených krvinek. V roce 1985 bylo zřejmé, že při letních olympijských hrách v roce 1984 byl užit krevní doping až u jedné třetiny amerických cyklistů. Z Finska a Itálie je taktéž známo, že se krevní doping v těchto zemích praktikoval. V Itálii to byl zvláště profesor Conconi s kolegy na Univerzitě ve Ferrare, kteří se pomocí těchto metod postarali o neuvěřitelné sportovní výsledky. Francesco Moser později přiznal, že jeho rekord v hodinovce v roce 1984 byl stanoven za pomoci krevního dopingu. Poté, co A. Donati tyto praktiky objevil a veřejnosti sdělil, zakázala MOV tyto manipulace s krví, ačkoliv pro to nebyl žádný důkaz. Tyto krevní metody dosahovaly při laboratorních testech stejných výsledků jako později EPO. (viz. Donati, citováno z cycling4fans.de¹⁸)

Teprve 1988 zavedl Mezinárodní lyžařský Svaz (FIS) EPO do své antidopingové listiny. V roce 1989 zavedlo EPO do své antidopingové listiny MOV a v roce 1991 i UCI.

Se stoupající hodnotou erytrocytu se zahušťuje krev a v některých případech se mohou tvořit krevní sraženiny a hrozí následná trombóza. Manželka jedné z prvních obětí Johanese Draaijera vysvětlovala, že lékaři byli udiveni nad opotřebením manželova srdce. Konstatovali jen, že její manžel měl tak opotřebené srdce jako sedmdesátiletý stařec. (viz. Mairrot, 2003, citováno z cycling4fans.de) Bylo tedy nutné stanovit dávky EPO pod lékařským dohledem a kombinovat EPO s látkami ředící krev. V 90. letech konečně obešli někteří cyklisté smrt, ale jen pod rychlým zásahem týmových lékařů, kteří naštěstí nebyli daleko. Závodník Gilles Delion vyprávěl v roce 1996 ve francouzské televizi (France2), že konzumenti EPO jsou tak zmatení, že každý večer užívají aspirin. Sportovci se pravidelně večer probouzejí, aby si stanovili hodnotu hematokritu pomocí měřících přístrojů. Bohatší týmy užívají již dražší přístroje, krevní analyzátory, kterými si zjišťují i další krevní hodnoty. Je mnoho případů, které oznamují, že při velkých etapových závodech museli závodníci večer odejít z hotelu, aby se jim opět rozběhla cirkulace krve. Závodníky hlídá při nebezpečném snížení tepové frekvence srdeční tepový měřič (sportester), který v akutních případech probudí jedince ze spánku. (Maitrot, 2003)

---

¹⁸ <http://cycling4fans.de/index.php?id=348>

Prokazování- EPO

V roce 1992 dostává profesor Francesco Conconi od MOV zakázku na vývoj testu na EPO. Conconi byl vedoucím tréninkových vědců v Itálii. Později se objevuje v centru dlouho letitého soudního sporu s dopingovými látkami, který se odehrává dokonce až u státního soudu. Obžalování pro něj dopadá nakonec úspěšně. Konec soudního řízení proběhlo v listopadu v roce 2003. Do roku 2001 je Conconi členem antidopingové komise UCI.

Rok co rok oznamuje Conconi brzké výsledky. MOV ročně platí 512400 FF. Výsledky však nikde nejsou. V roce 1996 dává UCI nabídku na výrobu EPO-testu do Montrealu. Při závodě Tour de Romandie měl být EPO-test vyzkoušen, ale závodníci se odmítají účastnit. Dva týmy jsou přesto připraveny tento test podstoupit. Jeden z týmů je GAN s týmovým vedoucím Rogerem Legeayem. Ten říká: „To byla explozivní doba. V krátké době bylo EPO rozšířeno u všech profesionálních týmů, ale pro všechny to mělo být tabu. Jiný problém byl, že s provedením krevní zkoušky bylo možné odhalit i jiné privátní věci...Proto závodníci neměli vůbec chuť být pokusným králíkem v antidopingovém boji.“ O jeden měsíc později se konal stejný test na závodě Okolo Švýcarska (Tour de Suisse). Zkoušky se účastnilo 77 závodníků, ale tento dopingový test chybí v údajích UCI. (Maitrot, 2003, citováno z cycling4fans¹⁹)

Martial Saugy, který se na univerzitě podílel na analýze těchto testů z Tour de Suisse, mohl však následně dosvědčit, že hodnoty železa v krvi byly extrémně vysoko, a to je průkazný ukazatel užívání erythropoetinu. Saugy tak spouští alarm. (UCI, 40 Jahre Antidoping).

Martial Saugy společně s Gérardem Dine připravovali pro Tour de France program na krevní analýzy. Program se připravoval anonymně a měl odhalit opravdové krevní hodnoty závodníků. Ale tento projekt byl nakonec osm dní před prologem Tour de France pozastaven. Po aféře Festina byli někteří rádi, že se akce neuskutečnila. Hein Verbruggen měl údajně říct Saugymu: „Je mi líto, nebyli jste s tím tak daleko.“ Jean-Marie Leblanc řekl: „Promiňte mi tu záležitost, špatně jsem odhadnul situaci.“ (Maitrot, 2003, cycling4fans.de²⁰)

---

^{19, 18} <http://cycling4fans.de/index.php?id=348>

V roce 1997 zavádí většina mezinárodních sportovních svazů i MOV hraniční množství hemoglobinu, či spíše hematokritu. UCI zavádí toto opatření s hranicí hematokritu 50% a u žen 47%. Tato hranice nesmí být překročena.

Leon Schattenberg, předseda UCI antidopingové komise při zavedení hraniční hodnoty hematokritu, začíná slovy: „Moji milí závodníci, zneužívání užívaného EPO patří k vyhubení.“ A končí slovy:... „nekontrolovatelné užívání EPO může škodit.“ Závodníci a týmový vedoucí si vzali tento projev jako výzvu ke kontrolovatelnému užívání EPO, jak přiznal i sám Richard Virenque v procesu Festina. (Baal, 2004: 46-60).

Roger Legeay, prezident Ligy profesionálních cyklistů, prezident pro sjednocení sportovních týmů a viceprezident Francouzského cyklistického svazu (FFC), musel v případě Festina v roce 2000 odpovědět na otázku: „Týká se schůze UCI, které jste se účastnil v lednu 1997 a na které byla pevně stanovena hodnota hematokritu 50%. Nepovolil se tenkrát kontrolovatelný doping, takže se přispělo k zavedení organizovaného dopingu? Odpověď: „Ano, je to pravda, mělo to perverzní účinky.“ (Liberation, 1. 11. 2000)

Podle de Mondenarda (2004: 740) se v dopise od UCI pro sportovní oddíly a mezinárodní svazy jakožto seznámení pro závodníky 28. května 1998 uvádí: „Lhůta mezi oznámením závodníkovi o dopingové kontrole a prezentací závodníka v dopingové místnosti je 20 min. Celkově jsou lékařští inspektoři UCI a lékaři z laboratoří spokojeni se způsobem postupování při takových dopingových testech. Úmyslem je chránit respekt, který bude tak projeven. Přesto víme, že 20 minut je dostatek času na to, aby závodníci a týmoví pomocníci se špatnými úmysly mohli zmanipulovat krev a snížit tak hematokrit před samotným testem. Například užitím albuminové infuze, anebo jiného fyziologického řešení na zředění krve. Po odebrání krve je možné vyloučit tekutiny pomocí diuretik.“ (Leon Schattenberg)

V roce 2000 bylo konečně zavedeno přímé prokazování erythropoetinu. Zasloužil se o to Françoise Lasne z francouzské antidopingové laboratoře v Chatenay-Malabry. Lidské EPO se již dalo syntetizovat do lidského organismu. A proto bylo možné také v testu moči lidské EPO odlišovat od gen-technicky upraveného erythropoetinu. Pro vývoj tohoto testu bylo odebráno 102 odběrů moči od závodníků při Tour de France. MOV a UCI uznaly tento test jako jisté prokázání EPO-dopingu. Odpovídající kontroly

byly také brzy provedeny jako tréninkové kontroly. Krevní hodnoty na delší dobu uschovány (monitoring, screening).

Antidopingová laboratoř v Chateny-Malabry svůj test, ve kterém se daly zjistit nepatrné stopy po užití erythropoetinu, ještě zlepšila. Ve společné práci se světovou antidopingovou agenturou (WADA) byl započat výzkumný cíl - obnovení zkoumaného vzorku z roku 1998 a 1999. Výsledkem bylo 40 pozitivních, z celkového počtu 70 dopingových zkoušek v roce 1998, a 12 pozitivních, z 80 zkoušek v roce 1999. L'Equipe zveřejnila, že Lance Armstrong měl mít v roce 1999 šest pozitivních nálezů na EPO, které zpětně odhalila Chateny-Malabry a WADA. (Süddeutsche Zeitung, 25. 8. 2005)

Série záhadných smrtelných případů v cyklistice (Meutgens, 2007: 147 - 148)

1. Případ, 11. ledna 2003: Italský cyklista Denis Zanette (32) ztrácí vědomí při běžné prohlídce u zubního lékaře a následně v krátké době umírá.
2. Případ, 23. února 2003: Manfred Donike, 42 let, jeden z nejlepších dráhových cyklistů. Smrt si ho našla v jeho bytě nedaleko Dürenu.
3. Případ, 5. května 2003: Šestnáctiletý italský amatérský cyklista Marco Cerviani utrpěl srdeční záchvat, upadá do komatu a následně umírá.
4. Případ, 3. června 2003: Francouzský profesionál Fabrice Salanson, (23), umírá v noci, den před startem závodu Okolo Německa (Deutschlandtour), kterého se měl zúčastnit. Smrt ho přepadla ve spánku.
5. Případ, 14. listopadu: Čtyřadvacetiletý italský cyklista opouští párty a během cesty k autu se mu zastavuje srdce.
6. Případ, 6. prosince 2003: Dřívější španělský profesionální cyklista José Marie Jimenez umírá ve třidvaceti letech na psychiatrické klinice na selhání srdce.
7. Případ, 29. prosince 2003: Dřívější sprinter Michel Zanoli z Nizozemí umírá na selhání srdce.
8. Případ, 15. února 2004: Jednadvacetiletý Belgičan Johan Sernon jde brzo do postele, protože následující den má v plánu absolvovat dlouhý cyklistický trénink. Smrt ho překvapila během spánku, zemřel na selhání srdce.
9. Případ, 15. února 2004: Marco Pantani čtyřiatřicetiletý, známý italský cyklistický idol, je nalezen mrtvý v hotelovém pokoji. Umřel na selhání srdce.
10. Případ, 30. června 2004: Dřívější cyklistický profesionál, Belgičan Steve Vermaut (28), umírá na srdeční infarkt. Smrt si ho našla při vyjížděce na kole. Vermaut měl před tím ještě v nemocnici dva týdny ležet v komatu. V roce 2002 ukončil kariéru kvůli arytmií srdce.
11. Případ, 15. června 2005: Alesio Galletti (37) z Itálie umírá v závodě na selhání srdce.
12. Případ, 16. září 2005: Jörg Köhler (45) umírá na selhání srdce. Dřívější cyklista, který se v roce 1981 a 1982 zúčastnil Závodu míru, byl nalezen mrtvý ve svém bytě v Geře. Výsledky pitevní zprávy vyloučily použití násilí a nemoci. Všechno poukazovalo na náhlou srdeční smrt u zdravého a trénovaného muže.
13. Případ, 28. února 2006: Arno Wallaard (26) z Holandska umřel na selhání srdce po nevolnosti na tréninku. Wallaardův tým upozornil, že u Wallaarda nebyly

nikdy nalezeny při lékařských prohlídkách zdravotní problémy. Užití drogy je vyloučeno.

14. Příklad, 5. leden 2007: Australský závodník do 23 let, Daniel Bennett, je při tréninku postižen selháním srdce. V nemocnici se přes veškerou snahu lékařů nepodařilo už Bennetta zachránit.

S výjimkou Pantaniho, který kokain užíval, nebyly při autopsii v žádném z těchto smrtelných případů nalezeny léky a ani nebyly stanoveny žádné konvenční nemoci. Série nevysvětlených smrtelných případů mladých a zdravých cyklistů je pro kardiology jako je Breue, „momentálně lékařsky nezdůvodnitelné“.

Dopingová opatření v novém tisíciletí

V lednu 2004 podepisují MOV a UNESCO úmluvu ke společné spolupráci se sjednocenými národnostmi. Cílem je mezinárodní konvence proti dopingu.

13. 8. 2004 podepisuje UCI jako poslední sportovní svaz světový antidopingový kód WADY.

12. dubna 2004 přistupují cyklistické Pro Tour týmy (nejvyšší úroveň profesionalismu v cyklistice) na etický kód, při usvědčení sportovce následuje obligatorní zákaz, který trvá až 2 roky (to znamená, že závodník nesmí být 24 měsíců zaměstnán). U podezřelých závodníků z užívání zakázaných podpůrných látek, platí zákaz absolvování jakýchkoliv cyklistických závodů.

1. 1. 2005 zařazuje WADA poprvé užívání intravenózních injekcí mezi zakázané podpůrné metody. Tento zákaz o užívání intravenózních injekcí není precizně rozpracován, jelikož se zákaz vztahuje především na obohacování krve, možné je například užití intravenózních injekcí při akutním lékařském ošetření.

19. 10. 2005 schvaluje UNESCO Mezinárodní konvenci proti dopingu ve sportu.

17. 11. 2005 zavádí WADA tzv. ADAMS (antidopingová administrativa a managmanský systém).

31. 8. 2006 zveřejňuje německý cyklistický svaz (BDR) následující případy v rámci operace Puerto. Madrid zůstává postup proti doping.

1. 2. 2007 nabývá platnost Mezinárodní konvence proti doping ve sportu (UNESCO).

6. AFÉRY A ŠOKUJÍCÍ DOPINGOVÁ ODHALENÍ

Tuto kapitolu jsem zpracoval na základě knihy Daniela Baala *Tour de France, aneb zákulisí vrcholového sportu*, jejíž obsah jsem shledal natolik závažným a zajímavým, že jsem se posléze rozhodl věnovat mu celou kapitolu.

6. 1. ŠOK JMÉNEM FESTINA, OTŘES V TOUR DE FRANCE

Daniel Baal v roce 2004 uvádí: „Červenec 1997. Po vítězství Richarda Virenquea v Courchevelu vypínám televizi. Francouzi se podařilo prodrat před Němce Jana Ulricha až v samotném závěru. Jsem takovýmto vítězstvím znechucen a nemohu zůstat před televizní obrazovkou. V průběhu celé čtvrté etapy před sebou stáj Festina uklízela tak, aby Richard Virenque v cílové rovině Němce překonal. Pro mě to představuje nerovnost ve vrcholovém sportu a mé podezření na existenci vyvinutého systémového dopingu v profesionální cyklistice se nezmírnilo, ba naopak. Později se ještě přidají podezření z korupce, protože zvěst o koupeném vítězství Richarda Virenquea rychle proběhla celým pelotonem. Osobně jsem měl pocit, že Ulrich obdaroval Richarda Virenquea, nevěřil jsem, že to bylo gesto fair-play. To, co se stalo, mě utvrzuje v myšlence, že je stále třeba obětovat více a více prostředků antidopingovému boji. Navíc se vítězství Richarda Virenquea přidalo k „výkonu“ Marca Pantaniho, který den před tím překonal rekord ve stoupaní na Alpe d'Heuz - 37 minut a 35 sekund. Dva neuvěřitelné úspěchy ve dvou dnech, to už bylo moc! Ale stalo se! Ulrich vyhrává v roce 1997 Tour de France. Je to opět Festina a zvláště pak její kolektivní dominace, která mě trápí. Čtyři etapová vítězství stáje, ve které působí Virenque, mě nechávají nerozhodným. Zatímco spotřeba erythropoetinu se již v jiných týmech snížila, zvláště díky zavedení prvních krevních testů při závodu Paříž-Nice v březnu tohoto roku, stáj Festina se v roce 1997 zdála ještě silnější. Po několika měsících se mi přirozeně dostalo odpovědi. Ve francouzské stáji spotřebu EPO „upravoval“ lékař Eric Rijckaert, který dohlížel na to, aby hematokrit jeho jezdců zůstal v mezích považovaných za „přiměřené“. Organizovaný doping nese jeho jméno. (Baal, 2004: 46-60)

Policie a celníci

Baal (2004: 46-60) dále vpraví: „Tour de France v roce 1997 jen potvrzuje, že doping v pelotonu existuje. Potíž a řešení je tedy třeba hledat tam. Poprvé jsem měl příležitost o tom mluvit v Rouenu při příležitosti startu Tour 1997. Byl jsem pozván do televize RTL spolu s novou ministryní mládeže a sportu. Zanedlouho jsme se potkali v její kanceláři a podělil jsem se s ní o všechny své obavy spojené s cyklistikou. Ministryně bedlivě naslouchala tématu, i když ještě dobře sport neznala – byla čerstvě dosazena do funkce. Ale jako předsedovi Francouzského cyklistického svazu se mi dostalo následujících ujišťujících slov: „Jestliže bude třeba, použijeme všechny prostředky a policii, ale také celníky k tomu, aby odhalili ty, kteří stojí v pozadí dopingů.“ Když byl zatčen Willy Voet, čímž odstartovala aféra Festina, začali se o doping zajímat i celníci. To mě vůbec nepřekvapilo. Tušil jsem, že víceméně jednali na příkaz vlády. Ale o tom, že odhalení aféry Festina byla dílem náhody, jsem přesvědčen dodnes...

18. října 1996 jsem napsal a odeslal dopis do rukou Guy Druata, ministra sportu. Tento dopis, který byl podepsán i Jean-Marie Leblancem, prezidentem Tour de France a Rogerem Legeayem, prezidentem Francouzské cyklistické profesionální ligy, byl adresován také Heinu Verbruggenovi, prezidentovi Mezinárodní cyklistické unie - UCI.

Obávali jsme se, že někteří sportovci používají takové substance - zvláště pak EPO - celkem běžně, ale nevěděli jsme, že se to také může stát opravdovým lákadlem, neboť fenomén funguje výborně. Jakmile bylo definováno nebezpečí, které přináší profesionálnímu pelotonu pořád kvalitnější doping, požadovali jsme po mezinárodních federacích a u jednotlivých států spoluúčasť na vědeckém výzkumu s cílem odhalit dopingové látky pravidelnými kontrolami. Jestliže se potvrdí, že v boji proti dopingů nepomohou pouze krevní testy, je třeba změnit legislativu. Stejně tak jsme chtěli vrátit antidopingovým kontrolám jejich věrohodnost, zastavit rozvoj praktik, které představují rizika pro zdraví závodníků a vyloučit jakoukoliv nedůvěru k výkonnosti sportovců. Naší myšlenkou bylo rozvinout vědecký výzkum a posílit boj proti používání anabolik v tréninkovém období. Čekali jsme na konec sezóny, až přitáhneme pozornost médií a budeme moci udeřit. Opravdu jsme chtěli, aby otázka dopingů byla předložena publiku, ale pro to jsme potřebovali podporu cyklistické veřejnosti a také UCI.

V té době jsem byl znechucen úplně ze všeho. Vzpomínám si na Olympijské hry v Atlantě, kdy jsem odpovídal na četné otázky novinářů, týkající se výsledků v cyklistice. Pominulo mé nadšení pro cyklistiku, bylo to opravdové trápení, skoro to připomínalo zhrzenou lásku. Když jsem se v roce 1993 stal předsedou Svazu, znal cyklistiku pouze z pozice své čisté vášně. Nebyl jsem nijak připraven na to, že profesionální cyklistika se od mých ideálů značně liší. Sport, který mě provázel dobou mého mládí, byl brzo zahlcen pochybnostmi...

O několik dní jsme dopis zveřejnili.

Opravdu jsme se obávali o zdraví jezdců. Skoro každý den mě pronásledovaly děsivé otázky: Jsou cyklisté opravdu nuceni svými užívat doping? Jsou povinni dopovat, aby si udrželi svou pozici v pelotonu? Do jaké míry jde vlastně o jejich zdraví a životy? Až do zveřejnění dopisu jsem měl nadstandardní až přátelské vztahy s francouzskými závodníky. Ale po jeho zveřejnění v tisku se všechno zcela obrátilo. Vzpomínám si, jak se ode mě o několik dní později při předávání cen na mistrovství Francie odvrátili profesionální jezdci. Ještě ráno před ceremonií jsem se účastnil schůze profesionální ligy cyklistiky a Jean-Claude Ducasse, předseda unie jezdců, mi můj dopis důrazně vytknul. Nechápal, jak jsme mohli zveřejnit dopingové aféry pelotonu! Za několik týdnů jsem se stal obětí beránkem. Všichni se ptali: „Jakým právem se Daniel Baal stará o tyto věci? Co se vůbec předseda Svazu vůbec míchá do našich problémů?“ V té době nebyli pochopit, že se jedná o jejich dobro, o budoucnost jejich sportu. A neschopnost porozumění toho, že je třeba cíleně proti jezdcům zasáhnout, se netýkala pouze jezdců.

Jistě, podobné kritiky nebyly nikdy veřejné. Kromě jedné. Ta vzpomínka je stále živá.

Závodníky špatně vnímaný souboj

23. února 1997, po etapě Haut-Var, jsem seděl v letadle mezi Nice a Paříží. A jak otevírám nedělní deník, vidím rozhovor s Richardem Virenquem, který se mě osobně dotýkal.

Tento jezdec pošpinil tři signatáře onoho slavného dopisu z roku 1996. Podle něj doping v pelotonu neexistuje a my jsme pošpinili dobré jméno cyklistiky. To je vrchol!

Byl jsem jako omráčený. Nepochopil jsem, proč mě napadá, když jsme si před několika měsíci během Olympijských her v Atlantě tak příjemně popovídali. Byl jsem tehdy upřímně šťasten za jeho třetí místo na Tour de France 1996. Nerozuměl jsem tehdy, proč mi vytýká obavy o zdraví cyklistů. Vysvětlení přišlo o několik měsíců později....

Náš dopis každopádně nezůstal bez odezvy. Ba naopak! Guy Drut slíbil, že se na tento projekt legislativně zaměří. I UCI reagovala velice rychle, ve svém usnesení nařídila s platností od roku 1997 zavedení krevních testů. Jezdci, jejichž hladina hematokritu překročila 50%, byli na období 15 dnů postaveni mimo start. Lékaři chtěli, aby tato hodnota byla posunuta na 53%. UCI nakonec zvolila 50%, i když věděla, že je tu riziko, že někteří „čistí“ jezdci budou prohlášeni za neschopné startu. Ale i tato měření byla určitými závodníky evidentně interpretována různě. Představovali si, že mohou podvádět a dopovat, že stačí, aby hladina hematokritu nepřekročila požadovanou hranici...To byl opravdu perverzní názor. Pro jednu část pelotonu se tato hranice stala též tolerancí dopingu. Základem bylo nebýt pozitivní na antidopingové kontrole. Jezdci se tedy domnívali, že do určité hranice mohou beztrestně švindlovat! Tento způsob interpretace usnesení UCI vyhovoval stáji Festina, která tak mohla lépe přizpůsobit svůj dobře organizovaný dopingový systém. Poté, co byl Richard Virenque vyloučen z Tour de France 1998, se se mnou chtěl setkat. Potkali jsme se v sídle UCI v Lausanne. Jeho slova byla strašná:

„Proč si budeme dneska říkat, že EPO je zakázané, když ho UCI legalizovala? Moje hladina hematokritu byla dlouho nižší než 50%, tak nepodvádím...“

Pokoušel jsem se ho přesvědčit, aby změnil obrannou taktiku tím, že se k dopingu přizná. Ale podle něj se žádná chyba nenastala, neboť jeho dopingové kontroly se pokaždé ukázaly negativní. Virenque velmi těžce nesl vyřazení z Tour 1998, neboť byl přesvědčen, že závod vyhraje místo Marca Pantaniho. Určitým způsobem jsme mu ukradli jeho vítězství a jeho hodinu slávy ve Vítězném oblouku.

Po našem rozhovoru jsem byl znepokojen ještě více. Měl jsem pocit, že jeho zdůvodnění pro používání EPO je rozšířeno v celém pelotonu. Jestlipak si všichni jezdci myslí, že mohou používat EPO, pokud jejich hladina hematokritu nepřekročí 50%? Při této myšlence jsem se otřásl, ale když se ohlédnu zpět, vidím, že tomu tak bylo. Přesto jsem přesvědčen, že UCI tehdy jednala správně. Nejednalo se v žádném případě o toleranci dopingu ani o jeho legalizaci. Ale stáj Festina si to evidentně vyložila úplně

jinak. Během Tour de France 1997 z toho vytěžila maximum, ale také na to doplatila v ročníku 1998. Ročníku, který nikdy nespáčil Paříž...

Sportovní otřes

Je neděle 12. června 1998. Po dvou prvních brankách vstřelených Zidanem a Emmanuelem Petitem se po výhře 3:0 nad Brazílií zpečetil osud francouzského fotbalového mužstva. Ten večer se francouzská fotbalová reprezentace stala mistrem světa. Celá země se nadchla pro tým modrých, slavilo se v ulicích po celé Francii. Zatímco jsme si, jak se patří, vychutnávali zisk prvního mistrovského titulu, nikdo si nevšimnul, že sportovní prostředí čeká opravdový otřes. V cyklistickém světě se potichu rodil skandál. Ale prozatím všichni žili pouze vítězstvím zlatých fotbalových hochů. Ještě před tím, než fotbalisté začali své tažení za vítězstvím, jedu do Dublinu pronést proslov. Cestou se dozvídám, že Willy Voet, lékař stáje Festina, byl zadržen na belgických hranicích kvůli přechovávání dopingových látek. Ještě to není aféra. Články se v tisku objevují sporadicky. Přirozeně, média se o to kvůli blížícímu se mistrovství světa ve fotbale zajímalo málo. Novináři přítomní v Irsku na tiskové konferenci k Tour 1998 se o Willyho Voeta také nezajímají. Důvodem je, že tito novináři jsou většinou zamilováni do cyklistiky jako takové. A chtějí především prožít „Velkou Tour“....

Jsem mrzutý, nejsem ve své kůži. Během jednoho interview na rádiu Evropa 1 používám výraz „cyklistika jede proti zdi“ a přitom doufám, že tato rodící se aféra bude ve smyslu rčení „všechno špatné je k něčemu dobré“. Před nedělním startem první etapy potkávám v Dublinu Richarda Virenquea navlečeného do dresu francouzského družstva. Ptám se ho, co si myslí o zadržení Willyho Voeta. Jeho odpověď zní:

„Není to žádný problém. Je zbytečné obviňovat celou stáj Festina. Jestliže pošpiní naši tvář, dojdeme si pro spravedlnost. Máme své advokáty, kteří se postarají o to, aby se věci rychle vyjasnily.“

Touto odpovědí jsem překvapen. Cítím, že zadržení Willyho Voeta spustí pohromu, ale neumím si představit, jakého rozsahu. Říkám si, že se to nemůže stát. Přesto je v celém Irsku ještě relativní klid. Ale aféra nabírá rychle na obrátkách a návrat na francouzské území je očekáván s velkým napětím. Skoro celá kolona Tour očekává nějakou policejní akci. Říká se, že během přejezdu mezi Corkem a Roscoffem

vyplavalo na povrch hodně věcí...Jeden novinář se při tomto tématu usmívá a říká: „Jsem si jistý, že teď bude o zábavu postaráno...“

Na to, abychom mohli prohlásit případ Festina za opravdovou aféru, si musíme počkat na čtvrtou etapu. Ihned po příjezdu do Cholet ve středu 15. července je sportovní ředitel týmu Festina Bruno Roussel zatčen. Tour de France se začíná pozvolna otrásat. Pro Bruno Rousela jde vše rychle. 16. července byl vzat do vazby a o den později se přiznává k systematickému podporování a aplikaci dopingu ve stáji Festina. Začínají jeho první dny ve věznici. Rousel ospravedlňuje doping takto:

„Cílem bylo hlídat výkonnost jezdců lékařskými kontrolami, abychom vyloučili nebezpečné zásobování závodníků látkami ohrožujícími jejich zdraví....“

Ve zkratce, pokouší se moralizovat velký podvod....

V té době jsem byl s celým výkonným výborem UCI na Kubě, kde jsme sledovali mistrovství světa juniorů. Jakmile se dozvídáme následky aféry Festina, svoláváme naléhavou schůzi členů. Rozhodujeme se konzervativním způsobem, odvoláváme prozatím Bruno Roussela, to ovšem není naším úkolem, tedy úkolem UCI. Ale protože si uvědomujeme vážnost situace a důležitost chyby, kterou Bruno Roussel způsobil, cítili jsme povinnost zasáhnout. A to dokonce tím, že odvoláním sportovního ředitele stáje Festina formálně nerespektujeme pravidla hry.

Mezitím prochází Tour de France celou řadou dramatických okamžiků. Hodně lidí se ptá, jestli vůbec bude možné se takto dohadovat až do poslední etapy. Peloton závodu Tour 1998 možná nikdy neuvidí Elysejské pole v Paříži...Konflikty se znásobují a napětí se stupňuje, když Jean-Marie Leblanc po dohodě s komisaři UCI oznamuje vyloučení stáje Festina.

Je pátek 17. července, 22:30. Bruno Roussel před několika hodinami přiznal existenci organizovaného dopingu ve své týmu. Richarda Virenquea situace stále k slzám nedohání i přesto, že je vyloučen ze závodu. Je to poprvé v historii Tour de France, kdy je nějaký tým ze závodu vyloučen.

Jako předsedu francouzského cyklistického svazu mě brzy prosí o pomoc. Jezdci samozřejmě vyloučení zpochybňují a sjednocují se pod vedením Bertranda Lavelota. Tento advokát trvá na tom, že vedení Tour nemělo právo Festinu vyloučit. Toto

rozhodnutí může přijmout pouze Francouzský cyklistický svaz (FFC). Znáám Bertranda Lavelota dobře, je to uznávaný ochránce jezdců zasažených aférami, zvláště pak těmi dopingovými.

Jeho argumenty nejsou špatné, ale často moc vychytralé. Celý proces před FFC při dodržení všech pravidel by zabral týdny a Tour de France byl kousek od svého cíle...

V sobotu ráno se vracím na Kubu. Na letišti v Orly si prohlížím textové zprávy v mobilním telefonu. Sylvie Pasqualin, tisková mluvčí FFC, mě informuje o definitivním potvrzení vyloučení stáje Festina. Dozvídám se také, že Pascal Hervé, mluvčí jezdců, mě hledal u Jean-Marie Leblanca, abych to potvrdil, či vyvrátil!

Já ale pevně stojím za vynesným ortelem. Část soboty trávím ve společnosti Christopha Lavergne, právního zástupce FFC. Jde o hodně, neboť sebemenší faux-pas by mohlo ohrozit právně i finančně zdraví FFC. Nemám tedy v úmyslu zasahovat nevhodným způsobem. Můj manévrovací prostor je omezený. Nemám prostředky disciplinárně zasahovat do problému, mohu pouze podpořit postoj Jean-Marie Leblanca, ředitele závodu.

Tour de France a obzvláště jezdcí stáje Festina ale též mnozí žurnalisté čekali, jak se rozhodnu. Během sobotního odpoledne odpovídám prostřednictvím Francouzské tiskové agentury, které diktují následující sdělení:

„Zpráva z dnešního rána byla opravdovým šokem. Byl odhalen organizovaný doping daleko za hranici, kterou jsme si představili. Co se týče vyloučení stáje Festina, je mi to líto vůči závodníkům. Dobře rozumím rozhodnutí organizátorů a řady komisařů. Jedná se o rychlou reakci v souladu se sportovní etikou, ochraňující obecný zájem cyklistiky a vrcholového sportu (...) V závislosti na přesných informacích, kterými budeme disponovat na konci vyšetřování, otevřete FFC na svazovém poli disciplinární proces v souladu se zákonem z 28. června 1989 (...) Musíme pokračovat v boji, v žádném případě před tímto problémem nepovolím. Doping můžeme porazit. Nynější bolestivá aféra se může obrátit v přínos do budoucna. Na svazové úrovni budeme pokračovat v používání zbraní, jako jsou represe a kontroly, a to na základě etiky a morálky...“

Toto sdělení bylo interpretováno různými způsoby, zvláště pak v tisku. Někteří žurnalisté nikdy nepochopí, proč jsem se více neangažoval ve vyloučení stáje Festina z Tour de France. Říká se taky, že Jean Marie Leblanc litoval, že Svaz neudělal více. Ještě dnes se mi zdá, že jsem nemohl jednat jinak. Bylo to nejlogičtější řešení: politická podpora a morální odsouzení dopingových afér. Samozřejmě také očekávání zadržení v případě namočených jezdců.

Atmosféra Tour byla hrozná. Pozoroval jsem to sám, neboť dlouho před tím jsem se chystal na sledování etapy Brive-la-Gaillarde-Montauban, která probíhala 19. června.

Před startem jsem diskutoval s několika závodníky. A zvláště s Laurentem Jalabertem, který mě ujišťuje o tom, že doping se ho netýká. Luc Leblanc tvrdí, že vyloučení stáje Festina je logické: „Od roku 1997 se jezdci Festiny stávali stále arogantnějšími,“ říká mi.

Jestliže je napětí patrné v pelotonu, je vidět také po trase závodu. Sleduji etapu z vozu Jean-Marie Leblanca, který byl svým bolestivým rozhodnutím obzvlášť poznamenán. Způsobilo to tolik nepříjemností a nepříjemnosti Jean-Luc Leblanc nerad dělá. Špatně nesl to, co se zrovna dělo. Trasu často lemují transparenty hlásající nelibost nad absencí Virenquea a jeho spolujezdců. Dokonce se stává, že diváci na Tour nadávají.

V Moutauban vyhrál etapu Jacky Durand a další Francouz. Laurent Desbiens se zmocňuje žlutého trikotu. Coby prezident svazu jsem cítil uspokojení, když jsem viděl dva Francouze na prvních místech. Ale na konci etapy, sotva jsem vystoupil z vozu, ke mně přichází nějaký novinář s dotazem, co říkám na to, že dva první závodníci mají co do činění s dopingovou aférou. Ještě stále jsem překvapen obratem události, odpovídám mu tedy: „Ano, byli namočeni v dopingové aféře. Ale zaplatili. Nemůžeme vše míchat dohromady.“

Psychóza a stávka

Krise kulminuje o čtyři dny později, přesně 23. července, v odpočinkový den. Tour otřásl dvě události a způsobily totální chaos. Tou první byla reportáž stanice Francie 2, ve které novinář obrací odpadkové koše závodníků a pátrá po eventuálních podpůrných

látkách. Druhou událostí byl fax UCI, který nařídil všem stájím krevní testy v rámci dlouhodobého lékařského pozorování.

Ale sportovní ředitelé buď vůbec, nebo špatně vysvětlili závodníkům, o co se jedná a v pelotonu se rozšířily ty nejneuvěřitelnější zvěsti. Na startu dvanácté etapy v Tarascon-sur-Ariège čekají Tour její nejhorší chvíle. Jezdci se rozhodli vstoupit do stávky (historie se opakuje, stačí si vzpomenout na rok 1966), a toho dne, 24. července, nejel. Laurent Jalabert, mluvčí pelotonu, vysvětluje důvody jejich zlosti šokující větou, která nám zůstala v paměti: „Jednáte s námi jako s dobyt看kem. A my se jako dobytek chovat nechceme...“

Závod nakonec odstartoval s dvouhodinovým zpožděním. Volal mi Roger Legeay (v kapitole od roku 1980 po současnost, díl 1: závodník Jean-Christophe-Currit vypovídá o Legeayovi a jeho kontaktech na FFC), přítomný na Tour coby sportovní ředitel stáje GAN. Jeho tón je alarmující: „Daniely, nemůžeme stále provádět kontroly, jestli v tom budeme pokračovat, Tour se zastaví!“

Tlak je ohromný. Hein Verbruggen (v kapitole od roku 1980 po současnost, díl 1 se jméno Verbruggena objevuje v kauze Laurenta Brocharda), předseda UCI je právě v Indii. Rozhodnutí je tedy na mně coby místopředsedovi. Zdravotní testy se musí provádět mimo závod. Za této výjimečné situace se UCI rozhodla provádět je přímo na Tour. Výsledky těchto testů znají pouze lékaři týmu. Ale nic z toho sportovní ředitelé ani týmoví lékaři nevysvětlili jezdcům. Naschvál? Situace tak byla stále napjatá. Dostatečně vážná na to, abych se rozhodl vyrazit do Cap d'Agde, kde se mám setkat s představiteli jednotlivých stájí a závodníky.

V očekávání schůzky s pelotonem dočasně pozastavuji výkon nařízení UCI, které mělo vstoupit v platnost od zítřka. Nebylo pro to dostatečně vhodné ovzduší. Jezdci, kteří by museli znovu podstoupit antidopingové kontroly nařízené v celé Francii, by reagovali podrážděně a nevyzpytatelně.

Schůzka, která může rozhodnout o přežití Tour de France, se odehrává nazítří ráno v Belaruc-les-Bains. Pokud s hráči najdu společnou řeč, peloton bude pokračovat, jestliže ne....

Kdybych měl být striktní, Tour se zastaví. Moje rozhodnutí odložit provádění krevních testů je schváleno Heinem Verbruggenem, který mě kontaktuje ze služební

cesty telefonicky. Říká mi také, že ho kontaktoval Richard Virenque: „Richard se k dopování nepřiznal a vyhnul se sankcím, které chceme uvalit na něj a jeho spolujezdce. Určitě by bylo dobré, kdyby ses s ním setkal.“

Když přijíždím na setkání, potkávám jako prvního Thiery Bourignona, sympatického jezdce ze stáje Mat-Auber 93, který mě velice vřele vítá. Potichu mi povídá: „Musíte to dotáhnout do konce...“ To bylo poprvé od roku 1996, kdy se mi od francouzského jezdce dostalo takového podpory.

Této schůze poslední naděje se má zúčastnit něco kolem 60 lidí. Pozval jsem sportovního ředitele a jezdce z každé stáje. Absolutně jsem trval na přítomnosti Laurenta Jalaberta, mluvčího revoltujícího hnutí Tarascon-sur-Ariege. Až do této doby jsem s ním měl stále dobré vztahy, ale nedařilo se mi s ním spojit. Musel jsem tedy vyjednávat s Pablo Antonem, manažerem stáje Once, aby se mi od Jalaberta dostalo pozitivní odpovědi.

První minuty byly těžké, neboť napětí by se dalo krájet. Závodníci a sportovní ředitelé se formálně staví proti zavedení krevních testů na Tour de France. Apeluji tedy na zdraví jezdců a vysvětluji, že jsem kvůli prevenci nakloněn lékařským kontrolám mimo periodu závodu. V průběhu několika chvil se jednotlivé názory rozptýlí a diskuze se nakonec vyvíjí vcelku dobře. Jezdci akceptují princip zavedení dlouhodobých lékařských prohlídek a také to, abychom se v souvislosti s dopingem později setkali u diskusního stolu. Tlak opadá a Tour může pokračovat. Laurent Jalabert a poté Bjarne Riis, vítěz Tour z roku 1996, odmítají se stát mluvčími a shrnout toto setkání před tiskem. Nechtějí mluvit o cyklistice a už vůbec ne o doping. Jsem to tedy já, kdo je pověřen sdělit obrovské skupině novinářů, kteří mě očekávají u východu z místnosti, výsledek našeho rokování. Vysvětluji: „Vyjadřuji se jednak jménem UCI, jednak jménem přítomných jezdců a sportovních klubů, kteří mě pověřili. Přáli si, abychom po našem setkání provedli jedno jediné veřejné prohlášení. Rozumím, že toho cyklisté mají po krk, neboť již po dobu patnácti dnů provádějí svou práci za strašných podmínek. V každém případě nemůžeme akceptovat zobecňování žánru „jezdec rovná se dopující“. Projekt zavedení zdravotních kontrol byl jedním z motivů, které přivedly jezdce až k vyjádření nevole včera večer. Všichni tady chceme zavést do praxe systém, který ochrání zdraví, mimochodem v četných stájích tomu tak je. Musíme se při plánu UCI sjednotit tak, abychom byli ve vzájemné harmonii. V průběhu takové krize, jakou

je nynější situace na Tour de France, se nemůžeme efektivně bavit o zavedení kontrol. Teď je správná doba, abychom nemluvili pouze Tour, ale o cyklistice a o závodnících všeobecně. A těm se nelíbí, že jsou neustále vyšetřováni kvůli dopingu. Přenecháme místo pouze sportu! A závěrem, v budoucnu budeme pokračovat v řešení tohoto problému. Ukážeme odhodlanost UCI, jezdců a sportovních klubů.“

Po tomto setkání může závod pokračovat skoro normálně a Jean - Marie Leblanc mi veřejně děkuje za moji intervenci.

Ale závod se znovu dostane do nebezpečí kvůli novým faktům...

Večer po šestnácté etapě v Albertville, zatímco se Ullrich usadí před Marcem Pantaním (již se žlutým trikotem na ramenou), je holandská stáj TVM, namočená do další dopingové aféry odvedena na policejní stanici. Policejní složky chtějí provést další výslechy nazítří, ve středu 29. července. Hotely jsou doslova obklíčeny a obvinění se znásobují. V každém případě policie zasáhla příliš brzo. Na 32. kilometru sedmnácté etapy z Albertville do Aix-les-Bains se peloton zastavuje. Jezdci slézají z kol, někteří, jako Laurent Jalabert, Marco Pantani nebo Bjarne Riis si strhávají čísla. Bjarne Riis se stává mluvčím.

Mezitím jsem v Hyeres na mistrovství Francie v dráhové cyklistice. Zasahuji u ministryně Marie-George Buffetové, neboť nesouhlasím se způsobem, jakým policie zaplavuje Tour. Ministryně sportu můj postoj chápe, ale vysvětluje mi, že pro to nemůže nic udělat, protože nemá dostatek pravomocí. Tour de France se znovu otřásá v základech. Španělské stáje opouštějí závod a s nimi samozřejmě i Laurent Jalabert. Neschvaluji odchod nejlepšího francouzského závodníka, neboť pro mne to byl úprk v záchvatu zlosti...Nemůžu si pomoci, myslím na to, že všechny stáje, co dnes odjely, měly něco v nepořádku.

Etapa je vymazána. Na znamení odporu nechává peloton ruku v ruce projet cílem všechny jezdce obviněné stáje TVM. Jsem tímto obrazem opravdu šokován. Neboť stáj Motorola v roce 1995 provedla úplně to samé gesto, a to při příležitosti úmrtí svého jezdce Fabia Casarteliho. Myslím si, že krajně nevhodné, reprodukovat takové gesto. Dopingová aféra nemá přeci stejnou váhu jako smrtelný úraz závodního jezdce! A stáj TVM stala na kraji obvinění: nazítří jezdci této stáje využívají krátkého průjezdu Tour Švýcarskem a mizí. Prchají!

Konečně po všech peripetiích je Tour znovu zachráněná. I přes snahy rozruřit peloton kvůli aférám s dopingem, se závod odvíjí podle plánu. Bylo ale potřeba pořádné dávky diplomacie a příkrých vyjednávání, aby Tour de France mohla vjet do Paříže. Ale některá zranění se budou špatně hojit.

Peloton vjíždí na Elysejské pole o čtyři dny později po třítýdenním chaosu. Organizovaná doznání k dopingem, jedna vyloučená stáj, zadržení a vyslýchání jezdci, jeden sportovní ředitel ve vězení, „prchající“ španělské, italské a holandské stáje. Tato Tour zůstane naneštěstí z nespportovních důvodů dlouho nezapomenutelná. Omámen těmito třemi týdny nemám ani trochu radosti, když vidím na stupně vítězů Marca Pantaniho ve žlutém. Již nejsem nadšený, historie je pokažena.“

6. 2. AFÉRA „OPERACE PUERTO“, AFÉRA, KTERÁ PROLOMILA MLČENLIVOU ZEDĚ

Jestli Daniel Baal nazval aféru Festina: „peloton jede proti zdi“. Tak v aféře „Operace Puerto“ se peloton ocitá v „těžkém pádu“. Nikdo nečekal, že tato aféra bude mít tak hluboký dopad na cyklistiku.

Den před startem Tour de France, 30. 6. 2006, se objevuje zpráva, že dva hlavní favorité Tour Jan Ullrich (T-Mobile) a Ivan Basso (CSC) jsou zapleteni v dopingové aféře, která přichází ze Španělska. Jedná se o aféru nebyvalých rozměrů: „Operaci Puerto“. ASO (Amaury Sport Organizacion) vyvíjí enormní tlak na všechny týmy a na základě etického kódu (12. 4. 2004) musí podezřelí závodníci opustit Tour de France. Nejrychleji reaguje tým T-Mobile, který bez jakýchkoliv průkazných důkazů odvolává Jana Ullricha, ale i Ivan Basso z týmu CSC cestuje domů. Cyklistická společnost je pobouřena, ale zároveň i zklamána, že neuvidí souboj dvou cyklistických titánů. Dalšími podezřelými závodníky, kteří musí opustit Tour, jsou závodníci z týmu Astana-Würth: Joseba Beloki, Isidro Nozal, Sergio Paulinho, Alberto Contador (budoucí vítěz Tour de France 2007), Allan Davis, ale i Oscar Sevilla (T-Mobile) a Francisco Mancebo (Ag2r). Týmy vyloučených závodníků nemohly doplnit volné místa a tak Manolo Saiz, manažer týmu Astana-Würth, odjíždí s celým týmem zpět do Španělska. Na Tour de France je už dobojováno a cyklistická společnost oslavuje nového vítěze - Floyda Landise. Po třech dnech od slavnostního vyhlášení se veřejnost dozvídá, že Floyd Landis byl v 17. etapě pozitivně testován na testosteron. Landis popírá vinu a nechává pracovat své právníky. Na startu Tour de France 2007 není ještě znám vítěz předešlého ročníku.

Vybraná jména z aféry „Operace Puerto“

„ 23. května 2006 policie prohledává domovní laboratoř lékaře Fuentesese v Calle Coidos de la Division Azul na Gran Canaria. Policie v domě nachází přes 220 krevních a plazmových konzerv, růstové hormony, anabolika, EPO. Manolo Saiz šéf týmu Astana-Würth a Fuentes jsou ten den zadrženi, právě když vycházejí z hotelu. Saiz má u sebe 30000Euro a 28000CHF, ale taky chladicí box, ve kterém se nachází Synacthen (kortikotropín).“ (Der Spiegel 27/2007)

Provoz a praxe v laboratoři: Eufemiano Fuentes- lékař, Dr. José Luis Merino Batres- hematolog, Fuentesův pomocník, byl 40 let šéfem krevní banky v Madridu.

Závodníci: 26. 7. 2006 jsou Joseba Beloki, Isidiano Nozal, Sergio Paulinho, Allan Davis a Alberto Contador, seznámeni španělskou justicí, že se zastavuje právní stíhání proti nim ve věci Operace Puerto. Tým Astana-Würth se rozpadá a většina závodníků přestupuje koncem roku do týmu Relax. Jörg Jaksche z Astana-Würth se 30. 6. 2007 přiznává, že ve spisu „Operace Puerto“ figuruje pod číslem 20' a pod skrytým jménem „Bella“ a chce v celé kauze posloužit jako „korunní svědek“. Alejandro Valverde je očištěn španělským cyklistickým svazem. Se závodníky z týmu T-mobile Janem Ullrichem a Oscarem Sevillou je krátce po Tour de France rozvázána pracovní smlouva. Oscar Sevilla jezdí v roce 2007 v týmu Relax. Jan Ullrich mlčí a pod nátlakem německých médií a veřejnosti ukončuje 26. 2. 2007 svoji profesionální kariéru. Ivan Basso, Michele Scarponi (vítěz Závodu míru) a Giampaolo Caruso jsou nejdříve předvoláni k italskému soudu a následně se přiznávají z užívání krevního dopingu. Trest od italského národního olympijského výboru (CONI) pro Ivana Bassa, dne 15. 6. 2007, zákaz činnosti na dva roky a pro Michele Scarponiho, 5. 6. 2007, zákaz činnosti na 18 měsíců. 3. 7. 2007 dostává Giampaolo Caruso od CONI zákaz činnosti na dva roky. Francisko Mancebo musí odejít z Pro-tour týmu (francouzská stáj Ag2r) a v roce 2007 jezdí v týmu Relax po boku Jana Hrušky.

Šéfové a manažeři profesionálních týmů: Týmový vedoucí a manažer z týmu Astana-Würth Manolo Saiz, dříve byl šéf ONCE a Liberty-Seguros, patří mezi hlavní podezřelé v této aféře. Mezi jeho svěřence patřili i čeští cyklisté Jan Hruška a René Andriele. Alessandro Kale, týmový manažer, působil jako italská spojka k lékaři Fuentesovi. CONI mu uděluje doživotní zákaz činnosti ve sportu. Ignác Labarta - 2. sportovní vedoucí týmu Comunidad Valenciana. Rudy Pevenage, manažer Jana Ullricha, dostává od T-Mobilu výpověď. Měl sloužit v této kauze jako prostředník pro Jana Ullricha. Německý lékař Marcus Choina měl sloužit jako spojka k lékaři Fuentesovi. Jörg Jaksche to potvrzuje.

El Pais (1.7. 2006) zveřejňuje 47 jmen, které mají být zapletené do aféry Operace Puerto (odkaz na přílohy). Aféra Operace Puerto stále není uzavřená.

6. 3. „MEMORIS VAN EEN WIELERVERZOGER“, ORGANIZOVANÝ DOPING V TÝMU TELEKOM

„Memoris van een Wielerverzoger,“ tak se jmenuje kniha, kterou vydává na jaře 2007 bývalý masér týmu Telekomu Jeff d'Hont. Tato kniha ještě neokusila německý knižní trh a její hlavní obsah si může německá veřejnost přečíst ve zpravodajském magazínu Der Spiegel. Tento magazín zveřejňuje šokující odhalení organizovaného dopingu v týmu Telekom a samotný rozhovor s autorem této knihy Jeffem d'Hontem.

Jeff d'Hont (viz. kapitola Růstové hormóny) byl v roce 1996 zaměstnán jako masér a pomocník v týmu Telekom a působil jako prostředník mezi profesionálním týmem Telekom a Freiburskou univerzitní klinikou. Lékaři této kliniky Andreas Schmid a Lothar Heinrich obstarávali zakázané podpůrné prostředky, většinou se ale jednalo o EPO. 1000 dávek erythropoetinu stálo v té době 1000 BF, to je přibližně 25 EURO. Tour de France 1996 je v režii závodníků Telekomu. Závodníci si měřili ráno sami hladinu hematokritu v krvi pomocí měřících přístrojů. Týmovní lékaři jim následně pomáhali pomocí vitamínu a EPO udržet a následně zvýšit hodnotu hematokritu. O hodnotě hematokritu 64 u Bjerna Riise (v současnosti týmový vedoucí CSC) jsem se dozvěděl jednoho rána, dva týdny před koncem Tour. Jednoho rána přiběhl Bjern Riis do masérské místnosti se smíchem od ucha k uchu. „Jeffe, Jeffe, koukej 64!“ Byl jsem úplně hotový (vystrašený), když jsem na lístku uviděl 64. „Není to nebezpečné?“ „Ne, cítím se dobře, všechno je v pořádku. A nikomu nic neříkej, ano?“ EPO-král tak ho nazývá od té doby d'Hont. Všichni závodníci z Telekomu užívali v té době EPO a u Erica Zabela dodal, že ho viděl pouze jednou užívat nepovolené látky. Jan Ullrich, nováček na Tour de France 1996, měl již tenkrát vyhrát Tour de France. Bjern Riis měl na konci Tour krev jako slizovitý sirup z nadměrného užívání EPO, růstových hormonů a testosteronu, jeho tělo bylo před zhroucením. To vše Jan Ullrich věděl a dodal, že příští rok vyhraje on. Tour de France 1996 končí, vyhrává Bjern Riis, Jan Ullrich je druhý. (Der Spiegel (čís.18/30. 4. 07)

Jeff d'Hont v roce 1997 odchází z Telekomu do profesionálního týmu La Francaise des Jeux. V roce 1998 figuruje na seznamu podezřelých lidí v aféře Festina. Usvědčuje ho anonymní dopis, v kterém je brán jako znalec dopingu. Francouzská justice ho nakonec shledala vinným za přechovávání a obstarávání dopingových látek a Jeff d'Hont putuje na devět měsíců za mříž, ale musí ještě zaplatit pokutu 3000 Euro.

U výsledku se ho měli ptát i na praktiky v týmu Telekom. Walter Godefroot (viz. Hra kočka s myší začíná), týmový šéf Telekomu/ T-Mobile, mu pod podmínkou mlčení slibuje finanční obnos. Jeff d'Hont mlčí, ale peníze od Waltera Godefroot nikdy nedostává. Na závěr uvádí Jeff d'Hont pro časopis Der Spiegel jak se dají obcházet dopingové kontroly a že cyklistika funguje jako mafie: platí zde pravidlo Omerta. Všichni se musí držet hracích pravidel (mlčet), jinak se celý systém položí a bohaté firmy vypoví sponzoring. Všichni vědí o dopingu, jenom veřejnost je považována za blbce. (Der Spiegel (čís.18/30. 4. 07))

Bert Dietz je 21. května 2007 prvním ex-profesionálem týmu Telekom, který se přiznává k užívání EPO-dopingu. K němu se přidávají i další závodníci týmu Telekom, následuje Udo Bölts, Rolf Aldag, Erik Zabel a na závěr Bjern Riis, který ale popírá hranici hematokritu 64 na Tour de France 2006. Veřejnost ještě čeká na vyjádření Jan Ullricha a Waltera Godefroota, kteří se stáhli do ústraní.

6. 4. ČÍSLO 20 A KRYCÍ JMÉNO „BELLA“

„Jaksche přichází na schůzku do hotelu Universo na Piazza del Giglio v Luce. V ruce černou tašku. Přichází nám povědět pravdu. Je prvním závodníkem z aféry Operace Puerto, který chce prolomit mlčení. Stane se tak korunným svědkem v celém případě.“

„Ich bin Bella“ říká Jaksche. To jsou moje tři krevní konzervy, ukazuje na černou tašku a jsem mimochodem číslo „20“ v aktech Puerto. V letech 2005 a 2006 jsem byl zákazníkem lékaře Fuentesese v Madridu.“

V roce 2005 přestupuje Jaksche z CSC do týmu Liberty Seguros pod vedením Manolo Saize. Jaksche dostává roční plat 500.000 Euro. V týmu Liberty Seguros je i Eufemiano Fuentes, 49 let, který v roce 2003 působil v týmu Kelme.

„Na začátku cyklistické sezóny 2005 jsem platil Fuentesovi zálohu 10.000 Euro a celkově za celou sezónu jsem platil 30.000 Euro. Fuentes byl špička v maskování, nikdo ze závodníků nevěděl o tom druhém zákazníkovi. Ani v našem týmu nebylo známo, kolik je závodníků jeho klienty. Každý klient měl své číslo, třeba v roce 2005 měl číslo dvacet někdo jiný.“

Fuentes a Jaksche se viděli naposledy v noci z 13. na 14. května v Madridu. V hotelu Puerta na pokoji dostává Jaksche naposledy od Fuentesese krevní konzervy. O týden později je již Fuentes zadržen policii.

Jörg Jaksche v interviu pro Der Bild vypráví o životě cyklistického profesionála. Zmiňuje se i o tom, jak užíval EPO pod dohledem lékařů, jak si vyměnil kortikoidy s Bjernem Riisem, co se může stát, když se závodník pokusí jet Tour de France bez erythropoetinu, či o cyklistech, které viděl užívat systematický doping a teď sedí v doprovodných autech na Tour de France jako týmoví vedoucí.

Jörg Jaksche je korunným svědkem, protože zákon mlčení již nefunguje. Omerta fungovala, protože všichni týmoví vedoucí, lékaři, jezdci, maséři, mechanici, věděli o dopingových praktikách těch druhých. Každý byl vydírán, každý mlčel. Jaksche přepisuje historii, protože Jeff d'Hont a jeho týmoví kolegové z Telekomu, Bert Dietz, Rolf Aldag a Erik Zabel se rozhodli vypovídat a nastavili tak nový směr cyklistice. (Der Spiegel 27/2007)

7. ZÁVĚR

Doping se nadá vyřešit kontrolami a zákazy. Je to téma, které je nekonečné. Je to uzavřený kruh, z kterého nejde ven. Jörg Jaksche uvádí pro magazín Der Bild, že by dopoval dál, kdyby nebyl odhalen v aféře Operace Puerto. Podle něj se jedná o začarovaný marketingový kruh: „Jenom kdo dopuje, vyhrává. Jenom kdo vyhrává, se dostane do médií a kdo je často v médiích, dělá svého sponzora spokojeným. A jenom spokojený sponzor může dát více peněz týmu na příští rok.“ (Der Bild, 27, 2007) Tím se dá odhadnout, že jedním z důležitých článků celého systému jsou týmoví manažeři, podepisující charty proti dopingu, ale přitom dobře vědí, že bez dopingu nemají šanci na úspěch v tak nabitě a dopující konkurenci. Jak jsme se dozvěděli z historie dopingu, většina týmových vedoucích a manažerů byla profesionálními cyklisty, kteří užívali podpůrné látky a nyní nechávají dopovat i své svěřence. Závodník podepisuje smlouvu, kde je uvedeno, že nebude používat zakázané podpůrné látky, jinak bude vyloučen z týmu. To je nejlepší ochrana týmového vedení. Co by se stalo, kdyby to bylo obráceně, že by při takovém odhalení musel odejít týmový vedoucí? Závodník vítězstvím vydělává peníze nejen pro sebe, ale i pro celý tým. S dopingem to funguje do té doby, dokud si závodník sám neublíží a to pod heslem „více znamená více“. V lepších případech je cyklista odhalen při antidopingové zkoušce, ale v horším případě to odnese jeho zdraví. Týmové vedoucí to nezlobí, protože takových jako on, jim stojí za bránou stovky. Příklady jako Pantani a Ullrich jsou tímto případem. Jede se dál, je to pouze obchod s „lidským zbožím.“

8. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Baal, D.:** *Tour de France, aneb zákulisí vrcholového sportu.* Altimax, 2005.
- Bordenave, Y., Simon, S.:** *Paroles de Dopés, Saint-Amand-Montrond.* Láttes: City Editions, 2000.
- Born, H.:** *Das waren noch Zeiten..* Zürich: Weltwoche-ABC Verlag, 1990.
- Chiotti, J.:** *De mon plein gré!* Paris: Calmann-Lévy, 2001.
- Cornillie, P.:** *Alleen dalen gaat vanzelf.* 2000
- de Mondenard, J.-P.:** *Dictionnaire du dopages.* Paris: 2e, 2004.
- de Mondenard, J.-P.:** *Dopage.* Paris: 1e, 2000.
- Escande, J.-P.:** *Des cobayes, des médailles, des ministres.* Paris: Mad Max Milo, 2003.
- Gamper, M., Mühlethaler, J., Reidhaar, F.:** *Doping. Spitzensport als gesellschaftliches Problem.* Zürich: Verlag Neue Züricher Zeitung, 2000.
- Hnízdil, J.:** *Doping aneb zákulisí vrcholového sportu.* Praha: Grada Publishing, 2000.
- Hobermann, J.:** *Sterbliche Maschinen.* Aachen: Meyer & Meyer Sport, 1994.
- Kern, J.:** *Das Dopingproblem.* Wien: Maudrich, 2002
- Kimmage, P.:** *Rough Ride.* London: Vellow Jersey Press, 1998.
- Kössl, J.:** *Kapitoly z dějin dopingů aneb stručná historie dopingů a boje proti němu ve sportu i v životě.* Praha, 1995.
- Kvämers, H.:** *Das Tour de France Buch,* Rouohlt, 1998
- Maitrot, É.:** *Les scandales du sport contaminé.* Flammarion, 2003.
- Menthéour, E.:** *Secret défoncé: Ma vérité sur le dopage.* Paris: J'ai lu, 2000.
- Meutgens, R.:** *Doping in Radsport.* Kiel: Moby Dick Verlag, 2007.
- Penot, Ch., Chany, P.:** *l'homme aux 50 Tours de France.* Saint Malo: Christel, 1996.
- Rabenstein, R.:** *Radsport und Gesellschaft: Ihre sozialgeschichtlichen Zusammenhänge in der Zeit von 1867 bis 1914.* Hildesheim, 1996.
- Roussel, B.:** *Tour de vices.* Hachette Littérature, 2001.
- Singler, A., Treutlein, G.:** *Doping im Spitzensport, Teil 1.* Aachen: Meyer & Meyer Sport, 2000.
- Singler, A., Treutlein, G.:** *Doping- von der Analyse zur Prävention, Teil 2.* Aachen: Meyer & Meyer Sport, 2001.

Stöpel, K.: *Tour de France, Ein Erlebnisbericht von der "Grande Boucle"*. Covadonga Verlag, 2004.

UCI.: *40 years of fighting against doping*. Lausanne, 2001.

Voet, W.: *Gedopt*. Berlin :Sportverlag, 1999.

Walter, L.: *Fausto Coppi-20 Jahre internationaler Radsport-Der Lebensweg des italienischen Radrennfahrers*. Miesbach: Fuchs-Verlag, 2007

Woodland, L.: *Halbgötter in Gelb. Das Lesebuch zur Tour de France*. Bielefeld: Covadonga Verlag, 2003.

Deníky a časopisy:

Berliner Kurier: 2.1. 2000.

Der Spiegel: 18/ 30.4. 2007, 27/2007.

El Pais: 1.7. 2006

Le Monde: 29.1. 1988, 7.12. 2006.

Liberation: 31.10. 2000, 1.11. 2000, 15.5.2003.

l'Equipe: 22.4. 1994.

l'Express: 23. 7. 1998.

Miroir Sprint, 150/ 19.4. 1949

Report: 6/99.

Sueddeutsche Zeitung, 25.8. 2005

Webdo, 1.11. 2000.

Důležité internetové stránky:

<http://www.aerztezeitung.de/docs/2007/07/24/136a0301.asp?cat=>

<http://www.cycling4fans.de/>

<http://www.cyclingnews.com/>

<http://www.dopinginfo.de/>

<http://www.dopingnews.de/Erythropoetin.html>

<http://www.leistungssport.com/>

<http://www.lequipe.fr/>

http://www.nzz.ch/nachrichten/sport/aktuell/die_blutspur_des_radsports_1.536876.html

<http://www.radsportnews.com/>

<http://www.spiegel.de/sport/sonst/0,1518,492212,00.html>

<http://www.sport.ard.de/sp/doping/>

<http://www.sportwereld.be/Article/Detail.aspx?ArticleID=GRNUGQP2>

<http://www.sportgericht.de/index.php>

<http://www.uci.ch/imgArchive/Publications/CodedeconduiteENG.pdf>

http://www.zdf.de/ZDFmediathek/content/Wer_dopt_wie_und_warum%253/216828?in

Popup=true

9. PŘÍLOHY

Dopingové případy a aféry v cyklistice 1940-2006

červeně -ženy

modře -funkcionáři (po sportovní kariéře)

* -osoby, které byly vícekrát odhalené

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Aldese, Fabio	ITA	1949	Smrt	Amfetaminy
Bobet Louison	FRA	1948 Tour de France, doznání týmového manažera Achambaud 1948 přiznání pomocníku v týmu, Bobet o tom nevěděl		Adrenalin
Buttazoni	ITA	1959	Smrt	Amfetaminy
Coppi, Fausto	ITA	1942 rekord v hodinovce a v následujících letech přiznání		Amfetaminy
Crouillère, Paul	FRA	1952 Circuit d' Omerson	Amatér, umřel po pádu v závodě	Amfetaminy
Dotto, Jean	FRA	1951-1963, přiznání		Amfetaminy
Dielen	FRA	1952 Carcassonne	Amatér, umřel po pádu v závodě	Amfetaminy
Gaul, Charly	LUX	1952 Tour de France, před startem		Amfetaminy se nacházejí při celní prohlídce
Geminiani, Raphaël	FRA	1948-1960,(?), přiznání		Stimulační látky
Huot, Valentin	FRA	1954-1962, přiznání v roce 1999		Amfetaminy
Mallejac, Jean	FRA	1955 Tour de France	Těžce nemocný	Amfetaminy
Petrucci, Loretto	ITA	1955, přiznání		Amfetaminy
Pousse, André	FRA	1940, přiznání		Digitalis, stimulační látky
Richardot	FRA	1955 Tour de France	Vyloučení ze závodu, týmoví pomocníci z Mallejac a Gaul	Distributoři amfetaminu
Riviere, Roger*	FRA	1958, rekord v hodinovce		Amfetaminy
Anglade, Henri	FRA	1960, přiznání		Amfetaminy
Jensen, Knud Enmark	DEN	1960, Olympijské hry v Římě	Padá z kola a umírá	Amfetaminy

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Nencini, Gastone	ITA	1960 Tour de France		Amfetaminy
Riviere, Roger*	FRA	1960 Tour de France, 10.7.		Amfetaminy a Palfium
Fantini, Alessandro	ITA	1961 Okolo Německa, 6.etapa	Umírá následkem prasknutí lebky. Kvůli užití amfetamínu, operace nemožná	Amfetaminy
Grosskot, Charly*	FRA	1965 Tour de l'Avenir, přiznání		
Aimar, Lucien*	FRA	1966 Flèche Wallonne	Diskvalifikace	Odmítání kontroly/positivní kontrola
Altig, Rudi*	GER	1966 Flèche Wallonne	Diskvalifikace	Odmítání kontroly/positivní kontrola
Anquetil, Jacques*	FRA	1966 a 1967, přiznání		Kofein, Amfetaminy, Kortison
Bellone, Gilbert	FRA	1966 Tour de France		Amfetaminy
Delocht, Julien	BEL	1966 Tour de France		Amfetaminy
Dupont, Jean	FRA	1966 Tour de France		Amfetaminy
MILLOT, Roger	FRA	1966 Tour de France		Amfetaminy
Neri, Guido	ITA	1966 Tour de France		Amfetaminy
Van Springel, Hermann	BEL	1966 Tour de France		Amfetaminy
Anquetil, Jacques*	FRA	1967, přiznání 1967 světový rekord v hodinovce	UCI neuznává světový rekord v hodinovce	Kofein, Amfetaminy, Kortison Odepření dopingové kontroly
Binggeli, René	SUI	1967, přiznání		Amfetaminy
Dolman, Evert	NL	1967, Nizozemské mistrovství	Deklasifikace	Positivní kontrola
Godefroot, Walter*	BEL	1967, Paris-Tours	Deklasifikace	Odepření dopingové kontroly
Grosskot, Charly*	FRA	1967,MS- na dráze		Efedrin
Jacquemin, Michel	BEL	1967 Tour de France		Amfetaminy a stopy po injekcích
Jimenez, Julio	ESP	1967 Tour de France		Amfetaminy
Leport, Désiré	FRA	1967 Tour de France		Amfetaminy

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Simpson, Tom	GBR	1967 Tour de France		Amfetaminy
Abt, Petr	SUI	1968 Giro d'Italia	Diskvalifikace	Amfetaminy
Andorni, Vittorio*	FRA	1968 Tour de Sardigne 1968 Giro d'Italia	1 měsís zákaz činnosti Suspendován na jedén měsíc	Amfetaminy Snaha oklamat kontrolu
Bodrero, Franco	ITA	1968 Giro d'Italia	Diskvalifikace	Amfetaminy
Delisle, Raymond	FRA	1968 Giro d'Italia	Diskvalifikace	Amfetaminy
Di Toro, Mario	ITA	1968 Giro d'Italia	Diskvalifikace	Amfetaminy
Diaz, Mariano	ESP	1968 Giro d'Italia	Diskvalifikace	Amfetaminy
Galera, Joaquin *	ESP	1968 Giro d'Italia	Diskvalifikace	Amfetaminy
Motta, Gianni *	ITA	1968 Giro d'Italia	Diskvalifikace	Amfetaminy
MOTTIN, Yves	FRA	1968	Amater, 23 let, umírá 24 hod. po vyhráném závodě	Amfetaminy
Stablinski, Jean	FRA	1968 Tour de France, 18. etapa	Vyloučení	Amfetaminy
Van Schil, Victor	BEL	1968 Giro d'Italia	Diskvalifikace	Amfetaminy
Aimar, Lucien*	FRA	1969 Critérium National	1 měsís zákaz činnosti	Amfetaminy?
Altig, Rudi *	GER	1969 Tour de France	15 min. časový trest/hendikep	Amfetaminy
Janssen, Jan	NL	1969 Paris-Nizza, přiznání		Nedostavil se ke kontrole
Merckx, Eddy*	BEL	1969 Giro d'Italia	Diskvalifikace, 1 měsíc zákaz činnosti,-bylo zrušeno	Amfetaminy
Nijdam, Henk	NL	1969 Tour de France	15 min. časový trest/hendikep	Amfetaminy
Timmermann, Joseph	BEL	1969 Tour de France	15 min. časový trest/hendikep	Amfetaminy
Campaner, Francis	FRA	1971 Okolo Portugalska		Positiv
Daunat, Jean-Claude	FRA	1971 Tour de France		Amfetaminy
Ducreux, Daniel*	FRA	1971 Okolo Portugalska		Amfetaminy
Dumont, Jean	FRA	1971 Mistrovství Francie		Positiv
Foucher, André*	FRA	1971 Prix de la St. Michel		Amfetaminy

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Ravaleu, Yves	FRA	1971 Tour de France		Amfetaminy
Ricci, Walter	FRA	1971 Belgien-RF		Positiv
Schepers, Wim	NL	1971 Vuelta a España	Deklasifikace z 2. na 15. místo	Positivní kontrola
Agostinho, Joachim*	POR	1972 Tour de France, 12. etapa	10 min. časový trest	
Guimard, Cyrille*	FRA	1972 Tour de Luxembourg		
Hezard, Yves	FRA	1972 Mistr Francie	Odebrání titulu francouzského mistra	Efedrin
Huelamo, Jaime	ESP	1972 Olympijské hry	Diskvalifikace	Stimulační látka, Coramin
Junkermann, Hans	GER	1972 Tour de France, 7. etapa	10 min. časový trest	Pozitivní zkouška
Van den Hoech, Aad	NL	1972 Olympijské hry	Diskvalifikace	Stimulační látka, Coramin
Blocher, Jean-Claude	FRA	1973 přiznání		Pemolin (Deltaminy), Lidépran, Méretran (stimulantní látky), Amfetaminy
Boulard, Jean-Pierre	FRA	1973 Grand Prix de Puillenay		Methamphetamine
Crepaldi, Ottavio	ITA	1973 Okolo Lombardie	Diskvalifikace	Nedostavil se ke kontrole
Hoban, Barry	GBR	1973 Tour de France		Efedrin
Merckx, Eddy*	BEL	1973 Okolo Lombardie	Deklasifikace	Efedrin
Mourioux, Jacky	FRA	1973 Prix de la Souterraine		Positiv
Bruyere, Joseph	BEL	1974 Okolo Belgie	Deklasifikace	Ritalin
Danguillaume, Jean-Pierre*	FRA	1974		Ritalin
David, Wilfried	BEL	1974 Lüttich-Bastogne-Lüttich	Deklasifikace	Ritalin
De Witte, Ronald	BEL	1974 Lüttich-Bastogne-Lüttich	Deklasifikace	Ritalin
Deliste, Raymond	FRA	1974 Lüttich-Bastogne-Lüttich	Deklasifikace	Ritalin
Ducreux, Daniel*	FRA	1974 Tour de France		Amfetaminy
Genthon, Charles	FRA	1974 Flèche Wallone	Deklasifikace	Ritalin

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Godefroot, Walter*	BEL	1974 Flèche Wallone	Deklasifikace	Pipéridin(Lidepran, Meratran, Ritalin)odepření dopingové kontroly
		1974 Okolo Flander	Deklasifikace	Positivní kontrola
Guimard, Cyrille*	FRA	1974 Tour de France		Amfetaminy
Karstens, Gerben	DEN	1974 Tour de France		Nedostavil se ke kontrole
Legeay, Roger	FRA	1974 Paříž-Nice 2.etapa	1 měsíc zákaz činnosti, zrušeno	Amfetaminy
Leman, Eric	BEL	1974 Okolo Belgie	Deklasifikace	Ritalin
Maertens, Freddy*	BEL	1974 Okolo Belgie		Positivní kontrola
Mallero, Carlos	ESP	1974 Tour de France		Piperidin
Tollet, Claude	FRA	1974 Tour de France		Amfetaminy
Delépine, Régis	FRA	1975 Tour de France, 5.etapa	10 min. časový trest/hendikep	Pozitivní zkouška
Gimondi, Felice	ITA	1975 Tour de France, 15. etapa	10 min. časový trest/hendikep	Pozitivní zkouška
Knudsen, Knut	NOR	1975 Okolo Belgie	10 min. časový trest/hendikep	Pozitivní zkouška
Béon, Patrick*	FRA	1976 Okolo Belgie		Amfetaminy
Dard, Rachel	FRA	1976, přiznání		Cortison
Reretti, Giancarlo*		1976 Giro d'Italia		Anabolika, 1.případ užívání anabolik na Giru
Foucher, André*	FRA	1976 Prix d'Ambrières		Amfetaminy
Labourdette, Bernard	FRA	1976 Tour de France		Podvod
Ovion, Regies	FRA	1976 Tour de France, 13. etapa	Diskvalifikace	Amfetaminy
Sibille, Guy*	FRA	1976 Tour de Limousin		Pozitivní zkouška
Agostinho, Joachim*	POR	1977 Tour de France, 18.etapa	1 měsíc zákaz činnosti po usvědčení, pokuta:1000,-SF, časová penalizace 10 min.	

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Maertens, Freddy*	BEL	1977 Flèche Wallonne 1977 Okolo Flander 1977 Okolo Belgie 1977, přiznání se	Deklasifikace Diskvalifikace	Pemolin (stimulační látka) Pemolin Pemolin Pemolin
Mendes, Fernando	POR	1977 Tour de France	1 měsíční zákaz činnosti po usvědčení, pokuta:1000,-SF, časová penalizace 10 min.	Pemolin
Menendez, Antonio	ESP	1977 Tour de France	1 měsíční zákaz činnosti po usvědčení, pokuta:1000,-SF, časová penalizace 10 min.	Pemolin
Merckx, Eddy*	BEL	1977 Flèche Wallonne		Pemolin
Oscana, Luis	ESP	1977 Tour de France	1 měsíční zákaz činnosti po usvědčení, pokuta:1000,-SF, časová penalizace 10 min.	Pemolin
Planckaert, Walter	BEL	1977 Okolo Flander	Diskvalifikace, 1měsíční zákaz činnosti po usvědčení, pokuta:1000,-SF	Pemolin
Pozo, Sebastien	ESP	1977 Tour de France		Nedostavil se ke kontrole
Teillinck, Willy	BEL	1977 Flèche Wallonne ,	Deklasifikace	Pomolin
Thavenet, Bernard	BEL	1977 Paříž-Nice		Pozitivní test, v roce 1978 přiznal,3 roky užívání Kortisonu
Esclassen, Jacques	FRA	1978 MS		Coramin(stimulační látka)
Glaus, Gilbert	SUI	1978MS amatérů, silnice		Coramin(stimulační látka)
Gutierrez, Antoine	FRA	1978 Tour de France, 16.etapa	Diskvalifikace	Podvod při dopingové kontrole
Pollentier, Michel	BEL	1978 Tour de France, 16.etapa	Diskvalifikace, 2 měsíce zákaz činnosti	Amfetaminy, pokus o podvod při dopingové kontrole
Vandenbrouke, Jean-Luc*	BEL	1978 MS		Coramin(stimulační látka)

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Chaumaz, Gilbert	FRA	1979 Tour de France		Nedostavil se ke kontrole
Zoetemelk, Joop*	BEL	1979 Tour de France		Nandrolon
Boyer, Philippe*	FRA	1980, skoro celou kariéru, přiznání se k užívání		Anabolika, kortikosteroidy, amfetaminy, Pot belge
Madiot, Marc	FRA	1980, Přiznání		
Martinez, Mariano	ESP	1980 MS-cyklokros 26/27.1.1980 Wetzikon (SUI)	Deklasifikace	Nedostavení se k dopingové kontrole
Thurau, Dietrich*	GER	1980 Gent Welvelgen 1980 Tour de Romandie 1980 Mistrovství Německa 1980 Tour de France		Amfetaminy Amfetaminy Amfetaminy, nikotin Látky z masážní emulze v moči, (B-zkouška negativní)
Winnen, Peter	NL	1980-1991, v roce 2002 přiznání se k užívání dopingu		
Vincendau, Claude	FRA	1981 Tour de France		Nedostavení se k dopingové kontrole
Arroyo, Angel	ESP	1982 Vuelta a España, 17.etapa	Deklasifikace	Ritalin
Belda, Vincente	ESP	1982 Vuelta a España, 17.etapa	Deklasifikace	Ritalin
Chapuis, André	FRA	1982-1988 ?		Přiznání se k užívání amfetaminu
Didier, Lucien	LUX	1982 Mistrovství Lucemburska	Deklasifikace	Positivní kontrola
Fernandez, Alberto	ESP	1982 Vuelta a España, 17.etapa	Deklasifikace	Ritalin
Grondin, Hugues	FRA	1982 Vuelta a España, 8.etapa	Deklasifikace	Ritalin
Hinault, Bernard	FRA	1982 Critérium de Carnac		Nedostavení se k dopingové kontrole
Martin, Raymond	FRA	1982 Tour de l'Avenir, 5.etapa	Deklasifikace	Facetoperan(Phacetoperan)
Mckenzie, David	NZL	1982 Mistrovství Curychu	Diskvalifikace	Positivní kontrola
Munos, Pedro	ESP	1982 Vuelta a España, 17.etapa	Deklasifikace	Ritalin
Bazzo, Piere	FRA	1983 Tour de France, 7. etapa		Nandrolon

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Bossis, Jacques	FRA	1983 Tour de France		Nandrolon
Clerc, Patrick	FRA	1983 Tour de France, 8. etapa		Nandrolon
Rodrigues, Jean-Francois	FRA	1983 Tour de France, 3. etapa		Nandrolon
Simon, Pascal	FRA	1983 Dauphine Libéré, 6.6., poslední etapa	Deklasifikace z 1. na 4. místo	Micoren (obsahoval Cropropamid, stimulační látka)
Van Der Poel, Andri*	NL	1983 Henninger Turm, 1.5.,		Strychnin
Vanoverschelde, Didier	FRA	1983 Tour de France		Nandrolon
Zoetemelk, Joop*	BEL	1983 Tour de France		Nandrolon
Danguillaume, Jean-Pierre*	FRA	1984, přiznání		Kortison
Emery, Brent	USA	1984 Olympijské hry v Los Angeles, 3.8., přiznání týmového lékaře, Dr. Th. Dickson	Zákaz transfuze až v roce 1986	Krevní doping (transfuze)
Harvey, Leonard	USA	1984 Olympijské hry v Los Angeles, 2.8., přiznání týmového lékaře, Dr. Th. Dickson	Zákaz transfuze až v roce 1986	Krevní doping (transfuze)
Hegg, Steve	USA	1984 Olympijské hry v Los Angeles, 2.8., přiznání týmového lékaře, Dr. Th. Dickson	Zákaz transfuze až v roce 1986	Krevní doping (transfuze)
Kelly, Sean*	IRE	1984 Paříž-Bruxelles	1 měsíc zákaz činnosti po přiznání, 1000,- SF (udělil belgický svaz)	Pemolin
MC Donough, Patrick	USA	1984 Olympijské hry v Los Angeles, 5.8., přiznání týmového lékaře, Dr. Th. Dickson	Zákaz transfuze až v roce 1986	Krevní doping (transfuze)
Olavarri, Cindy	USA	1984, tréninková kontrola před Olym. Hr.	Vyloučení z olympijského družstva	Anabolické steroidy
Strittmatter, Gerhard	GER	1984 Mistrovství Německa na dráze,		Anabolika

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Tinazzi, Marcel	FRA	1984 Bordó-Paříž		Positivní test
Twigg, Rebecca	USA	1984 Olympijské hry v Los Angeles, 1.8., přiznání týmového lékaře, Dr. Th. Dickson	Zákaz transfuze až v roce 1986	Krevní doping (transfuze)
Van Der Poel, Andri*	NL	1984 Sicilský týden, 2.etapa, 24.3.	3 měsíce zákaz činnosti, po usvědčení z dopingu, plus 15 měsíců, peněžní pokuta -10125,-FF	Efedrin
Whitehead, Mark	USA	1984 Olympijské hry v Los Angeles, 1.8., přiznání týmového lékaře, Dr. Th. Dickson	Zákaz transfuze až v roce 1986	Krevní doping (transfuze)
Boyer, Erik	FRA	1985-1995 (?), přiznání se k dopingu		Kortikosteroidy, Amfetaminy
Criquelion, Claude	BEL	1985		Pozitivní kontrola
Ducrot, Marteen	NL	1985-1991		Přiznání se k dopingu v roce 1999 a 2000
Jacobs, Gert*	NL	1985-1993		Přiznání se k dopingu v roce 1999
Wellens, Paul	BEL	1985 Mistrovství Belgie		Podvod
Cahard, Yavé	FRA	1986 Colorado Springs, 16.8.		Anabolika
Caritoux, Eric	FRA	1986 , přiznání se k dopingu v procesu Laon		Obchodování s anfetaminy
Chaurin, Jean-Francois	FRA	1986, přiznání se k dopingu v procesu Laon		Obchodování s anfetaminy
Claveyrolat, Thierry	FRA	1986, přiznání se k dopingu v procesu Laon		Obchodování s anfetaminy
Clémente, Franck	FRA	1986, přiznání se k dopingu v procesu Laon		Anfetaminy
Clére, Régis	FRA	1986, přiznání se k dopingu v procesu Laon		Obchodování s anfetaminy
Colas, Fabrice	FRA	1986 Colorado Springs, 16.8.		Anabolika
Hatton, Gilbert	USA	1986 MS, 30.8. a 1.9.	Diskvalifikace	Anabolika
Maertens, Freddy*	BEL	1986		Kortison

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Tackaert, William*	BEL	1986		Positivní kontrola
Thurau, Dietrich	GER	1986 6 dní v Bercy		Amfetaminy
Van Calster, Guido	BEL	1986 Mistrovství Belgie, červen		Positivní kontrola
Verlinden, Gery	BEL	1986		Positivní kontrola
Wampers, Jean-Marie	BEL	1986 Brabantse Pijl, duben		Amfetaminy
Aggar, Hacen	FRA	1987	6 měsíců zákaz činnosti, 1000,-FF	Positivní kontrola
Bontempi, Guido	ITA	1987 Tour de France, 7. etapa	10 min. časový trest/hendikep	Testosteron
Bruneau, Jean-Yves	FRA	1987	6 měsíců zákaz činnosti, 1000,-FF	Positivní kontrola
Costaing, Francis	FRA	1987 Tour de EU		Anabolika
Contini, Silvano	ITA	1987 Tour de France	Deklasifikace na poslední místo, 12. etapa	Testosteron
Devos, Hendrik	BEL	1987 Blankenberge		Positivní kontrola
Dietzen, Raimund	GER/ESP	1987	Deklasifikace	Nalezeno 20 ampulí amfetaminu
Fignon, Laurent*	FRA	1987 GP de Wallonie		Amfetaminy
Kimmade, Paul	IRL	1987		Přiznání se k dopingu v roce 1990
Le Bigaud, Pierre		1987 MILk Race		Positivní kontrola
Lesage, Frédéric*	FRA	1987 Championat de Picardie		Positivní kontrola
Longo, Jeannie	FRA	1987 Rekord v hodinovce v Colorado Springs	Anulování rekordu	Efedrin
Martens, Marc	BEL	1987 Izegem, 1.9.		Amfetaminy
Nicoloso, Isabelle	FRA	1987	6 měsíců zákaz činnosti, 1000,-FF	Positivní
Patriti, Alain	FRA	1987, přiznání se, v procesu Laon		Amfetaminy
Scharmin, Chris	BEL	1987 MILk Race		Positivní kontrola
Tackaert, William	BEL	1987 MILk Race		Positivní kontrola
Thurau, Dietrich*	GER	1987 Tour de France	10 min. časový trest/hendikep	Nandrolon
Versluys, Patrick	BEL	1987 Blankenberge		Positivní kontrola
Walsham, Mark	GB	1987 MILk Race		Positivní kontrola

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Aiquepares, Claude	FRA	1988 Grand Prix d'Auchen		Pozitivní kontrola
Arras, Wim	BEL	1988		Amfetaminy
Betz, Werner	GER	1988 MS, 25.8.	Diskvalifikace	Pozitivní kontrola
Colamartino, Vincenzo	ITA	1988 MS	Diskvalifikace	Testosteron
Dazzan, Ottavio	ITA	1988 MS, 23.8.	Diskvalifikace	Pozitivní kontrola
De La Cruz, Roque	ESP	1988 Tour de France, 4. etapa		Testosteron
DE Wilde, Etienne*	BEL	1988		Nortestosteron
Delgado, Pedro	ESP	1988 Tour de France		Probenicid
Golinelli, Claudio	ITA	1988 MS, 24.8.	Diskvalifikace	Nandrolon
Haghedooren, Paul*	BEL	1988 Tour de Limousin, 19.8.		Pozitivní kontrola
Ilegems, Roger	BEL	1988 Bordeaux-Paříž		Pozitivní kontrola
Kelly, Sean*	IRE	1988 Okolo Baskicka, 8.4.	Chyba při stanovení/postupu zkoušky	Kodein
Lecrocq, Dominique	FRA	1988 (?), přiznání se k dopingu	Odpuštění trestu	Pozitivní kontrola
Planckaert, Eddy*	BEL	1988 Okolo Flander	Deklasifikace z prvního místa	Pozitivní kontrola
Theunisse, Gert-Jan*	NL	1988 Tour de France, 11. etapa		Testosteron
Tourne, Stan	BEL	1988 MS, 25.8.	Diskvalifikace	Amfetaminy
Van Stycke, Rik	BEL	1988 Okolo Švédska		Pozitivní kontrola
Boyer, Philippe*	FRA	1989 Celní kontrola	Disciplinární komise- peněžní pokuta	Pot Belge, obchodování, přechovávání
Chassang, Jean	FRA	1989 Grand Prix de Royan		Pozitivní kontrola
Fignon, Laurent*	FRA	1989 Mezinárodní časovka, Eindhoven, 17.9.	Suspendován	Pozitivní kontrola
Le Clerc, Roland	FRA	1989 Flèche Wallonne, 12.4.		Pozitivní kontrola
Villemiane, Pierre	FRA	1989 Grand Prix de Royan		Pozitivní kontrola
Dauwe, Johny	BEL	1990 Okolo Lucembuska, prolog	3 měsíce zákaz činnosti, po usvědčení z dopingu	Micoren (obsahuje Cropropamid, stimulační látka)
De Vooght, Fabien	FRA	1990 Tour de la Cote Roannaise		Anabolika
Freuler, Urs*	SUI	1990 Šesti-denní, Mnichov, 8.-13.11.	Diskvalifikace	Pozitivní kontrola (?)

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Haghedooren, Paul*	BEL	1990 T/W-Classic, srpen		Pozitivní kontrola
Theunisse, Gert-Jan*	NL	1990 Wallo nischer Pfeil, (Walloňský šíp), duben 1990 Okolo Baskicka, červen		Testosteron Testosteron
Vernet, Philippe	FRA	1990 Celní kontrola, franc.-belgic. hranice	Odsouzen k 10.000,-FF	Obchodování s drogami
Brochard, Laurent*	FRA	1991 Circuit Franco-Belge	Osvobozen	Nandrolon
Cooman, Jerry	GB	1991 Milk Race		2 pozitivní zkoušky na látky potlačující bolest
Dominguez, J.	ESP	1991		Amfetaminy
Freuller, Urs*	SUI	1991 Preis von Sindelfingen	6 měsíců zákaz činnosti, na podání protestu, trest snížen na 4 měsíce	Amfetaminy
Hall, Carey	AUS	1991 MS ve Stuttgartu, 14. 8.	Diskvalifikace, 3 měsíce zákaz činnosti, po usvědčení z dopigu	Stanozol (anabolika)
Montoya, Reyne	COL	1991 Tour de France		Amphetamine
Pate, Stephan	USA	1991 MS ve Stuttgartu, 14.8.	Diskvalifikace, 3 měsíce zákaz činnosti, po usvědčení z dopigu	Stanozol (anabolika)
Planckaert, Eddy*	BEL	1991, přiznání se		EPO
Raab, Uwe	GER	1991		1996 přiznání
Recio, José*	ESP	1991		Kokain
Skibby, Jesper	DEN	1991-2000	Přiznání se v listopadu v roce 2006	Kortison, růstové hormony,EPO
Andersen, Kim*	DEN	1992		Amineptine-(Survector)
Convalle, Fabrizio	ITA	1992		Přiznání se v roce 2002
Davy, Thomas	FRA	1992-2000		Přiznání se v roce 2000 (proces Festina)
De Jesus Vargas, Oscar	ESP	1992 Vuelta a España, 20. etapa	Deklasifikace	Pozitivní kontrola
Di Basco, A.	ITA	1992		Stimulační látky
Elliot, Malcolm	GBR	1992		Amfetaminy
Gonzales, Bernardo	ESP	1992 Vuelta a España, 16. etapa	Deklasifikace	Pozitivní kontrola

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Grewal, Alexi	USA	1992 West Virginian Mountain Classic	3měsíce zákaz činnosti, 500,-D.	Opium
Millar, Robert	GBR	1992 Vuelta a España, 18. etapa	Deklasifikace	Testosteron
Tarantini, Philippe	FRA	1992 Šestidenní - Stuttgart, 22.1. 1992 Šestidenní - Grenoble, 4.11.	3 měsíce zákaz činnosti, po usvědčení z dopigu 6 měsíců zákaz činnosti	Amfetaminy Nedostavení se k dopingové kontrole
Urea, Jose	ESP	1992		Amfetaminy
Buttigli, Hervé	FRA	1993 Šestidenní v Eybens, 4.9.	3 měsíce zákaz činnosti, po usvědčení z dopigu, 6 měsíců zákaz činnosti	Nandrolon
Clignet, Marion	FRA	1993 MS	UCI uděluje 3 měsíční trest a FFC zvyšuje trest na 7 měsíců	Kofein
Eniouxhina, Galina	RUS	1993 MS v Hanaru, 20.8.	Diskvalifikace	Pozitivní test
Jacobs, Gert*	NL	1993 (?) 3 dny von de Panne		Testosteron
Lino, Pascal*	FRA	1993 Amastel Gold Race	Zákaz činnosti po usvědčení z dopingu	Efedrin
Mentheour, Erwann	FRA	1993-1997, přiznání		Cortison, Pot belge, Epo, hgh
Nelissen, Wilfried	BEL	1993 Scheldepreis, duben		Pozitivní kontrola
Volpi, Alberto	ITA	1993 Leeds International Classics, 15.8.	3 měsíce zákaz činnosti, po usvědčení z dopigu, 3000,-SF	HCG (Gonadotropin)
Zülle, Alex*	SUI	1993 Okolo Baskicka	Osvobozen	Salbutamol
Ballerini, Franco*	ITA	1994		Salbutamol
Bugno, Gianni*	ITA	1994 Coppa Agostini	3 měsíce zákaz činnosti	Kofein
Cabello, Francis	ESP	1994 Tour- Mallorca	3 měsíce zákaz činnosti, po usvědčení z dopigu	Nandrolon
Chiotti, Jérôme	FRA	1994, přiznání se v rove 2000	3 měsíce zákaz činnosti, po usvědčení z dopigu, další 3 měsíce, odebrání titulu MS.	EPO, růstové hormony, kortikoidy, Pot belge
Currit, Jean-Christophe	FRA	1994 Paris-Brüssel		Amfetaminy, Pot belge, přiznání se k užívání

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Le Roscout, Christophe	FRA	1994-1995		Amfetaminy
Leblanc, Luc	FRA	1994		EPO, přiznání se k užívání , 2000,
Maduas, Laurent	FRA	1994	1 měsíc zákaz činnosti , po usvědčení z dopingů	Salbutamol
Olano, Abraham	ESP	1994 Okolo Katalánska		Kofein
Velo, Marco	ITA	1994 MS-100km časovka družstev	2 roky zákaz činnosti	HCG (Gonadotropin)
Andreu, Frankie	USA	1995-1999		EPO- přiznání se k užívání (2006)
Bratkowski, Jan	GER	1995 Okolo Saska, 6. etapa	6 měsíců zákaz činnosti, 16.9.-15.3.	Anabolika
Liévin, Gérard*	FRA	1995 Mistrovství Francie		Testosteron
Pantani, Marco*	ITA	1995 Miláno-Turín	2000, 3 měsíce zákaz činnosti, -600 Euro, V roce 2003 po usvědčení z dopingů trest navýšen	Při pádu pevně stanovený hematokrit-60,1, proces kvůli sportovním podvodům
Santuccioni, Carlo Dr.*	ITA	1995	Suspendován itaským cyklistickým svazem	Dopingové aféry
Shawn, Lynch	USA	1995 Leicester	12 měsíců kákaz činnosti	Testosteron
Aldag, Rolf	GER	1996 Tour de france	1996-? , přiznání k užívání EPO,2007	EPO
Aubier, Nicolas	FRA	1996/1997, přiznání		EPO
Ballerini, Franco*	ITA	1996 GP de Wallonie	20 dní zákaz činnosti	Efedrin
Bölts, Udo	GER	1996 Tour de france	1996-? , přiznání k užívání EPO,2007	EPO
Casero, Angel	ESP	1996, 12. května		Nandrolon
Derique, David	FRA	1996 Vendée international classic	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Anabolika,(Nandrolon?)
Desbiens, Laurent	FRA	1996 4 dni v Dünkirchen 1996 Vendée international classic	6 měsíců zákaz činnosti,2000,-SF	Nandrolon Nandrolon
Durand, Jacky	FRA	1996 4 dni v Dünkirchen 1996 Tour de la Cote Picarde	8 měsíců zákaz činnosti	Anabolika Anabolika

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Fontanelli, Fabio	ITA	1996 Amstel Gold Race	6 měsíců zákaz činnosti	Testosteron
Gaumont, Philippe	FRA	1996 Cote picarde 1996 4 dni v Dünkirchen	6 měsíců zákaz činnosti,2000,-SF	Nandrolon Nandrolon
Jaksche, Jörg*	GER	1996 Tour de france	1996-? , přiznání k užívání EPO, 2007	EPO
Kohlhaas, Willi	GER	1996 Coppa de Europa	6 měsíců zákaz činnosti, 1.8-31.1.1997	
Lancien, Frédéric	FRA	1996 Treninková kontrola		Nandrolon
Laurent, Thierry	FRA	1996-1997	2003- odsouzen do vězení	Amfetaminy, Pot belge, EPO, Corticoide
Laveur- Pedoux, Jérôme	FRA	1996-1997	2003- odsouzen do vězení	Amfetaminy, Pot belge, EPO, Corticoide
Paffrath, Jörg	GER	1996 Mistrovství Německa, přiznání se	Doživotní zákaz činnosti	Pozitivní kontrola
Pontier, Frédéric	FRA	1996, přiznání se v roce 1998		EPO
Riis, Bjern	DEN	1996 Tour de france	1996-? , přiznání k užívání EPO,2007	EPO
Zabel, EriK	GER	1996 Tour de france	1996-? , přiznání k užívání EPO,2007	EPO
Abdoudjaparov, Djamolidine	UBK	1997: Trois jours de la Panne, Grand prix Rennes, Cote Picarde, 4 jours de Dunkerque, Dauphine Libéré, 1997 Tour de France 2. etape, 11.7.	6 měsíců zákaz činnosti, následně, 1 rok zákaz činnosti, 12.7. 1997-11.7. 1998,	Bromantan (stimulační látky, látka která zakrývá užívání testosteronu) Clenbuterol
Brochard, Laurent*	FRA	1997 Vuelta a MS	Osvobozen	V roce 2000 se přiznává k užívání Lidocain, EPO, HGH
Cavallini, Franco	FRA	1997, přiznání		Genadropin
Feretti, Giancarlo*	ITA	1997 Giro d'Italia	1 měsíc zákaz činnosti	podvádění při dopingové kontrole
Fois, Valentino*	ITA	1997 Tour de Suisse 1997 Okolo Polska	Za oba případy-12 měsíců zákaz činnosti	Testosteron
Kappes, Andreas	GER	1997 Mistrovství Německa	3 měsíce zákaz činnosti	Amfetaminy

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Lignel, Gino	BEL	1997	3 roky vězení	Obchodování s amfetaminy
Skelde, Michael	DEN	1997 Okolo Dánska	2 roky zákaz činnosti	Testosteron
Windels, David	BEL	1997	4 krát u soudního líčení	Obchodování s amfetaminy, přiznání se
Addis, Giorgio	ITA	1998 (?)	9 měsíců vězení, výrok soudu v Brescii, 1.10.2004	Obstarávání dopingu
Bartolami, Gianluca*	ITA	1998 přiznání v procesu Dr. Ferrari		EPO
Bouvard, Gilles	FRA	1998 Festina-aféra, přiznání		EPO
Brochard, Laurent*	FRA	1998 Festina-aféra, přiznání	6 měsíců zákaz činnosti	EPO
Casagrande, Francesco	ITA	1998 Tour de Lombardie a Giro del Trentino	6 měsíců zákaz činnosti	Testosteron
Chabiron, Joël	FRA	1998 Festina-aféra	Proces v Lille 2000: 5 měsíců vězení po usvědčení	Tiskový mluvčí Festiny
D'Hont, Jeff*	BEL	1998 Festina-aféra	Proces v Lille, prosinec 2000: 9 měsíců vězení po usvědčení	Obstarávání dopingových látek
Dalgaard, Brian	DEN	1998-2000, přiznání se k dopingu		
Dalibot, Jean-Marie	FRA	1998 Festina-aféra	Proces v Lille, prosinec 2000: 5 měsíců vězení po usvědčení	Týmový pomocník, obstarávání dopingových látek
Dubreuil, Michel	FRA	1998 proces	Souzen	Ilegální dovoz amfetaminu
Dufaux, Laurent	SUI	1998 Tour de France, Festina-aféra	6 měsíců zákaz činnosti, 3000,-SF	EPO, přiznání se k užívání
Gavazzi, Pierino	ITA	1998 (?)	6 měsíců vězení, výslech. Výrok soudu: 60 dní vězení	Nezákonně lékařem a lékárníkem, obstarávání dopingu
Grousselle, Sébastien	FRA	1998, 10.1.	Smrt v průběhu kritéria	Kortikosteroidy
Hamburger, Bo*	DEN	1998, přiznání se		Ventoline, Pulmicort
Hervé, Pascal*	FRA	1998 Festina-aféra, přiznání se v roce 2000	2 měsíce zákaz činnosti	Amfetaminy, Kortison, EPO, přiznání o užívání

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Magnien, Emmanuel*	FRA	1998, krevní zkouška		Kofein, Kortikoidy, Amfetaminy
		1998, Tour de France	6 měsíců zákaz činnosti	EPO
Mason, Rodolfo	ITA	1998 Settimana Bergamasca	6 měsíců zákaz činnosti	Norandrosteron
Massi, Rodolfo	ITA	1998 Tour de France	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Zadržen za uschovávání kortison-látek
Meier, Armin	SUI	1998 Festina-aféra, přiznání se	6 měsíců zákaz činnosti, 3000,-SF	EPO, růstové hormony, amfetaminy
Moreau, Christophe	FRA	1998 Critérium International 1998 Tour de France	6 měsíců zákaz činnosti	Anabolika, EPO, Amfetaminy Prokázání o užívání, přiznání se.
Paniez, Pascal	FRA	1998, proces	Souzen	Ilegální dovoz amfetaminu
Paranier, Christine	FRA	1998 Festina-aféra	Proces v Lille, prosinec 2000: 30.000,-FF	Lékárnice, dodávání Kortikosteroidů Voetovi
Paranier, Eric	FRA	1998 Festina-aféra	Proces v Lille, prosinec 2000: 10.000,-FF	Lékárník, dodávání Kortikosteroidů Voetovi
Rous, Didier	FRA	1998 Festina-aféra, přiznání se	6 měsíců zákaz činnosti	
Roussel, Bruno	FRA	1998 Festina-aféra	12.1998: FFC suspenduje Rousse na 5let. Proces v Lille, prosinec 2000: usvědčen, 1rok vězení, peněžní pokuta 50.000,-FF	Sportovní vedoucí Festiny, přiznává letité užívání dopingu
Ryckaert, Eric Dr.	BEL	1998 Festina-aféra, přiznání se	2000 Soudní líčení v Gentu: 15. 000,-Euro pokuta, k napomáhání a usvědčení. Umírá před ukončením soudního líčení	Obstarávání dopingových látek (hGH, EPO) pro tým Festina.
Simeoni, Filippo*	ITA	1998 přiznání se		EPO
Stephens, Neil	AUS	1998 Festina-aféra, přiznání se	Žádné sankce	EPO

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Terrados, Nicolas Dr.	ESP	1998 Festina-aféra	Proces v Lille 12. 2000: 10 000,-FF	Týmový lékař-ONCE, Přechovávání dopingových látek, Hraniční kontrola
Triebel, Pascal	LUX	1998 Mistrovství Lucemburska	Deklasifikace	Pozitivní kontrola
Van Bosche, Alain	BEL	1998, přiznání		Zakázaná látka
Voet, Willy	BEL	1998, celní prohlídka, začíná aféra-Festina, přiznání se u soudu.	12.1998, FFC suspenduje Voeta na 3 roky, Proces v Lille: 10 měsíců vězení, usvědčení. Peněžní trest: 30.000,-SF	Masér Festiny, uschovávání a obstarávání dopingových látek
Virenque, Richard	FRA/SUI	1998 Festina-proces, přiznání se v roce 2000	9 měsíců zákaz činnosti, 4000,-SF, později je mu trest redukován na dva a půl měsíce.	EPO, ACTH, růstové hormony, Kortison
Wolf, Carsten	GER	1998, šestidenní v Grenoblu, 29.10-3.11.	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Nandrolon
Zülle, Alex*	SUI	1998 Festina-aféra, přiznání se	6 měsíců zákaz činnosti, 3000,-SF	EPO, amfetaminy
Beltran, Manuel	ESP	1999 Tour de France 1999 Tour de France	Tresty není už možné udělit	Kortikosteroidy mohl Beltrán stejně jako Armstrong, Hamburger a Castelblanco užívat, dodali lékařský atest Dodatečné analýzy B vzorku na EPO z roku 1998, 1999 uvědují z užívání: Castelblanca, Beltrána, Hamburgera, Armstronga
Bugno, Gianni*	ITA	1999	2002 usvědčen a odsouzen do vězení-6 měsíců, peněžní pokuta- 4957,87 EURO	Uschovávání, prodávání amfetaminů

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Castelblanco, José*	COL	1999 Tour de France 1999 Tour de France	 Tresty není už možné udělit	Kortikosteroidy mohl Castelblanco stejně jako Armstrong, Hamburger a Beltrán užívat, dodali lékařský atest Dodatečné analýzy B vzorku na EPO z roku 1998, 1999 uvědčují z užívání: Castelblanca, Beltrána, Hamburgera, Armstronga
Dierckxsens, Ludo	BEL	1999 Okolo Německa	6 měsíců zákaz činnosti	Synacthen (ACTH)
Edwards, Gary	GBR	1999, září, MS-Manchester	Doživotní zákaz činnosti v cyklistice	Hydroxystanozolol-3 (Stanozol, anabolika)3. pozitivní test od roku 1998
Gaumont, Philippe*	FRA	1999		2 pozitivní test, amfetaminy
Hamburger, BO*	DEN	1999 Tour de France 1999 Tour de France	 Tresty není už možné udělit	Kortikosteroidy mohl Hamburger stejně jako Armstrong, Castelblanco a Beltrán užívat, dodali lékařský atest Dodatečné analýzy B vzorku na EPO z roku 1998, 1999 uvědčují z užívání: Castelblanca, Beltrána, Hamburgera, Armstronga
Henn, Christian	GER	1999, tréninková kontrola	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Testosteron
Kamiyama, Yuichiro	JAP	1999 Asijský šampionát	1 měsíc zákaz činnosti	Efedrin
Liévin, Gérard	FRA	1999 Gueugnon		Amfetaminy
Lino, Pascal*	FRA	1999	BigMat Auber 93, tým Lina, uděluje závodníkovi zákaz činnosti na dva měsíce	Pokus užít kortison, proti vůli týmu
Lyman, Erik	CAN	1999	4 roky zákaz činnosti	Anabolika
Moeller, Claus-Michael	DEN	1999 Okolo Murcie	2 roky zákaz činnosti	Testosteron
Roessems, Bert	BEL	1999 MS-časovka	4 měsíce zákaz činnosti	Nandrolon

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Rooks, Steven	NL	1999, přiznání		Testosteron, kortison
Ziliute, Diana	LIT	1999 Tour de France-žen	varování	Kofein
Béon, Patrick*	FRA	2000, přiznání	6 měsíců vězení-v průběhu soudního přelíčení. 2 roky vězení- po usvědčení	Dealer-Pot néerlandais
Chausse, Vincent	FRA	2000, přiznání		EPO, kortison, testosteron
Collinelli, Andrea	ITA	2000, Mistrovství Itálie na dráze, červenec	10 měsíců zákaz činnosti	Lidocain, Phentermin-anabolika?
Commesso, Salvatore	ITA	2000	2 měsíce zákaz činnosti	Uschovávání zakázaných látek
Gonzales de Galdeano, A.	ESP	2000 Grand Prix de Llodio	6 měsíců zákaz činnosti	Nandrolon
Hruška, Jan	CZE	2000 Grand Prix de Llodio	6 měsíců zákaz činnosti	Nandrolon
Magnien, Emmanuel*	FRA	2000 Tour de France, 16.etapa	3 měsíce zákaz činnosti, plus další 3 měsíce po usvědčení	Kenacort 80 (kortikoid)
Marques, Gaëtan	FRA	2000 Coupe de France des Clubs	9 měsíců zákaz činnosti, z toho 6 měsíců na usvědčení	Kenacort retard 40 (Kortikosteroid)
Mattan, Nico	FRA	2000, tréninkové soustředění	4 měsíce zákaz činnosti	Heptaminol (látka používaná při chřipce)
Morel, Christophe	FRA	2000, proces	Po soudním přelíčení: 6 měsíců vězení	Kortikoidy, Pot belge, EPO
Moucheraud, Maurice	FRA	2000, přiznání se v procesu Festina		
Summer, Jochen	AUT	2000, mezinárodní závod	3 měsíce zákaz činnosti	Phentermin
Szonn, Heiko	GER	2000, Závod Míru, 5. etapa	1 měsíc zákaz činnosti, 2000,-SF	Efedrin
Thomas, Tammy*	USA	2000	1 rok zákaz činnosti	Testosteron
Thueux, Didier	FRA	2000 Abbéville, Proces	Odsouzen	Obchodování se zakázanými látkami.
Axelson, Nicklas	SWE	2001 MS-Portugalsko	4 roky zákaz činnosti	EPO
Barbero, Sergio	ITA	2001 Tou de Romandie	6 měsíční zákaz činnosti	EPO
Blackwelder, Brooke	USA	2001 Women´s Challenge in Burley, Idaho 17.6.	8 měsíční zákaz činnosti, od 17.5. 2002	19-Norandro-steron

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Brignoli, Ermanno	ITA	2001, razie Giro D'Italia	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF, 24.10. 2005 byl vynesena rozsudek	Inzulín, růstové hormony, 2002-přiznání se.
Davidenko, Vasilli	RUS	2001 Austin Kriterium, 7.4.	2 měsíce zákaz činnosti	19-Morandrosteron
De Paoli, Daniele*	ITA	2001 Giro di Italia, dopingová razie	6 měsíců zákaz činnosti	Přechovávání růstových hormonů, inzulínu
Del Olmo Zendegi, Txema	ESP	2001 Tour de France, 1. etapa	1 rok zákaz činnosti, 17.3. 2003, možný návrat	EPO
Di Grande, Giuseppe	ITA	2001 Giro d'Italia, dopingová-razie	6 měsíců zákaz činnosti. Peněžní trest-12.000Euro a pro CONI-10.000euro, to byl výrok soudu	Přechovávání růstových hormonů, inzulínu
Duane, Dickey	USA	2001 Okolo Guatalami, říjen	1 rok zákaz činnosti	Phentermin, Boldenon, Nandrolon
Elli, Alberto	ITA	2001 Giro D'Italia, dopingová razie 6.6.	6 měsíců zákaz činnosti,dále 6 měsíců vězení při vyšetřování.Výrok soudu: 12.000 Euro peněžní pokuta a pro CONI-10.000 Euro	Přechovávání použitých injekcí s růstovými hormony a inzulínem
Friigo	ITA	2001 Giro d'Italia, dopingová razie 6.6.	6 měsíců zákaz činnosti,dále 6 měsíců vězení při vyšetřování.Výrok soudu: 12.000 Euro peněžní pokuta a pro CONI-10.000 Euro	Přechovávání zakazovaných látek, policie našla EPO a Androderm (testosteron) Policejní výslech 12.6.2001
Flust, Guido	GER	2001 šestidenní - závod-Stuttgart	Diskvalifikace, 2000,-SF	Kofein
Gotti, Ivan*	ITA	2001	Při usvědčení 5 měsíců ve vězení	Přechovával dopingové látky
Guzman, Jose	USA	2001	3 měsíce zákaz činnosti	Efedrin
Hanson, Annette	USA	2001	1 měsíc zákaz činnosti	Efedrin
Hervé, Pascal*	FRA	2001 Giro d'Italia	Ukončil svoji profesionální kariéru.	EPO
Kiritschenko, Marco	GER	2001 Okolo Thüringenu	6 měsíců zákaz činnosti, 500,-SF	

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Klaassen van Orschot, David	USA	2001 National Championship Series, Finals, Mount Snow, VT.,19.8.	Varování	Pseudoefedrin (18 let)
Leoni, Endrio	ITA	2001 Giro d'Italia, dopingová razie,6.6.	6 měsíců zákaz činnosti	Přechovávání růstových hormonů a Inzulínu
Magnani, Marco	ITA	2001 Giro d'Italia, dopingová razie,6.6.	6 měsíců zákaz činnosti	Přechovávání zakázaných látek
Meier, Roland	SUI	2001 Flèche Wallone	8 měsíců zákaz činnosti	EPO
Missaglia, Gabriele	ITA	2001 Giro d'Italia, dopingová razie,6.6.	8 měsíců zákaz činnosti	Přechovávání zakázaných látek
Mondini, Giampaolo	ITA	2001 Giro d'Italia, dopingová razie,6.6.	9 měsíců zákaz činnosti	Přechovávání EPO, růstových hormonů
O'Bee, Kirk	USA	2001 Mistrovství-Filadelfie, USA	1 rok zákaz činnosti	Testosteron
Pantani, Marco*	ITA	2001 Giro d'Italia, dopingová razie,6.6.	8 měsíců zákaz činnosti, finanční pokuta: 3000,-SF pokuta pro tým: 5000,-SF, trest zredukován na 6 měsíců	Nalezena inzulínová injekce
Perez, Jairo	COL	2001 Doble Copacabana, listopad	Odebrání vítězství	Kokain
Ravaleu, Stéphane	FRA	2001 Thuit-Signol, 15.7.	1 rok zákaz činnosti	Amfetaminy
Romano, Domenico	ITA	2001 Giro d'Italia, dopingová razie,6.6.	Při výsledku/usvědčení: 5měsíců a 20 dní ve vězení, 24.10. 2005, vynesena rozsudek	NESP, Inzulín, růstové hormony, příznán í se v květnu 2002
Rütimann, Stefan*	SUI	2001 Okolo Heningské věže, 1.5.	6 měsíců zákaz činnosti	Norandrosterone
Sherman, Graham	AUS	2001 červen	2 roky zákaz činnosti	Testosteron
Siboni, Filippo*	ITA	2001 Giro d'Italia, dopingová razie,6.6.	8 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Přechovávání ilegálních látek
Simeoni, Filippo*	ITA	2001 Giro d'Italia	3 měsíce zákaz činnosti	Testosteron, růstové hormony, Inzulín
Strahurskaia, Zinaida*	BLR	2001 Giro d'Italia, femminile	4 měsíce zákaz činnosti, 1000,-SF	Fintermine (diuretikum)
Wohlsland, Andreas	GER	2001 Vuelta Cyclista a Tenerife	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Bichot, Freddy	FRA	2002 Mistrovství Francie	6 měsíců zákaz činnosti	Kortikoidy
Boyer, Philippe*	FRA	2002, proces Reims	1 rok zadržování, následně 1 rok vězení.	Přechovávání a obchodování s Pot belge, (koktejl)
Brouzes, Niels	FRA	2002 Tour de Normandie, březen	1 rok zákaz činnosti, 500,-SF	Testosteron
Buxhofer, Matthias	AUT	2002 Okolo Dánska	18 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Norandrosteron
Cegarra, Jose Cayetano Julia	ESP	2002 Tour de l'Avenir a Tour de France	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Kortikosteroidy
Conti, Roberto	ITA	2002 Giro d'Italia	6 měsíců zákaz činnosti	Přechovávání: NESP, hašiš, kofein
Cornelissen, Björn	NL	2002 Start Guldensporentweed-daagse	6 měsíců zákaz činnosti	Vysoký hematokrit, v proti analýze nalezen Nandrolon
De Paiva Freitas, Cássio	BRA	2002 Volta Ciclistica da Santa Catarina, září	2 roky zákaz činnosti	Anabolika
De Paoli, Daniele*	ITA	2002 Tour de Suisse	3 roky zákaz činnosti do konce roku 2005, končí s cyklistikou	Zakázané látky v autě
Ficek, Krysztof	POL	2002 zadržen po výsledku Edithy Rumšas	12 měsíců vězení	Lékař, předepsání dopingových léků pro R. Rumšase
Fois, Valentino*	ITA	2002 Okolo Rakouska	3 roky zákaz činnosti, 8000,-SF	Nandrolon
Fullard, Jaques	RSA	2002 Tour de Langkawi 2002 Giro del Capo	1 rok zákaz činnosti, 2000,-SF	Nedostavení se na dopingový test
Garzelli, Stefano	ITA/SUI	2002 Giro d'Italia, 2. etapa	2 roky zákaz činnosti, 27.7. 2002-26.7.2004, pěnížní pokuta: 100.000,-SF -z toho kauce 50.000 SF, mohl zůstat na svobodě při šetření.	Probenicid (Diuretikum)
Gonzales De Galdeano, I.	ESP	2002 Tour de France, více testů	4.3.-10.3., 6 měsíců zákaz činnosti ve Francii	Salbutanol
Kaspret, Arno	AUT	2002	2 roky zákaz činnosti	Efedrin, Methandienon

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Kroh, Manfred	GER	2002 Copa de Europa de Masters	3 měsíce zákaz činnosti, 29.1.-30.4.	Efedrin
Lapage, Lorenzo	BEL	2002, šestidenní v Gentu, 22.11.	Diskvalifikace	Efedrin
Manzano, Ruano, Jesus	ESP	2002, Tour de France, 2002, Okolo Portugalska, přiznání se v roce 2003		Krevní-transfúze, synt.hemoglobin, Actovegin, HGH, Kortison, Anabolika
Mccann, David	IRL	2002 Okolo Rakouska	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Norandrosteron
Miller, Joseph	USA	2002	3 měsíce zákaz činnosti	Nedostavení se na dopingový test
Misiaki, Jéferson	BRA	2002 Volta do Rio, duben		Stimulanční látky
		2002 Volta Ciclistica de Santa Catarina	4 roky zákaz činnosti	Anabolika
Moninger, Scott	USA	2002 Saturn Cycling Classic, 8.8.	1 rok zákaz činnosti, 700,-SF	19-Norandrosterone
Morel, Hennie	USA	2002 Ronde van ZuidOost-Vlaanderen, srpen	7 měsíců zákaz činnosti	
Nudl, Richard	AUT	2002 Okolo Slovenska	2 roky zákaz činnosti, 500,-SF	
Ongarato, Alberto	ITA	2002 Giro d'Italia	6 měsíců zákaz činnosti	Přechovávání: NESP, hašiš, kofein
Pafadman	Burk. Faso	2002 Tour de Faso, 9.11.	2 roky zákaz činnosti	Růstové hormony
Pinla, Juan	USA	2002 First Union Invitational in Lancaster, Pennsylvania, 4.6.	2 roky zákaz činnosti	19-Norandrosterone 19-Noretiocholanolon
Portela, Evandro	SPA	2002 Volta Ciclistica de Santa Catarina, září	2 roky zákaz činnosti	Anabolikum
Rogelin, Daniel	BRA	2002 Volta do Rio Janeiro, červenec	2 roky zákaz činnosti	Anabolikum

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Roux, Laurent	FRA	2002 Flèche Wallonne 2002 UCI-tréninková kontrola, 27.4.	6 měsíců zákaz činnosti 8.10. 2002 , osvobozen (FFC), UCI, CAS, v listopadu, obvinění-4 roky zákaz činnosti, 4000,-SF	Amfetaminy Stimulační látky
Rumšas, Raimondas*	LIT	2002 Jeho žena zadržena na hranicích, 28.7.	4 měsíce ve vězení-vyšetřování, 21.1. 2006	37 rozdílných zakázaných látek, kiko jiné HGH, EPO
Rütimann, Stefan*	SUI	2002 Tour de Romandie	4 roky zákaz činnosti	Testosteron
Sakirov, Faat	RUS	2002 Giro d'Italia	1 rok zákaz činnosti	Aranesp
Schnorf, Faat	SUI	2002 Grand Prix de Lausanne, 8.9.	2 roky zákaz činnosti, od 28.1. 2003	Anabolika
Seabra, Renato	BRA	2002 Volta Ciclistica de Santa Catarina	2 roky zákaz činnosti	Anabolaka
Sgambelluri, Roberto	ITA	2002 Giro del Trentino	6 měsíců zákaz činnosti, uděluje, 3000,-SF	NESP
Thomas, Tammy*	USA	2002, 14.3. tréninková kontrola	Doživotní zákaz činnosti, prosinec 2006, soudně stíhaná za křivou výpověď	Norbolethone
Ullrich, Jan*	GER	2002, tréninková kontrola, Bad Wiessee	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Amfetamin, extáze
Van Dooren, Bas	NL	2002 MS-MTB, Kaprun,	18 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF, končí s cyklistikou	EPO
Vandenbrouke, Frank	BEL	2002, domácí razie, únor,	6 měsíců zákaz činnosti, 1.9.-28.2. 2003, soudní přelíčení končí v roce 2006	Přechovávání ilegálních produktů: EPO (Aranesp, Neorecormon), testosteron, morfiny, Klenbuterol, Aranesp, maskovací látky, amfetaminy, růstové hormony
Vanhulst, Edouard	BEL	2002	6 měsíců zadržován v cele, usvědčován.	Obchod s amfetaminy

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Varriale, Antonio	ITA	2002 květen, přiznání		Zadržen drogovou-policií, podezření z obchodu s dopingovými látkami.
Walker, Sandra	SUI	2002, tréninková kontrola, 9.12.	6 měsíců zákaz činnosti	Kokain-metabolity
Wegmann, Chrisrian	GER	2002 Okolo Hessenska, 3.etapa	Varování, 2000,-SF	Kofein
Armengol Bernabeu, David	POR	2003 Paris-Nica	1 rok zákaz činnosti, 2300,-SF	Betametason (Kortokoid)
Bergmann, Reto	SUI	2003, tréninkové soustředění týmu Phonak	zákaz činnosti na dva roky, 2000,-SF	Andriol
Bartolami, Gianluca*	ITA	2003 3 Dni okolo Panne, 2.4.	6 měsíců zákaz činnosti, 30.4.-29.10., 2003	Kortison,
Caruso, Giampaolo	ITA	2003 Tour Down Under	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Nandrolon
Cassani, Enrico	ITA	2003 Tireno-Adriatico a Milan-San Remo	Diskvalifikace v obou závodech, 1 rok zákaz činnosti, 2000,-SF a výpověď od týmu.	né negativní, ale pozitivní test na EPO (!)
De Canio, Matt	USA	2003, květen	2 roky zákaz činnosti	EPO, testosteron
De Clercq, Mario	BEL	2003/2004	2 roky zákaz činnosti	Landuyt/Museeuw aféra, nacházejí se stopy po užívání růstových hormonů, Aranesp
Di Falco, Vincenzo	ITA	2003 Settimana Lombarda, 17.4.	12 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	NESP
Di Francesco Gabriele	ITA	2003 Tireno Adriatico	12 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	"violation of the UCI doping rules"
Faruhn, Samuel	GER	2003 Circuito Montanes Santander el Astillero,18.6.	400,-SF	neuvedený medikament na dopingovém formuláři
Forde, Barry	Barbados	2003 World Track Champ. And Pan-American Games 2005 6 dní v Grenoblu, 28.10.	Varování 26 měsíců zákaz činnosti, uděluje CAS	Efedrin Testosteron
French, Mark	AUS	2003, prosinec	1000,-A\$, doživotní zákaz účasti na olympijských hrách	Dopingové-přenašeče

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Frey, Chesen	USA	2003 American Velodrome Challenge, Colorado Springs, červen	2 roky zákaz činnosti	Testosteron
Henderickx, Nico	BEL	2003 Elite W/C in Gavere-Asper, červenec 2003/2004 policejní vyšetřování	6 měsíců zákaz činnosti, do 14.4. 2004 22 měsíců zákaz činnosti, 2500,-SF, říjen 2004	Pozitivní nález? Nepřímé důkazy
Houseman, Gary	USA	2003 Světový pohár-sjezd, Grouse Mountain, CAN	1 rok zákaz činnosti, 2000,-SF	Tetrahydrocannabinol (THC)
Kintana Zarate, Aitor	ESP	2003 Okolo Katalanska	18 měsíců zákaz činnosti	EPO
Kofler, Patrick	AUT	2003 Tour of Slovenia	2 roky zákaz činnosti, 2000,-SF	EPO
KOOB, Markus	GER	2003 Okolo Hesenska, 5. etapa	9 měsíců zákaz činnosti	Amfetaminy
Krause, Kathi	USA	2003 West Dover, 22.6.	1 rok zákaz činnosti	Kanabis (Tetrahydrocannabinolacid (THC))
Lavarinhas, Rui	POR	2003 Paris-Nizza, 14.3.	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Kortikoidy
Loddo, Alberto	ITA	2003 Volta ao Algarve	1 měsíc zákaz činnosti, 2000,-SF	Kofein
Magnin, Eric	FRA	2003, přiznání	Proces v Perpignan: 15 měsíců vězení	Prodejce dopingu od r. 1994
Meteos Perez, Rafael	ESP	2003 GP Pino Cerami, 10.4.	6 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	Kortikosteroidy
Murphy, Conor	IRE	2003 Tour of Ulster, 5.4.	2 měsíce zákaz činnosti	Pseudoefedrin
Museeuw, Johan	BEL	2003/2004, policejní vyšetřování	2 roky zákaz činnosti, 10 000,-SF	Nepřímé důkazy
Neben, Amber	USA	2003 Montreal-World-Cup, závod,31.5.	6 měsíců zákaz činnosti, 13.7.	19-Norandrosteron (nandrolon)
Peers, Chris	BEL	2003/2004, policejní vyšetřování	2 roky zákaz činnosti, 10 000,-SF	Nepřímé důkazy
Penney, Oliver	BEL	2003/2004 policejní vyšetřování	15 měsíců zákaz, 1000,-SF	EPO, přiznání
Perez Meteos, Rafael	ESP	2003 GP Pino Cerami	6 měsíců zákaz činnosti	Kortikosteroidy

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Perez Sanchez, Francisco	ESP	2003 Tour de Romandie	18 měsíců zákaz činnosti, 2000,-SF	2 pozitivní EPO testy
Planckaert, Jo	BEL	2003/2004, policejní vyšetřování	2 roky zákaz činnosti, 10 000,-SF	Nepřímé důkazy
Quadranti, Antonio	ITA	2003, závod v Brescii	1 rok zákaz činnosti	EPO
Ribeiro, Basil	POR	2003	1 rok zákaz činnosti, jako týmový lékař	Předepisování Betametasonu (kortikosteroid)
Ros, Andrea	SUI	2003 Mistrovství Švýcarska v časovce Bätterkinden 13.7.	Zákaz činnosti na dva a půl roku, 500,-SF	Nandrolon
Rucker, Stefan	AUT	2003 GP Horního Rakouska, U23	6 měsíců zákaz činnosti, 1000,-SF	Efedrin
Rumšas, Raimondas*	LIT	2003 Giro d'Italia, 6. etapa	1 rok zákaz činnosti, 2000,-SF	EPO
Santuccioni, Carlo Dr.*	ITA	2003	Ztáta a probace	Dopingová aféra
Sassone, Robert*	FRA	2003 6 dní u Noumea, 2.12.	2 roky zákaz činnosti	Kortikosteroidy
Sbeih, Adham	USA	2003 USCF Elite Track Nationalsn Trexlertown Pennsylvania 26.8.	2 roky zákaz činnosti, od 18.5. 2003	Odmítnutí kontroly
Sickmüller, Johannes	GER	2003 Mistrovství Německa, Quefeldein v Kleinmachov	2 roky zákaz činnosti, 300,- Euro	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Sievers, Holger	GER	2003, tréninková kontrola	7 měsíců zákaz činnosti, 3000,-SF	EPO
Sörensen, Karina	DEN	2003 Redlands Bicycle Classic (USA), 27.3.	1 měsíc zákaz činnosti, 500,-SF	Efedrin
Steinweg, Stefan	GER	2003, celní kontrola, odlet do Austrálie, 12.2.	2 roky zákaz činnosti, 2000,-SF	přechovávání růstových hormonů a uspávací prostředky
Testi, Fabio	ITA	2003 Giro de Veneto, srpen	2 roky zákaz činnosti, 2000,-SF	EPO a Aminoglutetimid (anti-estrogen)
Tomasina, Philippe	ITA	2003	Proces v Rennes: 8 měsíců vězení a 22 měsíců podmíněčně	Obchodník s dopingem
Vanzquez Iglesias, Angel	ITA	2003 Circuito Montañas, 22.6.	2 roky zákaz činnosti	EPO

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Wilson, Robert	AUS	2003, tréninková kontrola	zanechává cyklistiky, přelíčení zastaveno	EPO, nápadné krevní hodnoty, EPO-test
Aberg, Thomas	SWE	2004 Mistrovství Světa-veteránů	Trest upraven z dvou let na roční, od 5.10. 2004-5.10.2005	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Ajcu Velasquez, Lizandro	GUA	2004 Vuelta a Guatemala, 31.10. a 1.11.	2 roky zákaz činnosti, 1000,-SF	EPO a Betamethason (kortikosteroid)
Berden, Ben	BEL	2004 Essen (Bel), 8.12.	15 měsíců zákaz činnosti, zákaz byl prodloužen	EPO
Bergman, Adam	USA	2004, tréninková kontrola	2 roky zákaz činnosti	EPO
Bootes, Wade	AUS	2004 Mont Sainte Anne, SP v horkých kolech	6 měsíců zákaz činnosti	Stimulační látky
Broco, Hermani	POR	2004 GP Mitsubischi, duben	2000,-SF	Kortikosteroidy
Bruylandts, Dave	BEL	2004, tréninková kontrola	18 měsíců zákaz činnosti, 10 000,-SF	EPO
Calanche, David	GUA	2004 Vuelta a Guatemala, 31.10. a 1.11.	2 roky zákaz činnosti	EPO
Camenzind, Oscar	SUI	2004, tréninková kontrola, 22.7.	2 roky zákaz činnosti, 10000,-SF V prosinci 2006 zanechává cyklistiky, 500,-SF za odhalení dodavatele EPO	EPO
Castelblanco, José*	COL	2004 Okolo Kolumbie	6 měsíců zákaz činnosti	Testosteron
Clain, Médéric	FRA	2004 policejní vyšetřování, 1.4.	Na 7 měsíců odebrání licence, předvolán k soudu	Skupování a převoz růstových hormonu
Colomer, Oriol	ESP	2004 Area Metropolitana, 21.8.	Peněžní pokuta: 601,- EURO	Triamcinolon acetonid
D'Antoni, Joseph	USA	2004 Bahn WC Quali. Cooper City, 26.2.	2 roky zákaz činnosti	EPO
Dajka, Jobie	AUS	2004	6 měsíců zákaz činnosti	křivá výpověď
Del Bosco, Chris	USA	2004 NC Mammoth Mountain, California, 26.9.	Verwarnung	Tetrahydrocannabinol (THC)
Demanov, Juri	RUS	2004 Mistrovství Světa- veteránů, Rakousko, 25.8.	1 rok zákaz činnosti	hCG
Dreyer, Randy	USA	2004 USCF/USPRO, mistrovství v kritériu	2 roky zákaz činnosti	Fentermin (Phentermin)

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Fernandez Olivera, Luis	ESP	2004 Bira- závod, 1.7.	601,-EURO	Triamcinolon acetonid (kortikosteroid)
Fuentes, Dave	USA	2004 Redland Classics, 25.3.	2 roky zákaz činnosti	Oxymetholon (anabolikum)
Garcia Estevez, Victor	ESP	2004 Vuelta Ciclistica a Leon, 5-7.8	601,-EURO	Triamcinolon acetonid (kortikosteroid)
Gaumont, Philippe*	FRA	2004, přiznání		EPO
Gavazzi, Mattia	ITA	2004 Trofeo Papá Cervi di Gattatico, 1.5.	14 měsíční zákaz činnosti a rehabilitační program	Kokain
Green, Roland	CAN	2004 SP v MTB, Houffalize, květen	6 měsíční zákaz činnosti	Prednisolon (kortikosteroid)
Hamilton, Tyler	USA	2004 olympijské hry v Aténách, časovka, 19.8. 2004 Vuelta a España, časovka, 11.9.	B-zkouška nejde z analyzovat, přelíčení zastaveno 2 roky zákaz činnosti	Krevní doping, cizí krev
Hedwig, Frank	GER	2004 Mistrovství Německa-Downhill	6 měsíců zákaz činnosti	THC-COOH (Kanabis-metabolit)
Jeanson, Genévieve*	CAN/USA	2004 (Belgien), 21.4.	Varování 500,-SF	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Jocholá Cancax, Abel	GUA	2004 Vuelta a Guatemala, 1.11.	Doživotní zákaz	Metabolit chlortestosteronu
Köhler, Patrick	GER	2004 Okolo Hessenska, 5.9.	6 měsíců zákaz činnosti, 1.1. 2005-1.7. 2005	Betamethason
Linares, Tony	VEN	2004 Vuelta a Guadalupe	4 roky zákaz činnosti	Přechovávání EPO a jiných drog
Lopez, Jesué	COL	2004 Vuelta a Guatemala	Doživotní zákaz	EPO, testosteron
Lozano Montero, Roberto	ESP	2004 Tour of Japan, 29./30.5.	2 roky zákaz činnosti, 2000,-SF	hCG
Martinez Fernandez, Victoriano	POR	2004 Troféu Joaquim Agostinho, 10.7.	6 měsíční zákaz činnosti, od 1.2. 2005-31.7.2005	Triamcinolon acetonid (Kortikosteroid)
Martins, Joao Manuel	POR	2004 ME	2 roky zákaz činnosti, 24.9. 2004- 24.9. 2005	Triamcinolon acetonid (Kortikosteroid)
Meirhaeghe, Filip	BEL	2004, tréninková kontrola, provádí WADA	15 měsíců zákaz činnosti, 5000,-SF	EPO

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Millar, David	GBR	2004, domácí prohlídka-v rámci aféry Cofidis	2 roky zákaz činnosti, 2000,-SF, odejmutí titulu Mistra světa MS 2003, diskvalifikace v Dauphiné Libéré	Našli se prázdné EPO ampule, přiznání se k užívání EPO v letech 2001 a 2003
Morais Lebozo, Moises Alfredo	ESP	2004 Circuito Montañaes, 21.6.	601,- EURO	Triamcinolon acetonid (Glukokortikosteroid)
Munoz Fernandez, Federico	COL	2004 Vuelta a Guatemala, 27.10.	2 roky zákaz činnosti	EPO
Murillo Aguirre, José Reinaldo	ESA	2004 Vuelta a Guatemala, 27.10.	roky zákaz činnosti, 1000,-SF	EPO
Nielsen, Philip-Nicolas	DEN	2004 Junior Tour de Lorraine, 29.5.	Varování, 50,-SF	Prednisolon a Metaboliten
Peden, Anthony	NZ	2004, tréninková kontrola, 9.8.	Vyloučení z olympijského družstva pro Atény	Glukokortikosteroid (Triamcinolon acetonid)
Pereira Azevedo, Alice	POR	2004, tréninková kontrola, 25.6.	3 měsíční zákaz činnosti	Efedrin
Perkins, Shane	AUS	2004 MS- Junioru na dráze (USA)	6 měsíců	Metamfetamin
Pfannberger, Christian	AUT	2004 Mistrovství Rakouska, 27.6.	2 roky zákaz činnosti	Testosteron
Poitschke, Enrico	GER	2004 Okolo Hesenska, 1.9.	Varování a časový hendikep v etapě 1%	Betamethason (kortikosteroid)
Puiggros Miranda, Janet	ESP	2004 Mistrovství Španělska-MTB, 17.7.	Vyloučení z olympijského družstva	EPO
Ramirez Rodriguez, Isaac	VEN	2004 Vuelta Tachira, 21.1.	6 měsíců zákaz činnosti	
Redwood, Chelsea	USA	2004 U.S. MTB NC Mammoth Mountain Calif.	2 roky zákaz činnosti	Fentermin (Phentermin), látka snižující chuť k jídlu
Rosendo Prado, Jesus	ESP	2004 Volta a Tarragona	601,-SF	Betamethason
Ruban, Oleg	ESP	2004 Circuito Montañaes, 18.6..	2 roky zákaz činnosti, 3000,-SF	Triamcinolon acetonid (kortikosteroid)
Santiago, Perez	ESP	2004, cíleně naměřené tréninkové kontroly	2 roky zákaz činnosti	Krevní doping
Sassone, Robert*	FRA	2004, domovní razie, leden, Coffidis aféra	proces není uzavřen	EPO, Anabolka, růstové hormony, amfetaminy

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Shuvayay, Oleksandr	ESP	2004 Volta a Lleida, 10.7.	2 roky zákaz činnosti, 3000,-SF	Triamcinolon acetonid (kortikosteroid)
Steurs, Geert	BEL	2004 Volta ao Algarve, 22.2.	15 měsíce zákaz činnosti, 2000,-SF	Acetazolamide (diuretikum mask. látka)
Torrello Gomez, Francisco	ESP	2004 Vuelta Ciclistika a Leon 7.8.	601,-EURO	Triamcinolon acetonid (kortikosteroid)
Tymchenko, Leonid	ESP	2004 Circuito Montanes, 22.6.	2 roky zákaz činnosti, 3000,-SF	Triamcinolon acetonid (kortikosteroid)
Uberuaga Natxiondo, Iban	ESP	2004 Bira, 2.7.	601,-EURO	Triamcinolon acetonid (kortikosteroid)
Van Staden, Michael	SA	2004 Ermelo-Tour U 16, září	1 rok zákaz činnosti	EPO
Vásquez, Noel	VEN	2004 Vuelta a Guatemala	4 roky zákaz činnosti, 1000,-SF	Nikethamide (stimulční látka)
Velásquez, Nervy	GUA	2004 Vuelta a Guatemala, 23. a 26.10.	2 roky zákaz činnosti, 1000,-SF	EPO
Yates, Yeremi	NZE	2004 Warsele, březen	2 roky zákaz činnosti, 900,-DNZ	Testosteron
Zajicek, Phil	USA	2004 Tour of Qinghai Lake, Juli	Varování, 666,-SF	Cathin (Norpseudoefedrin)
Albasini, Michael	SUI	2005	6 týdnů zákaz činnosti, 2000,-SF	Porušení povinnosti se nahlásit
Ballesterro, Roberto	CRC	2005 Vuelta ciclistica a Costa Rica, 23.12.	2 roky zákaz činnosti	Fentermin (Phentermin)
Bello Clavijo, Ferney Orlando	COL	2005 Tour de Guadelaupe, 9.8.	Doživotní zákaz	Stanozolol
Bennati, Daniele	ITA	2005 Gent-Welvelgem, 6.4.	Varování	Betamethason
Bertheu, Eric	FRA	2005 Okolo Sarthe, 8.4.	Varování	Salbutamol
Capelle, Ludovic	BEL	2005 Gullegem, 7.6.	18 měsíců zákaz činnosti	EPO
Del Biaggio, Andrea	SUI	2005 , tréninková kontrola, 17.4.	2 roky zákaz činnosti	EPO
Dimitrov, Krassimir	BUL	2005 Tour of Hellas, 18.4.	2 roky zákaz činnosti	Testosteron
Eriksson, Magnus	SUE	2005 UCI, SP-MTB, Falun, 13.8.	2 roky zákaz činnosti	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Garito Gamboa, Eduardo	CRC	2005 Vuelta Costa Rica, 14.3.	2 roky zákaz činnosti, 1000,-SF	Fentermin (Phentermin)

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Gonzales, Santos		2005 Vuelta 2005 Okolo Murcie	zproštěn obžaloby Varování a diskvalifikace	Anabolika, znečištěný doplňkový přípravek Triamcinolonacetonid
Haas, Cédric	FRA	2005 Cote Picarde(FRA)	2 roky zákaz činnosti	Acetazolamid
Heras, Roberto	ESP	2005 Vuelta España, 20. etapa, časovka	2 roky zákaz činnosti	EPO
Hondo, Danilo	GER	2005 Okolo Murcie	1 rok zákaz činnosti, 5 let podmínka, 100.000,-SF z toho 50.000,-SF podmíněčně	Carfedon (Bromatan)
Jeanson, Genevieve*	CAN/USA	2005 Tour de Toona, Pennslvania, 25.7.	Leden 2006 doživotní zákaz, 11.2006 USADA redukuje trest na 2 roky.	EPO, eventuelně- přírodní příčina
Liqing, Zeng	CHI	2005, tréninková kontrola	2 roky zákaz činnosti	EPO
Longhi, Alex Flavio	ITA	2005	2,5 roky zákaz činnosti	Stanozol
Loth, Marc	NL	2005, policejní vyšetřování	2 roky zákaz činnosti	EPO- přiznání
Lucatelli, Pablo	BRA	2005 UCI, SP-MTB (Bra) 3.7.	3 měsíční zákaz činnosti	Terbutalin
Mortenson, James	USA	2005 a 2006	2 roky zákaz činnosti	Nenalezen 18 měsíců při tréninkové kontrole
Mosen, Amy	NZL	2005 SP-žen	Varování	Terbutalin
Nagy, Robert	SVK	2005 Okolo Rakouska, 9.7.	2 roky zákaz činnosti	Etiocholanolon
Pop, Gabriel	ROM	2005 Tour of Hellas, 22.4.	2 roky zákaz činnosti, rozhodnutí CAS	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Sheppard, Chris	CAN	2005, tréninková kontrola, 29.5.	2 roky zákaz činnosti	EPO
Silvia Ferreira, Francisco Mig.	POR	2005 GP Carnevale Europa (Ita), 16.7. 2005 Giro di San Marino (SMr), 31.7. 2005 Sparkassen Giro Bochum (Ger), 7.8.	2 roky zákaz činnosti	Stanozol Testosteron Testosteron
Susanto, Tonton	INA	2005 Tour of Qinghai	1 rok zákaz činnosti	Efedrin

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Sutherland, Rory	AUS/BEL	2005 Okolo Německa	15 měsíců zákaz činnosti, 9 měsíců podmínka	Clomifen (Clomiphen), Hydroclomifen
Tardagula, Alvaro	USA/URU	2005 Downer Avenue Bike Race, Milwaukee,	2 roky zákaz činnosti	EPO, anabolika
Van Dijk, Stefan	BEL	2005, útek před tréninkovou kontrolou, 8.7.	2 roky zákaz činnosti, 1 rok podmínka, 500,- EURO pokuta	
Wyper, Andrew	AUS	2005, listopad	Soud v Sydney, 11. 2006: pokuta 4067,- Aus\$	Import z Indonésie do Austrálie anabolika, EPO, růstové hormony
Zubiaur, David	ESP	2005 Premio Asteasu de Ciclo-Cross, 6.1.	2 roky zákaz činnosti	Triamcinolonacetonid
Atapuma, Alex	COL	2006 Vuelta de la Juventud	2 roky zákaz činnosti	Kokain
Basso, Ivan	ITA	2006 Operace Puerto	15.6. 2007: 2 roky zákaz činnosti	Krevní doping, přiznání
Bravo, Wilmer	COL	Vuelta al Tachira	4 měsíce zákaz činnosti	Kortikoid
Caruso, Giampaolo	ITA	2006 Operace Puerto	3.7. 2007: 2 roky zákaz činnosti	Krevní doping
Ebner, Stefan	AUT	2006, tréninková kontrola před MS, 14.9.	2 roky zákaz činnosti, od 14.9. 2006	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Gonzalez, Vladimir	COL	2006, Vuelta a Colombia, 3. etapa	5 let zákaz činnosti	Testosteron
Grenz, Julian	GER	2006 Mistr. Němec. MTB-sjezd, Wilbad, 8.10.	Varování a diskvalifikace	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Guzman, Gustavo	COL	2006 Vuelta a Boyaca	2 roky zákaz činnosti	Testosteron
Jaksche, Jörg*	GER	2006 Operace Puerto, přiznání		Krevní doping
Oreggia, Marco	AUT	2006 Vuelta a Boyaca	2 roky zákaz činnosti, 14.9. 2006	EPO
Pennigton, Alice	USA	2006 National Mountain Bike Series (NMBS) Finals in Snowmass, Colorado, 12.8.	1 rok zákaz činnosti	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Redpath, Cale	USA	2006 NORBA National Mountain Bike Series Race,	1 rok zákaz činnosti	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Sager, Janson	USA	2006 NORBA National Mountain Bike Series Race,	1 rok zákaz činnosti	Nedostavení se na dopingovou kontrolu

Jméno	Nár.	Rok dopingového případu/nebo aféry	Trest/Následky	Látky/Důvod trestu
Scarponi, Michele	ITA	2006 Operace Puerto, přiznání	5.6. 2007: 18 měsíců zákaz činnosti	Krevní doping
Schlegel, Markus	GER	2006 Mistr. Němec. MTB-sjezd, Wilbad, 8.10.	Varování a diskvalifikace	Nedostavení se na dopingovou kontrolu
Shawn, Lynch*	SFA	2006		Po třetí obviněn, obchodování s dopingem, odvolání se a zrušení , látky měl pro vlastní upotřebení
Sowers, Georges	USA	2006 NBL Silver State Nationals	3 měsíce zákaz činnosti a účast při antidopingovém programu	Metabolity z kanabisu (Cannabis) nebo z THC
Ullrich, Jan*	GER	2006 Operace Puerto	26.2. 2007: Ukončuje kariéru prof. cyklisty	Krevní doping
Urweider, Sascha	SUI	2006, tréninková kontrola, 14.2.	2 roky zákaz činnosti	Testosteron a užití zakázané metody
Valentin, Tristan	FRA	2006 GP de Correios, červen	6 měsíců zákaz činnosti	Heptaminol, (stimulační látka)
Wernicke, Renzo	GER	2006, tréninková kontrola, 19.6.	2 roky zákaz činnosti, 12 měsíců v podmínce	Klenbuterol

Tyto dopingové případy jsou čerpány z knihy Ralfa Mutgense, Doping im Radsport (2007). „Uvedené informace jsou důvěryhodně dokumentovány. Mnoho dalších známých dopingových případů nejsou zde uvedeny, jelikož nebyly předloženy jasné údaje o sankcích a dopingových látkách. Informační zdroje byly také zveřejněny cyklistickými svazy.“ (Meutgens, 2007: 253-292)

Operace Puerto (podezřelí závodníci v této dopingové aféře)

<http://www.sportwereld.be/Article/Detail.aspx?ArticleID=GRNUGQP2>

(převzato z 'El Pais')1.7.2006

Astana-Würth	Team CSC:	AG2R
Joseba Beloki (ESP)	Ivan Basso (ITA)	Francisco Mancebo (ESP)
Giampaolo Caruso (ITA)		
Alberto Contador (SPA)	Relax-GAM:	PSK Whirpool
Allan Davis (AUS)	Jesus Hernandez (ESP)	René Andriele (CZE)
David Etxebarria (ESP)		
Jörg Jaksche (GER)	3 Molinos Resort	Andalucia-Paul Versan
Isidro Nozal (ESP)	Jan Hruska (CZE)	Francisco Cabello (ESP)
Aitor Osa (ESP)		
Unai Osa (ESP)	Saunier Duval-Prodire	Comunidad Valenciana:
Sergio Paulinho (POR)	Carlos Zarate (ESP)	Vicente Ballester (ESP)
Michele Scarponi (ITA)		David Bernabéu (ESP)
Marcos Serrano (SPA)	Unibet.com	David Blanco (ESP)
Angel Vicioso (SPA)	Carlos Garcia Quesada (ESP)	José Bonilla (CRC)
		Javier Cherro (ESP)
Caisse d'Epargne-Illes Balears	T-Mobile	Juan Gomis (ESP)
Constantino Zaballa (ESP)	Oscar Sevilla (ESP)	Eladio Jimenez (ESP)
	Jan Ullrich (GER)	David Latasa (ESP)
Phonak		Manuel Lloret (ESP)
Santiago Botero (COL)		J.L. Martinez Jimenez (ESP)
Ignacio Gutierrez Cataluna (ESP)		David Muñoz (ESP)
J.E. Gutierrez Cataluna (ESP)		Antonio Olmo Menacho (ESP)
		Javier Pascual Rodríguez (ESP)
		Ruben Plaza (ESP)
Zákaz činnosti na základě užívání dopingu (odhaleni ještě před aférou)		
Tyler Hamilton (USA)		
Roberto Heras (ESP)		
Santiago Perez (ESP)		
Angel Casero (ESP)		
Igor Gonzalez de Galdeano (ESP)		
Javier Pascual Llorente (ESP)		